

זוגות מעורב

ב'

3.....	אהבה זה כואב - אסי ואני - אינטימי
7.....	אמא צעירה - קמי ועמית - (אינטימי/רומנטי)
10.....	בלאדי מורי - דנה וליאור - (רומנטי)
13.....	בלאדי מורי עונה 2 - דנה ועידן
15.....	בלאדי מורי - עונה 2 - מורי ויואל
19.....	בלאדי מורי 2- מורי ויואל
24.....	בתולות - עוזי ושלי - (עימות)
27.....	בתולות - קרנית וחפץ - (חקירה)
30.....	בתולות - קרנית וחפץ 2 - (חקירה)
34.....	בתולות - גונן ושלי
41.....	בשבילה גיבורים עפים - אביב ואלונה
45.....	דיני נפשות - עינב ופלח - (חקירה)
49.....	דייט - קרן ועודד - אינטימי/רומנטי
54.....	הוואלס האחרון - בחור ובחורה - (אינטימי/רומנטי)
57.....	הסיפור שלי עם יוסי - יוסי ונינה - (אינטימי/רומנטי)
59.....	התנתקות - אבירם ואיילת
62.....	חוליגנים - מני ואלי
65.....	חזי ובניו - מירי ועוז - (יחסים)
69.....	חזי ובניו - אתי וגולן - (יחסים)
73.....	חזי ובניו - אתי ועוז - עימות
75.....	חזי ובניו - אלי וחזי - (יחסים)
77.....	להיות איתה - נועה ועמוס
79.....	מייק - מייק ושרה - (אינטימי)
81.....	מייק - מייק ושרה 2 - (אינטימי)
83.....	מייק - מייק וד"ר באואר
85.....	מייק - מייק וד"ר באואר 2
87.....	מייק - מייק וד"ר באואר 3
89.....	70 מיליון סיבות לעושר - שרי ואלי - (עימות/קומי)
92.....	70 מיליון סיבות לעושר - שרי ופקיד - (עימות/קומי)
94.....	מקום שמח - ורד ונדב
98.....	משמר הגבול - אבי ומירי - (אינטימי)
102.....	משמר הגבול 2- אבי ומירי - (רומנטי/אינטימי)
105.....	משמר הגבול 3- אבי ומירי - (רומנטי/אינטימי)
109.....	משפחה טובה - שירלי ואוהד - (אינטימי)
111.....	משפחה טובה - שירלי ואוהד - (אינטימי)
113.....	משפחה טובה - שירלי וסופרמן
115.....	משפחה טובה - שירלי וסופרמן 2
117.....	נווה ברושים - שירי ורון -
120.....	ניו יורק - ענת וישי
123.....	ניוירק - שמרית ויוסי
125.....	סבלט - דני ומיכל - (אינטימי)
126.....	סבלט - דני ומיכל 2 - (אינטימי)
130.....	סבלט - דני ומיכל 3 - (אינטימי)
132.....	סבלט - דריה עומרי ומייקל
134.....	סבלט - דריה עומרי ומייקל 2
135.....	סבלט - דריה תומר ומייקל 3
138.....	סימני שאלה - אלי ובתיה - (אינטימי/עימות)
142.....	סימני שאלה - דידי וחמי - (אינטימי/עימות)
144.....	ימים קפואים - גליה ואלכס
150.....	ימים קפואים - גליה ונחמן
154.....	קובי ושני - (יחסים)
156.....	רון - רון ושני - (אינטימי/עימות)
160.....	ריסט - אדווה וג'ידי
165.....	ריסט - מיקה וג'ידי
168.....	שבאבניקים - גדליה ודבורה - (עימות)
171.....	שבאבניקים - גדליה וטלי - (אינטימי/דייט)

- 173..... שבאבניקים - רבקה השדכנית והבנים
- 176..... שבת בבוקר - מיכל ודני
- 178..... שלומי שש - מעיין ותשע

אהבה זה כואב – אסי ואני - אינטימי

יוצרת: דנה מודן

אסי בא אל אני להביא את האוטו מהמוסך.
דפיקה בדלת. אני באמצע שיחה בטלפון עם מיקה.

אני

נו מה עכשיו? (בטלפון)

אסי

אהלן

אני

אה זה אתה.

אסי

הבאתי לך תרכב.

(מיקה בטלפון של אני: מי זה?)

אני

(לטלפון) מהמוסך

(מיקה: נו יאלה זה מהשמיים היידיה היידיה להתנפל)

אני

(לטלפון) מהמוסך אמרתי לך

(מיקה: חתוך?)

אני

(לטלפון) כן

(מיקה: נו אז קדימה)

אני

(לטלפון) נו די תעזבי אותי, טוב?

(אסי מביא לאני מפתחות רכב)

אני

תודה.

אסי

בהצלחה

אני

שנייה.

(מיקה: בהצלחה מתוקה תספרי לי איך היה. צ'או)

אסי

יש בעיות?

אני

אממ אני יכולה לשאול אותך משהו?

אסי

זה הכל כתוב ב..זה
(עושה תנועה של נייר קבלה)

אני

מה

אסי

ב..זה. ישלחו לך יום אשון

אני

אה לא לא. לא קשור לזה.

אסי

אז מה? טוב אז אני הולך?

אני

אממ.. אתה רוצה לשכב איתי אולי?

אסי

מה?

אני

אתה רוצה לשכב איתי?

אסי

(חושב רגע) טוב.

אני

טוב.

אסי

מה, עכשיו את מתכוונת?

אני

אממ כן

אסי

אז אה.. את מזמינה אותי להיכנס?

אני

אממ נראה לי.

אסי

אפשר?

אני

כן

אסי

אז פה את רוצה?

אני

לא אכפת לי איפה שבא לך..

אסי

זה הבית שלך.

אני

אתה יודע מה אולי בחדר. יותר נוח. שם..

אסי

את רוצה להתנשק קודם או..?

אני

אפשר

אסי

רוצה או לא רוצה?

אני

אתה יודע שאומרים בדרך כלל שלהתנשק זה יותר מממש לעשות את זה?

אסי

כן, מי אומר? חברים שלך?

אני

אנשים, סתם לא יודעת.

אסי

אז את רוצה או לא. כי אני יודע שבדרך כלל בחורות אוהבות תשטויות האלה.

אני

אפשר

אסי

טוב. אז עכשיו?

אני

טוב.

אסי

בואי, בואי.

את רוצה שאני אתפשט?

אני

ואי לא חשבתי על זה. אכפת לך להתפשט ואני אצטרך אליך?

אסי

ביישנתי אה?

אני

קצת, בסדר?

אסי

סבבה, אני אוהב שיש מה לתפוס.

אני

תודה.

אסי

בבקשה.

(אסי מוריד חולצה)

אני

סחתיין

אסי

לא רזה מידי?

אני

לא אני אוהבת שחיפים.

אסי

סבבה. טוב אז אני נכנס למיטה?

אני

בשביל זה אנחנו פה לא?

אמא צעירה - קמי ועמית - (אינטימי/רומנטי)

יוצרת ובמאית: ריטה ברודיאנסקי

קמי, נערה בת 21 ואימא לשתי ילדות, מתגוררת יחד עם אביה, אחותה ובנותיה הקטנות בדירת שתיים וחצי חדרים בעכו. כשדירת עמידר בבניין בו הם מתגוררים מתפנה, היא מחליטה להביא לעולם ילד שלישי, כדי להיות זכאית לבית משל עצמה.

רקע: לקחת את הסצנה למקום קליל, פלרטטני, זה לא מניפסט ולא כבד מדי למרות המשפטים שכתובים. זו סצנה בין שני אקסים מהתיכון, שהם היו האהבה הראשונה אחד של השנייה, אהבה שנקטעה בבת אחת, וכל אחד הלך לדרכו והקים משפחה משלו, וכעת ניתנה להם הזדמנות להיות ביחד, ושניהם נורא חושקים אחד בשני.

פנים. בית קמי. לילה

קמי יוצאת מחדרה במהירות כשהיא לבושה במכנס לבן וסטרפּלס ורודה שמבליטה את קימורי גופה. היא מאופרת בכבדות אבל בצורה מחמיאה. היא לוחשת בטלפון:

קמי

אל תדפוק. ותראה שאף אחד לא רואה
כשאתה עולה.

היא נעמדת מול הדלת ומציצה דרך חור ההצצה. חדר המדרגות חשוך, היא ממשיכה לתצפת, מזהה תנועה היא ממהרת לפתוח ומכניסה את עמית שלבוש בג'ינס קרעים, חולצת פולו שחורה. כשהוא נכנס לפתח הדירה, ריח חזק של בושם נידף ממנו, קמי מסניפה את ריחו מבלי שהוא שם לב. דווקא הוא שם לב לדלת הידית שבקושי נסגרת.

קמי

(צוחקת) ברוך הבא לממלכה שלי.

עמית

מה קרה לדלת?

קמי

אה...סתם.. צריך לתקן את הצלינדר.

עמית

יש לך ?

קמי

עזוב, יבואו לסדר לי את זה מחר.

עמית

תביא כבר.

קמי מקשיבה בקולו וניגשת לחדרה. עמית מביט מסביבו, ניכר שהבית דורש שיפוץ. קמי חוזרת עם ארגז הכלים המאולתר שלה וצלינדר חדש שקנתה. עמית מחטט בין הכלים, אווז במה שרלוונטי ומחליף את הצלינדר בדלת. אחרי דקה ארוכה הדלת נסגרת כמו שצריך, קמי מבסוטה.

עמית

תתחדשי.

קמי מבסוטה לראות שכעת הדלת שלה נסגרת כמו שצריך, הם נכנסים לסלון המאולתר ומתיישבים בכיסאות הפלסטיק. מנורה קטנה מאירה את שניהם. הם מביטים אחד בשנייה בשתיקה ארוכה, מובכים לגמרי, שני ילדים קטנים שפשוט נקרעים מצחוק.

קמי

(שוברת את הדממה) רוצה לשתות?

עמית

תביא.

קמי ממהרת למטבח, חוזרת עם בקבוק קולה ושתי כוסות פלסטיק. היא מוזגת לו.

עמית

איפה הבנות ישנות?

קמי

בחדר. עד שהרדמתי אותן, הרגו אותי. איך שלך?

עמית

אצל אמא שלהן, בקושי נותנת לי לראות אותן. (פאזזה) למה אתן זונות כאלה הנשים?

קמי

(מופתעת) אנחנו? למה אתם כאלה חארות הגברים?

היא מוסרת לו את הכוס, כל אחד ואחת והכוס שלו שלה, הם מרימים ללחיים.

עמית

לחיים.

קמי

(מפלטט) לחיים.

הם לוגמים מהכוס.

קמי

רוצה לעשות סיבוב?

עמית

בטח תראי לי.

קמי לוקחת את עמית לסיבוב מהיר במטבח.

עמית

אחלה בית. צריך קצת תיקונים. אבל יפה.

[...] -חלק שנחתך לצורך האודישן, קמי ועמית אכלו ומזגו לעצמם וודקות. קמי נשענת אחרנית כדי לעכל, עמית נשען אחריה, מדליק סיגריה ולוגם מהכוס וודקה שמזג לעצמו. קמי שותה מהכוס שלה. דממה, הם מעכלים את האוכל ובוהים בחלל. לא באמת חושבים על משהו, חווים את הרגע. משהו באינטמיות שלהם מקרב ביניהם. עמית שובר את השקט.

עמית

תאמיני לי אנחנו בדיוק כמו ההורים שלנו.

קמי

(מתרעמת) אולי אתה, אני בטוח לא.

עמית

תראי אותך, עוד לא 22 וכבר אמא לשתיים. בת כמה אמא שלך הייתה כשהביאה אותך? 16? 17?

קמי זזה באי נוחות.

עמית

ואני... בן עשרים ושלוש, אבא לשתיים, עובד כמו חמור מבוקר עד ערב כדי לא להיות כמו אבא שלי נרקומן בשוק. אבל בסוף זה הגורל שלנו, להיות עבדים. את יודעת מה אני מאחל לנו באמת?

קמי מביטה בו מסוקרנת.

עמית

שהילדים שלי ושלך, כן ילכו לצבא, ויעשו כסף, ויכירו אנשים אחרים מהשכונה הזו, ויצאו לטיול גדול אחרי הצבא. ואולי אפילו ילכו ללמוד משהו אחרי זה.

קמי

כן אה? חבל שלא הלכנו לצבא.. היה נחמד להרוג כמה מחבלים.

עמית

(צוחק) מה החלום שלך?

קמי

(בגאווה) אני הגשמת. יש לי בית משלי עכשיו. ואני אמצא עבודה חדשה. ואגדל את הבנות שלי, ואני אכין כל שישי שניצל וחציל מטוגן. (נזכרת) ומתי שארצה אשב על האסלה כי אף אחד לא יתפוס לי את השירותים ויחרב אותם. (מפלרטטת) ואני אסתובב בבית כשאני רק בגופיה בלי חזייה ותחתונים.

הוא מביט בה, מעט שיכור, היא מביטה בו במבט מפלרטט.

עמית

(מתפתה) יאלה אני אשמח להדגמה.

קמי מושכת את החזייה שלה מתחת לחולצה. שדיה נופלים מעט, עמית מביט בה מהופנט. היא מורידה את המכנסיים שלה ונשארת בתחתונים. היא מתקרבת לעמית, מתיישבת מעליו ומתחילה לנשק אותו.

בלאדי מורי - דנה וליאור - (רומנטי)

יוצרות: סתיו אידסיס

פנים. חדר של דנה. יום.

דנה וליאור במיטה בחדרה של דנה. דנה מתארגנת לעבודה, ליאור צופה במחשב בקולאג סרטונים של איטליה. במקצוע שלו הוא צלם טיולים. דנה במקצועה שלה סט'אז'רית לרפואה. בשיחת עבר זרק לדנה שהיה רוצה לקחת אותה לחופשה.

דנה

תוך כדי התארגנות מסתכלת במחשב של ליאור.

ידעת שוונציה שוקעת בשני מילימטר בשנה?

ליאור

וואי אז חייבים לנסוע לשם. בואי ניסע. אה?
(קופץ על דנה)

דנה

לא. ליאור. ליאור אני צריכה ללכת. (ליאור מתחיל לנשק אותה) אני צריכה ללכת.

ליאור

אז מה?

דנה

(מתחילה להיכנע) אני צריכה ללכת

(מתנשקים)

ליאור

(מביט בה ברצינות) בואי ניסע. לשבועים.
נתחיל בוונציה ונדרים עד רומא

דנה

כבר? אנחנו מכירים רק שבועיים

ליאור

וחצי! נו נחגוג חודש בוונציה, מה רע?

דנה

אני מתה לראות את וונציה

ליאור

אז יאלה, בואי ניסע.

דנה

לא, אבל נראלך שאני יכולה עם העבודה שלי?

ליאור

למה? מה, את לא יכולה לקחת חופש?

דנה

(מהססת) אהה, זה לא שאי אפשר, אבל אתה יודע, אני כאילו לא יכולה עכשיו.

(משתחררת מאחיזתו להמשיך להתארגן)

ליאור

בסדר, לא... לא מחר, מה. את יודעת, אפשר לתכנן את זה. מה, מתי כן תוכלי?

דנה

לא יודעת. אתה רואה אותי, איך אני כל הזמן עסוקה ובלחץ.

ליאור

נו בדיוק את צריכה חופש. די נו, לא בריא להיות בלחץ כל הזמן

דנה

(לוקחת נשימה ואז אומרת) אבל כאילו.. ככה זה. כאילו בחרתי מסלול קשוח. אלה החיים שלי

ליאור

מה אני אגיד לך, באסה

דנה

באסה שאתה בבאסה

ליאור

אז קחי חופש, תפסיקי להיות כזאת חננה...

שתיקה

ליאור

קולט שהיא נפגעה

אני נודניק, אני נודניק. (יורד מהעניין) יאלה, שתזדיין וונציה. מי בכלל רוצה לנסוע לשם, תגידי? מלכודת תיירים מימית. שתשקע, כוס אימא שלה. צריך לקנות חלב, צריך גונדולה. (בצחוק) אני אישית לא ואהב את העיר הזאת. את יכולה לנסוע מבחינתי מחר

(צוחקים ביחד)

דנה

בוא ניסע לאנשהו ביום הולדת שלי. ללילה

ליאור

וואלה?

דנה

כן. שישי אני לא עובדת, חמישי אני אבקש חופש.

ליאור

באמת?

דנה

כן

ליאור

רגע מה, את הולכת לקחת חופש ליום שלם?

דנה

אל תעצבן

ליאור

(משתשע איתה) את הולכת לבקש חופש ליום שלם? (שוב מקרב אותה אליו)

דנה

די ליאור (מצחקקת) אני חייבת ללכת.

ליאור

את מבקשת חופש שש!

בלאדי מורי עונה 2 - דנה ועידן

דנה ועידן בחדר עובדים בבית חולים. עידן מגיע למשדמרת. דנה בדיוק מסיימת משמרת אחרי שבמהלך המשמרת טיפלה בעוד זוג בהריון. מוסיף לתסכול שלה.

עידן

את הולכת?

דנה

כן

עידן

וואי, אין לי כוח ללילה הזה. איזה כיף לך. מה קורה? שמעת שהוציאו מכרז על התפקיד של אטיאס?

דנה

(מתארגנת) כן.

עידן

נו? הגשת מועמדות?

דנה

לא. זה לא מתאים לתכנונים שלי כרגע.

עידן

איזה תכנונים?

דנה

להיות אמא.

עידן

(נזכר בשיחה שלהם) אה, וואי, היית היום בזה.

דנה

כן. זה לא בדיוק מסתדר עם קידום ויותר אחריות ויותר שעות ..

עידן

מה זהו? את הולכת על זה?

דנה

(בתסכול) זה לא... החלטה שאפשר לעשות ככה, זה.. צריך לעכל את זה.

עידן

אז.. תגישי מועמדות, ואם תחליטי שאת רוצה אז..

דנה

(קוטעת אותו) לא, אני רוצה לקבל החלטה ממקום נקי. אני לא רוצה שקידום ישפיע פה. הקריירה עיכבה לי מספיק את החיים.

שתיקה.

אם הייתי יכולה לחזור אחורה, הייתי עושה דברים אחרת

עידן

מה היית עושה אחרת?

דנה

(בסערת רגשות) הכל! לא הייתי שמה את הקריירה במקום הראשון. אז הייתי מתקדמת יותר לאט אבל אולי כבר הייתה לי משפחה ולא הייתי צריכה ללכת לבנק הזה ו..

עידן

(מתקב אליה) נסיכה שלי, את סתם משגעת את עצמך. עוד לא מאוחר לך, את עדיין יכולה להשיג כל מה שאת חולמת עליו. תורידי אפליקציות, באמבל, אנא עארף.

דנה

די, נו

עידן

כנסי ללופ, את עוד צעירה, לא מאוחר לך.

דנה

כן מאוחר

עידן

לא מאוחר, היי! (מושך אותה להסתובב אליו)
לא מאוחר לך.

בלאדי מורי - עונה 2 - מורי יואל

יואל

סליחה יש לך אש אולי?

מורי

אמ.. לא אני.. הפסקתי לעשן..

יואל

עשית בשכל (מדליק סיגריה) סליחה

מורי

תגיד יש.. יש מצב שיש לך עוד אחת אולי?
לא אני..אני הפסקתי לעשן לפני שעתיים.. זה
בסדר..

יואל

בטוח?

מורי

כן כן (מביא לה) כאילו אני הפסקתי אבל אני
מנסה.. כן להצליח לעשן מדי פעם. נראלי גם
יותר קל להפסיק ככה, לא? כאילו לא צריך
להיות קיצוניים..

יואל

אני נגד קיצוניות..

מורי

כאילו צריך לעשן. פשוט רק באירועים מיוחדים

יואל

ומה האירוע?

מורי

ה...זה..ה... פסטיבל תחת הזה

יואל

תחת? כן את חושבת?

מורי

ממש תת רמה כאילו. תקשיב אני הייתי
בצהריים באיזה סרט איטלקי, אומנותי עאלק

יואל

ראיתי גם

מורי

כן? ראיתי גם?

יואל

כן יצאתי באמצע

מורי

יואו איזה כיף לך. תקשיב אני לא יכולתי, הייתי תקועה באמצע באיזה שורה. אההה, אז לא ראית את הסוף..

יואל

מה קרה בסוף?

מורי

כלום. לפחות למדתי לקח, עכשיו ישבתי בצד מזל, יכולתי לצאת מהסרט הדבילי הזה.

יואל

איזה?

מורי

זה, מה שגם אתה עכשיו יצאת

יואל

אה. כן..סרט בעייתי

מורי

וואווו.. בעייתי זאת מחמאה כאילו...באמת וחבל אני ממש חיכיתי לסרט הזה הקודם של הבמאי הזה היה ממש טוב

יואל

כן

מורי

איך קוראים לו.. נו..לא זוכרת..שם גנרי כזה..לוי..כהן

יואל

כהן..

מורי

כאילו.. לא משנה כמה אתה מוכשר אתה תמיד יכול ליפול בסרט הבא שלך לחרא סנטימנטלי וחסר מודעות עצמי

יואל

כן. למרות שלא כל דבר צריך מודעות עצמית אבל..

מורי

וכאילו למה ללהק את השחקנית הכי טחונה בארץ?באמתת

יואל

אין ספק שזה היה יכול להיות יותר טוב

מורי

עם התסריט הזה אני בספק. כאילו, לא יודעת
זה רק מראה שהסרט השני שלך בכלל לא
קשור לכישרון. זה נטו עניין של חוזק מנטלי של
היכולת שלך לשרוד את המאבק הפסיכולוגי
שכרוך בלייצר משהו חדש ואחר..וטוב לא..שיט
אניגמטי כזה..

יואל

זה בתוך יוצרת את אומרת?

מורי

זה אני אומרת בתור צופה מודאגת קודם כל.
וגם כן..בתור יוצרת

יואל

מה זאת אומרת אז יש לך פה סרט בפסטיבל?

מורי

היה לי שנה שעברה בתאונה

יואל

אה הזוכה הגדולה

מורי

כן

יואל

ראיתי

מורי

כן?

יואל

סרט מעולה

מורי

יאוו.תודה

יואל

ממש

מורי

תודה

יואל

אז את בטח חזק בפרוייקט הבא שלך

מורי

כן ברור

יואל

אז רק שלא יצא לך איזה שיט אניגמטי וחסר
מודעות עצמית. אני אומר את זה בתור צופה
מודאג. ויוצר. נעיר להכיר. אל תעשני.

בלאדי מורי 2- מורי ויואל

מורי

לחזור אחורה בזמן

יואל

אה?

מורי

הכוח- על ששאלת קודם.. אז.. הייתי רוצה לחזור אחורה בזמן, לתקן טעויות שעשיתי.

יואל

אה. חכם. חוסך מחשבות טורדניות

מורי

כן

יואל

לאן היית חוזרת?

מורי

כל כך הרבה מקומות.

יואל

לאן למשל?

מורי

אא למשל, הייתי חוזרת אחורה בזמן ולא שוכבת עם גבר נשוי.

יואל

אה, וואו. אוקי. למה שכבת איתו מלכתכילה?

מורי

כי אני לא ידעתי שאתה נשוי.

יואל

אה, לא, לא, לא מה? לא, אני פרוד. גם בחיפה הייתי פרוד, חשבת שאני נשוי? היי, היי, אני אפס, אני פחדן, אבל אני לא טיפוס בוגדני, זה לא הסגנון שלי. הצעתי לך כבר גלידה? או שזה היה רק בראש שלי? כי לפעמים אני מנהל עם עצמי שיחות שלמות בראש ואז אני לא בטוח אם אני..

מורי

אפשר גלידה.

יואל

אז...

מורי

אז.. מה, מה הסטטוס בעצם? אתה גרוש?

יואל

לא התחתנו, אז. גם לא היה צורך ל.. אבל היינו ביחד 15 שנה ויש לנו שני ילדים.

מורי

אה, וואו, אוקיי

יואל

כן. אז מה, מה את.. מה הסטטוס אצלך?

מורי

רווקה

יואל

ממ בת כמה את?

מורי

שלושים ושמונה, אתה?

יואל

שלושים ושמונה

מורי

רוצה לשבת?

יואל

בואי

מורי/יואל

והילדים בני כמה../איך את מסבירה..

יואל

אה?

מורי

בני כמה הילדים?

יואל

בת 12 עוד מעט ובן 10.

מורי

וואו

יואל

כן

מורי

את רוצה זוגיות, כאילו, ילדים?

מורי

כן

יואל

ואיך את מסבירה את זה שעד עכשיו לא..

מורי

לא יצא.

מורי

אתה רוצה זוגיות?

יואל

אני לא פוסל גם פרק ב', עם ילדים והכל.

מורי

אז למה..

יואל

בטח לא פשוט להיות בסטטוס הזה, בגיל שלנו

מורי

זה בסדר, אני רגילה. מה, אז למה נפרדתם?

יואל

לא יכול להיות. ברצינות, את יפה, את חכמה,
את מצחיקה, את מצליחה. כאילו, מה, איך זה
שאת רווקה?

מורי

מה, אתה שואל מה לא בסדר איתי?

יואל

(צוחק) אני שואל מה לא בסדר עם העולם.

מורי

אההה

יואל

לא התכוונתי ל...

מורי

וואו, מדהים באיזו חשדנות מסתכלים עלייך
כששומעים שאת רווקה בת 38, זה כאילו.. אם
את נשואה - לא חשוב, מאושרת, לא מאושרת,
בוגדת.. לא לא חשוב. כל עוד יש לך חשבון
משותף עם בן אדם, אז זה תו תקן לנורמליות,
כאילו

יואל

נכון

מורי

אם את גרושה, את גם נורמלית, פשוט לא
פראיירית. ואם את אלמנה, אז בכלל את

קדושה, אבל רווקה בת 35 ומעלה, את
כנראה..את פגומה.

יואל

(שותק) אז מה פגום בך?

מורי

פאק יו

יואל

אני צוחק.

מורי

כי נראלי ש.. לא, לא יודעת.

יואל

מה?

מורי

לא, אני.. זה לא..

יואל

מה?

מורי

אני מפתחת איזו תאוריה, אני. עכשיו, זה לא..

יואל

נו

מורי

יש מצב שאף פעם לא אהבתי באמת. לא,
כאילו, כן הרגשתי את כל מה שמרגישים
כשכאילו, מדברים על אהבה, זה כן, מאוד, ועוד
איך הרגשתי, אבל.. נראלי שתמיד זה היה, זה
כזה היה בטעות

יואל

מה זה בטעות? או שהתאהבת או שלא
התאהבת, מה...

מורי

כאילו, שזה לא.. איך אני אסביר לך? כאילו,
נכון בסרטים כשרוצים להראות התאהבות,
עושים כזה קטע כזה של אין דיאלוג, אין מילים,
יש מונטאז' כזה חמוד שלהם, שהם.. כזה יש
את השלום-שלום בהתחלה ואז הם.. לא יודעת,
צוחקים ואז הם רוקדים בסלון ואז יש להם כזה
שיחת עומק שלא שומעים מה הם אומרים כי
זה קליפ עם מוזיקה ואז כשנגמרת המוזיקה,
אנחנו פשוט מאמינים שהם מאוהבים, זה נתון.

יואל

אז מה את אומרת? שיש תסריטאים עצלנים
שבמקום לכתוב דיאלוג תוקעים מונטאז'?

מורי

לא, אני אומרת שככה אני, שאני כאילו
מתאהבת ב..בגלל.. לא יודעת, כריזמה או..
מגע או המבט לא באמת כי.. פשוט כי בהרבה
מקרים התאהבות זה לא איזה רגש עמוק
במיוחד, זה רגש ממכר ואימפולסיבי שפשוט
מכה בך ואז זהו, את..הלך עלייך, את מוצאת
את עצמך מואהבת במישהו שאת אפילו לא
מחבבת, אבל כבר..זהו, את שבויה, אז..

מביטים אחד בשנייה

יואל

אז צריך להיזהר

מורי

כן

יואל

את באה להתנדנד?

בתולות – עוזי ושלי – (עימות)

יוצרים: שחר מגן ואדם סנדרסון

מוקדם בבוקר. בבית של עוזי אבא של שלי.

עוזי

מה? מה קרה? מוקדם לא?

(שלי מביאה לו את התיק הרפואי של מאיה)

עוזי

מה זה?

שלי

תגיד לי אתה. (עוזי מסתכל בתיק) אני רוצה שאתה תגיד לי למה שחררת אותה מהבית חולים בלי אבחון. באיזה זכות? אבא אתה מוכן להסביר לי בבקשה?

עוזי

רופאים הם כמו אינסטלטורים.

שלי

למה לא סיפרת לי? ולמטרה? עכשיו שמצאו אותה, זה שיבוש בהליכי חקירה, אתה מבין את זה? אתה יודע מה יכולים לעשות לך? כי אם היא היתה חולה וכל המערכות שלה קרסו, זה יכול להסביר כמה דברים אבא. אבא!

עוזי

את בחיים לא תביני

שלי

למה הוצאת אותה מהבית חולים?

עוזי

כי הם לא מבינים כלום שם. כי הם שיגעו אותה. כי הטיפול המערבי שלכם שווה לתחת! הם שיגעו אותה ואת אמא שלה!

שלי

אבל למה לא סיפרתם לי? כל פעם שהייתי חוזרת הביתה מהפנימייה עשיתם הצגה שמאיה סבבה? למה הסתרתם ממני שהיא חולה?

עוזי

רצינו להרחיק אותך מהסיפור הזה.

שלי

אז החזרתם אותה הביתה? מה חשבתם שזה יעבור מעצמו? נו באמת אבא. בגלל זה אתם לא סיפרתם לי. כי אני לא הייתי נותנת לזה בחיים לקרות.

עוזי

אנחנו החלטנו ללכת על טיפול אחר.

שלי

הטיפול של הפסיכים בים? אני יודעת גם על זה. אתה לא מבין שזה עשה לה הרבה יותר גרוע. אבל אם היו יודעים אז מה היה לה אז אולי...

עוזי

מה היה לה? מה היה לה? היה לה טעם. היה לה טעם וצליל. צליל מיוחד. היא היתה כמו פסנתר.

שלי

פסנתר

עוזי

כן. כמו פסנתר.

שלי

מה קשור פסנתר עכשיו?

עוזי

את באה לכאן את רוצה תשובות, צועקת, צורחת, מגיע לך... שום דבר לא מגיע לך. את כפוית טובה.

שלי

סבבה, אני כפוית טובה והיא פסנתר. רק שאתה לא מבין שהיא סבלה כל כך עד שנמאס לה, לפסנתר שלך.

עוזי

טוב אני צריך להביא מייפל, הבטחתי לנעם.

שלי

אה עוד פעם אותה שיטה? קם הולך מתעלם? כאילו שום דבר לא קרה. מה אתה חושב תגיד לי? שאם אתה תתעלם אז הכל ייעלם? החקירה תעלם? אני אעלם? גם אז אתה התעלמת, כי כולם לא יודעים כלום חוץ ממך. לא הרופאים לא המורים אף אחד. עוזי הגדול, אתה לא גדול אתה כזה קטן, אתה כזה קטן. הקרצת איזה טיפול מעפן בים. העיקר לעשות

משהו שאף אחד לא עושה. אתה עצמת את העיניים שלך כל כך חזק, עד שמאיה לא יכלה יותר. אתה מבין למה היא ברחת? מאיה ברחת בגללך! בגללך ובגלל השטויות שלך!

עוזי מחטיף סטירה לשלי

שלי

זוז, זוז

עוזי

שלי

שלי

אל תדאג אני אמצא את התשובות שלי גם בלעדיך.

עוזי

אל תלכי

שלי

זוז בבקשה.

עוזי

אל תלכי

שלי

זוז בבקשה

עוזי

אל תלכי, אל תלכי

שלי

זוז!!!

בתולות – קרנית וחפץ - (חקירה)

יוצרים: שחר מגן ואדם סנדרסון

פנים. חדר חקירות – לילה
קרנית יושבת, בודקת את העט שלה, הקופסה, מסדרת דפים, קוקו, כפפות חד פעמיות, משתיקה את האייפון. בחורה מסודרת. חפץ מגיע, מלווה בשוטר צעיר (מדי פעם חותכים לנרי והשוטר הנוסף שמסתכלים על החקירה מחדר הבקרה).

קרנית

(לוחצת יד) ערב טוב, מר חפץ. אני קרנית. בוא תשב.

חפץ

(בחביבות) אז את תגידי לי למה אני פה? כי עידו לא ידע.

קרנית

הוא רק השליח.

חפץ

(שם יד על השוטר) ד"ש לאבא.

השוטר מהנהן והולך. קרנית סוגרת את הדלת. חפץ יחסית רגוע.

קרנית

שב, תרגיש בנוח.

חפץ

עשיתי משהו שאני לא יודע?

קרנית

לא עשית שום דבר. אנחנו רק צריכים את העזרה שלך. אתה צמא? מים? אני יכולה לבקש שיכינו לך קפה. תרגיש חופשי.

חפץ מסתכל על המים.

חפץ

לא, תודה (מבט של קרנית). אבל אני אשמח להבין מה הולך פה.

קרנית

אני רוצה לשתף אותך בעניין שמטריד אותי ויכול להיות שאתה תוכל לעזור לנו קצת, בסדר? אתה יודע מה יש בקופסה הזו?

חפץ

לא. למה שאני אדע?

קרנית שמה כפפות, פותחת. יש בפנים צדפים. היא מפזרת אותם.

קרנית

יפים, לא? (מרימה אחד, בוחנת אותו) אני אוהבת צדפים. מזכירים לי את הכינרת. אתה יודע איפה מצאנו את זה? (לא עונה, מתחיל לקלוט) חבר'ה שלנו היו בסיור בתמנע, הם קיבלו מידע על הברחת סמים. מכת מדינה זה נהיה. אתה מכיר את האיזור של המכרה?

חפץ

(מביט בה ללא חשש) ניהלתי אותו פעם.

קרנית

כן, אני יודעת. אתה גם מסתובב שם לפעמים. הקיצר, החבר'ה שלנו מצאו שם מחסן, נעול, עם כל מיני חפצים כאלה של ילדים. צדפים, ספרים, מיטה, שולחן. ואז הם שמו לב למדבקה הזו.

על הקופסה יש מדבקה שמקודם היא הסתירה. כתוב עליה בכתב שכבר דהה - "שייך למאיה רג'ואן".

קרנית

ואתה יודע שמצאנו את הגופה שלה. אתה ועוזי, אתם -

חפץ

הייתי איתו בחדר מתים.

קרנית

זה היה קשה בטח, לראות אותה.

חפץ

היא הייתה כמו הבת שלי.

קרנית

אנחנו כמובן בודקים טביעות אצבעות, אבל לך תדע מי היה שם והאבק לא עוזר. אתה יודע שצעירים למשל, יש כאלה שלא משאירים טביעות אצבעות בכלל. לא יודעים למה, משהו שקשור לשומן שהגוף מפריש רק מגיל מסוים.

חפץ

וואלה.

קרנית

אבל מבוגרים כן משאירים (פאזזה). בכל אופן אנחנו שואלים כל מי שיכול לעזור לנו. איך זה הגיע לשם, אם זה באמת הכל שלה. המשפחה עוד לא יודעת. אז חשבנו לשאול אותך, כי אתה גם חבר של המשפחה ואתה גם מסתובב

באיזור, עם הגמלים שלך. שתי ציפורים במכה
מה שנקרא.

קרנית מסדרת הכל חזרה, מחזירה לשקית, מורידה כפפות. חפץ שותה.

חפץ

אז המשפחה לא יודעת?

קרנית

אין מה לדעת, בינתיים (פאזזה, מתקרבת עם
הכיסא). העניין שלא הרבה אנשים מגיעים
לשם, בגלל השדה מוקשים.

חפץ

אין שם באמת מוקשים.

קרנית

אז יצא לך לראות שמה מישהו מסתובב, מישהו
שאוילי הוא חשוד, או.?

חפץ מוציא ניירות גלגול, טבק.

חפץ

זה המחסן שלי, אני שמתני אותם שם.

בתולות - קרנית וחפץ 2 - (חקירה)
יוצרים: שחר מגן ואדם סנדרסון

פנים. חדר חקירות - לילה
חפץ מסיים לגלגל סיגריה (לאורך החקירה חותכים לפעמים לנרי ולשוטר הנוסף בחדר
הבקרה. ולשלי, שמתמגנטת למסך). חפץ משכנע בחקירה, נותן הסבר סביר.

חפץ

אני יכול לעשן פה?

קרנית

(מדליקה לו את הסיגריה)

חפץ

(מעשן, לאט. ואז -) הם היו משפחה יפה. ואז
הכל התפרק. כאילו מישהו זרק אותם מקומה
עשירית. בום. נשאר רק רסיסים.

שלי רוכנת קדימה.

חפץ

רק אחרי שמאיה הלכה, קלטנו כמה הילדה
הזו, היא הייתה הדבק של המשפחה.

קרנית

היא הייתה ילדה אהובה.

חפץ

תמיד יש את הילד שאתה דואג לו יותר. זה לא
שאתה אוהב את האחרים פחות, אבל עוזי
תמיד דאג למאיה יותר.

קרנית

קשה להתאושש מכזה דבר. טביעה.

חפץ

כשאין גופה, הורים תמיד יאמינו שהילד שלהם
יחזור. זה יכול לשגע. ואילנה, אמא שלה,
היא... את יודעת מה זה להסתכל על אישה
שאתה אוהב ולראות אותה שוקעת? היא
הסתכלה באלבומים של מאיה, ישנה במיטה
שלה, עברה על המחברות שלה. בקושי אכלה.

קרנית

איפה עוזי היה?

המצלמה מתקרבת לשלי מאזינה, לאט לאט היא מזילה דמעה.

חפץ

עוזי, עוזי. עוזי סגר את הפאב. התחיל לעבוד
במונית. היה נוסע הלוך וחזור, לבאר שבע,
לתל אביב. בקושי נמצא בבית. מחפש את

עצמו אצל אחרות. היא באה אלי וביקשה ממני לסלק את הכל. זה היה 10 חודשים אחרי שמאיה... ככה היא ספרה את הזמן, חודש אחרי, חודשיים, שנה, שנה וחצי. הזמן התאפס אצלה ברגע שמאיה טבעה.

קרנית

אז היא ביקשה ממך שתסלק את הדברים של מאיה?

חפץ

את האלבומים והתמונות היא זרקה בעצמה. זה אכזרי, לא?

קרנית

מה?

חפץ

לזרוק תמונות. גם שלי צולמה שם, תאומות, מצטלמות ביחד. אבל אילנה לא רצתה שתהיה לה האופציה, להסתכל על זה. היא לא יכלה לבקש מעוזי לזרוק את המיטות, הכיסאות וכל השטויות. אז היא ביקשה ממני. היה חשוב לה שנזרוק. לא רצתה שמישהו ישתמש בדברים שלה.

קרנית

ולא סיפרת לאף אחד מהמשפחה שאתה -

חפץ

(מניד ראש)

קרנית

גם לא לעוזי? חבר כזה טוב ואתה לא מספר לו?

חפץ

אני ואילנה, זה היה לפני אני ועוזי. היא באה לאילת להיות איתי בטאבה. הייתה נערת זוהר מופרעת כזאת, מסתובבת בפסטיבלים הלא נכונים. שנאה את החיים האלה והעיתונאים. באה מפוצצת במכות. היא ידעה שאצלי בטוח.

קרנית

אז אילנה ואתה הייתם זוג?

חפץ

ברגע שהיא קלטה את עוזי היא כבר לא ראתה אף אחד ממטר.

קרנית

למה היא ביקשה דווקא ממך לזרוק הכל?

חפץ

אמרתי לך. כי אצלי בטוח. (מעשן, מחכה קצת)
לא יכולתי לזרוק. אז נסעתי למכרה, ושמתי
הכל במחסן.

קרנית

למה שם? למה לא בבית, בחווה? היה לך אז
גם את החווה כבר, לא?

חפץ

בבית יש לי אישה. היא לא אוהבת שאני עושה
מה שאישה אחרת מבקשת ממני.

קרנית

ומאז המכרה נסגר וזה נשאר?

חפץ

בגלל זה לא זיהיתי בהתחלה את הקופסה. אני
לא יושב ומסתכל עליהם. חשבתי שאם עוזי או
אולי שלי, אם הם ישאלו, אני אגיד להם. הם
אף פעם לא שאלו.

קרנית

למה לא אמרת להם בעצמך?

חפץ

לא יודע. אולי פחדתי. פחדתי שזה יכאיב לעוזי.
היה אז ריב גדול בין אילנה לעוזי בגלל שהיא
זרקה, והוא לא ידע שאני צד. לא רציתי לאבד
אותו. גם אותו.

קרנית

(שותה בעצמה מהמים שלה) אתה מתגעגע
אליה?

חפץ

(מהנהן) אליה, למאיה ולכל המשפחה הזאת,
לאיך שהיא הייתה, איך שהיא הייתה צריכה
להיות.

קרנית

אילנה נפטרה לפני עשר שנים, לא?

חפץ

7 שנים אחרי (פאזזה). 7 שנים אחרי שמאיה
נעלמה (דמעה קטנה).

קרנית

(מביאה לו טישו) אתה תסכים להיבדק
בפוליגרף? אתה יכול לסרב כמובן וזה לא קביל
בבית משפט, אבל זו דרך לבנות אמון.

בתולות – גונן ושלי

יוצרים: שחר מגן, אדם סנדרסון.

רקע: שלי מסתכלת על הנאקה היא לא שתתה. גונן מוציא עשבים משקית, שם בתה.

שלי

אתה בטוח שהיא תסתדר?

גונן

לפעמים הם קמים. יש נסים, את לא חושבת?(לא עונה)
מאיה אמרה שלפעמים הפלא דופק בדלת, והבעיה שאף אחד לא שם לב.

שלי מתיישבת, מתרווחת קצת. מחליטה לשנות טקטיקה.

שלי

ריח טוב.

גונן

מכניס אותך לנירוונה. חבל לך על הזמן.

שלי

מה יש בזה?

הוא לא עונה, מוזג לשתי כוסות זכוכית קטנות. מגיש לה, היא מהססת.

גונן

מאיה אהבה.

מניד ראש. היא לוקחת את הכוס, הוא מסתכל עליה, היא שותה.

שלי

דווקא אחלה. אבל חסר חלב (מחייכת) אז הייתם מבלים ככה הרבה ביחד?

גונן מהנהן בהיסוס.

שלי

יש לך קעקועים? (מהנהן) תראה לי.

הוא מניח את הכוס, עומד מולה ומוריד את החולצה. יש לו קעקוע ממש קטן של לב על החזה (לב כהה, פשוט).

שלי

גם על הגופה של מאיה היה קעקוע. אבל לא כזה. ידעת שהיה לה?

שלי

אני חושבת גם לעשות. אולי פה (קרוסול) או פה (חושפת את הכתף, פלרטטנית קצת). או יותר למטה(החזה). מה אתה אומר? איפה הכי כדאי?

גונן

איפה שבא לך.

היא שותה מהתה, נשענת אחורה.

שלי

נחמד פה. כמו יום חופש. שנים לא הייתי בחופש (שותה) טעים. מרגיע כזה.

היא עוצמת עיניים. הוא מתקרב אליה, כמעט ונוגע לה בשיער. היא פוקחת עיניים, קולטת אותו.

גונן

השיער שלך יפה. כמו של מאיה.

שלי

היא נתנה לך לגעת לה בשיער? (הוא מתרחק, היא מתיישרת, עדיין זורמת איתו) כאילו, מה הייתם עושים ביחד?

גונן

כל מיני.

שלי

מה כל מיני? היית נוגע לה בשיער, מלטף אותה? מדגדג אותה?

גונן מוציא אולר. היא מעבירה יד על הנשק שלה. הוא מוציא תפוח, חותך ונותן לה.

גונן

היא הכי אהבה משמש. אבל אין עכשיו. בחופש הגדול אני אביא לך.

שלי

(לוקחת, מחייכת) היינו קרועות על גוגואים. אני הייתי האלופה של השכונה.

גונן

מאיה תמיד אמרה שאת יותר טובה, בהכל.

שלי

תגזים עוד קצת. היא הייתה הרבה יותר טובה. בספורט, או ב.. אפילו בגן לי תמיד היו כינים ולה כלום. ואני הייתי תמיד מזייפת בשירים, והיא אף פעם.

גונן

היא שרה מיוחד. כששמעתי את הקול שלה ידעתי שהכל יהיה בסדר. שכלום לא יקרה.

היא בוהה בו, מנסה להבין מה זה אומר. הוא מסתכל לה על השיער.

גונן

יפה לך פזור.

שלי מורידה את הקליפס.

שלי

הייתם קצת כמו זוג, נכון? אל תתבייש. אהבת אותה, נכון?

גונן מהנהן.

שלי

והיא אהבה אותך, נכון?

גונן מהנהן.

שלי

כשאוהבים אתה יודע מה עושים. (מתבייש)
ליטופים, דגדוגים.
איזה ביישן. אל תתבייש. שכבתם, נכון?

גונן מהנהן בהיסוס.

שלי

(עדיין בנחמדות, כמו לילד)
מוזר. כי היא הייתה בתולה אוגיי. בגיל 32 היא הייתה עדיין בתולה. אני חושבת שאתה משקר. היא לא שכבה איתך ולא בטיח. למה אתה משקר לי?

הוא מתחיל להתנשם בכבדות, מגרד בשיער שלו.

גונן

היא אהבה אותי.

שלי

אני לא חושבת שהיא אהבה אותך. למה אתה משקר?

גונן

היא אהבה אותי.

שלי

אם היא כ"כ אהבה אותך למה לא הצטלמת איתה אף פעם? כשאוהבים מצטלמים. אבל כל הצילומים שלה מרחוק, כי היא לא נתנה לך להתקרב, זה למה. נכון? רק באגם, רק שם היא נתנה לך. ריחמה עליך. מה עשית לה שם?

גונן משפיל מבט, שותק.

שלי

או שאתה בכלל לא היית איתה באגם. אתה
גנבת לה את הקלטת?
ברור שלא, איזה סתומה. אתה רק מרחוק. זה
היה מישהו אחר.

שלי

מי זה היה?

גונן

אני לא יודע. היא לא הזמינה אותי ולא רואים
אותו שם.

מכאן שלי מתחילה להתרגז, כי היא מזהה את המוטיבציה שלו, הוא קינא.

שלי

כעסת עליה שהיא הלכה עם מישהו אחר?

גונן

אהבתי אותה.

שלי

ברור שכעסת. זה מכעיס.

גונן נסער, נותן לעצמו מכות על הראש, מתגרד. מתחיל ללכת במעגלים.

שלי

נסעת אחרינו לסיני, נכון? ואיך לקחת אותה
מהים? חיכית לה עם סירה? מישהו עזר לך?
סגרת אותה במחסן כל השנים האלה?

גונן

המחסן שלי. רק שלי. מאיה שלי. שלי

גונן מרים את האולר

(הסכין כל הזמן הייתה ביד שלו, אבל עכשיו הוא נזכר שהיא שם).

שלי שולפת את הנשק.

שלי

תוריד את הסכין! אוגיי.

גונן נעצר, מסתכל עליה, הסכין ביד שלו, שלופה. הוא הולך אחורה.

גונן

מאיה טעתה. את לא טובה.

שלי

מעניין לי ת'תחת. אני רוצה לדעת מה עשית
לה. אתה תגיד לי! אתה שומע?

היא עם הנשק שלוף

שלי

(לאדם) זה המקום שמצלמת האבטחה קולטת

גונן נכנס לפריים

גונן

מה להגיד?

שלי

איך לקחת אותה, החבאת אותה, שמרת עליה . הכל.

גונן

לקחתי אותה, החבאתי אותה, שמרתי עליה . הכל.

שלי מיטיבה את האחיזה בנשק, הוא מסובב לה את הגב, מתרחק (כאן הוא יוצא מהפריים של מצלמת האבטחה) היא אחריו.

שלי

תעצור, אני נשבעת לך באמא שלי, תעצור או שאני לא יודעת מה אני..

הוא עוצר. מסתובב אליה. הוא מעביר את הסכין על החזה שלו, הוא נועץ את הסכין יותר חזק בחזה שלו, יורד לו דם (אבל לא משהו מסוכן).

שלי

זה מה שעשית גם לה? הרגת אותה נכון? אבל לא עם סכין, זה היה לא בכוונה. השארת אותה שם, והיא התייבשה

גונן

התייבשה. לא בכוונה..

שלי

בן של זונה.

הוא מסתכל על הדם שיש על הסכין.

גונן

את לא טובה.

היא עם הנשק מולו. ואז רועי מגיע בריצה.

רועי

שלי!

גונן

גם אני לא טוב. לא שמרתי עליה.

רועי

תוריד את האקדח.

שלי

הוא הרג אותה. הוא אמר לי.

גונן

לא שמרתי עליה.

רועי

מאיה ידעה שהוא מצלם אותה. נשבע לך.
מאיה ידעה

הוא מראה לה את התמונה שלה בעירום באמבטיה.

רועי

היא מסתכלת למצלמה. תראי.

שלי מסתכלת, עדיין עם הנשק לכיוונו.

רועי

היא ידעה שהוא מצלם אותה. הם שיחקו
משחק.

גונן

מאיה רצתה לשחק. היא אמרה לי לצלם

רועי

מאיה אמרה לו מה לעשות והוא עשה,
תסתכלי עליו, הוא לא היה עושה משהו בלי
הרשות שלה.

שלי קולטת שרועי צודק. האקדח עדיין שלוף.

שלי

זה לא משנה. הוא עשה עוד משהו.

גונן

משהו, עשיתי משהו.

שלי

רואה? יא'אפס.

גונן

לא שמרתי עליה טוב, יא'אפס.

שלי

אתה רואה? הוא..

רועי

הוא חוזר אחרייך כמו תוכי.

גונן

לא שמרתי עליה, אפס.

רועי

למה רצית לשמור עליה? אוגי למה?

גונן

לא שמרתי עליה! יא'אפס.

רועי

שמרת ממי?

גונן

היא הבטיחה לי שהיא תיקח אותי איתה ,
שנברח מכאן.

רועי

היא אמרה לך שהיא מתכננת לברוח?

גונן מהנהן. חפץ מתקרב בריצה כי הבחין בבלגאן, גונן עם סכין ביד, שלי עם אקדח
(לא בטוח שצריך להיות שלוף כל הזמן מולו, אבל היא ממשיכה להחזיק אותו.)

חפץ

מה קורה פה? תורידי את האקדח.

שלי

אני לא מאמינה לו. היא הייתה אומרת לי כזה
דבר.

חפץ

שלי!

גונן

אהבתי אותה.

חפץ

הוא לא היה נוגע בה בחיים. הוא מתאבל עליה
כבר 17 שנה.

שלי

אז למה לא אמרת את זה במשטרה?

חפץ

הם היו עוצרים אותו לשבועות. הוא לא היה
שורד את זה.

גונן

היא הבטיחה שהיא תיקח אותי.

שלי

לאן?

גונן

לא יודע. אני אפס! אפס

בשבילה גיבורים עפים – אביב ואלונה

יוצר: עמרי גבעון

הסדרה מתמקדת בארבעה חברים – אביב (תומר קאפון), דובי (נדב נייטס), בן דוד המכונה "בנדה" (משה אשכנזי), ודונית המכונה "הימלר" (מיכאל אלוני) – ששירתו יחד בצוות לוחמים בסיירת גולני תחת פיקודו של סגן צחי אזולאי. לצדם נמצאת יעלי (נינט טייב), אחותו של דובי ובת זוג לשעבר של שניים מהחבורה. במהלך מלחמת לבנון השנייה בשנת 2006, הארבעה לחמו יחד, אך הקרבות הקשים והמוות הטראומטי של מפקדם בסיום המלחמה גרמו לנתק עמוק ביניהם. כל אחד פנה לדרך אחרת, מנסה להתמודד עם השלכות הקרב בדרכו. שנתיים לאחר מכן, בשנת 2008, יעלי יצאה לטיול בקולומביה, שם הוכרזה כמתה בתאונת דרכים – אף שגופתה לא נמצאה מעולם. אחת-עשרה שנים אחרי המלחמה, ותשע שנים אחרי מותה לכאורה של יעלי, "בנדה", שחי בקולומביה עם חברתו מריה – אותה הכיר בעולם הסמים המקומי – נתקל במקרה בעיתון בתמונה עדכנית של יעלי. הוא מתקשר מיד לחבריו בישראל, ויחד – אביב, דובי ו"הימלר" – הם טסים לקולומביה במטרה לפענח את התעלומה.

אביב – בן הזוג-לשעבר של יעלי, וחבר בצוות של דובי, בנדה והימלר. סובל מהפעת דחק פוסט-טראומטית בעקבות מלחמת לבנון השנייה, ומאשים את עצמו במותו של מפקדו, אזולאי. הפרעה גרמה לו להיפרד מיעלי.

חדר הפסיכולוגית. יום.

אביב יושב אצל הפסיכולוגית אלונה בשתיקה. על השולחן ביניהם המשחק דוקים. ואביב מתחיל את המשחק ומרוכז בו. אביב נמצא אצל אלונה בטיפול שנים.

אלונה

איך ישנת בשבוע האחרון?

אביב לא עונה.

אביב?

אלונה

לא משהו. לא ממש ישן. מתעורר המון. כרגיל

אלונה

אתה חושב שיש משמעות לתאריך, לשבוע?

אביב

איך כל שנה את שואלת אותי את אותה שאלה.

אלונה

...?

אביב

כל שנה אני עונה לך את אותה תשובה. שאין לזה משמעות בעיני, זמן. אולי לאנשים סביבי זה משמעותי, אולי לך זה משמעותי, אני....
(מסתכל עליה) תורך.

אלונה

אני מאמינה לך שאתה אומר שזה חסר משמעות, התאריך, אבל אני מרגישה ורואה איך בחודש האחרון אתה... כאילו נעלם לי. כל שנה בתקופה הזאת.

אביב

די כמה אפשר לדבר על זה? לחפור..

אלונה

בשביל זה אנחנו כאן.

אביב

לא נמאס לך?

אלונה

ממה?

אביב

כל היום לשבת פה, לשמוע את הסיפורים של כל השרוטים כאן?

אלונה

אני אוהבת את העבודה שלי.

אביב

ואם זו לא הייתה העבודה שלך?

אלונה

אתה חושב שלא אכפת לי ממך?

אביב

טוב.. אני יודע מה את עושה עכשיו, אני מכיר את כל הטריקים שלך. סתם נו, עזבי. חוץ מזה, מה אנחנו צריכים עכשיו לשעמם אותה בכל החפירות שלנו?

מסתכל לה על הבטן

אלונה

זה בן.

אביב

נכון, סליחה. תגידי אלונה, לא מפחיד אותך?

אלונה

מה?

אביב

שהוא יגמור כמוני?

אלונה

מה זה כמוך?

אביב

(שתיקה) שהוא ישתין במיטה גם בגיל 34. לא משנה. תאמיני לי, את עושה בשכל שאת בורחת מפה.

אלונה

אני לא בורחת. אמרתי לך, אני יוצאת לחופשת לידה לשלושה חודשים ואני חוזרת.

אביב

עזבי, בשביל מה לך לחזור?

אלונה

מתי חזרת להרטיב?

אביב

רק כמה פעמים. בחודש האחרון. (צוחק לעצמו) אימא שלי.. משחקת אותה כאילו... היא לא מריחה סדינים מסריחים מפיפי במכונה. סרט. היא בסרט.

אלונה

אני ממש שמחה שאתה משתף אותי.

אביב

יושב מולך גבר בן 34, מספר לך שהוא משתין במיטה ואת... שמחה שאני משתף. יפה. תספרי לי את האמת. אנחנו מסיימי, את יוצאת לחופשה, מה את חושבת באמת?

אלונה

מה אתה רוצה שאני אגיד, אביב?

אביב

שאני מקרה אבוד. שאחרי תשע שנים, כנראה שזה לא הולך להשתנות.

אלונה

זה לא מה שאני חושבת.

שתיקה. אביב מעורער במחשבות.

אביב

טוב. להבטיח לי, את יכולה?

אלונה

מה?

אביב

שיהיה בסדר. שיום אחד אני אוכל לישון לילה שלם. שיום אחד אני אוכל להיות בחדר מלא אנשים יותר מחמש דקות. שיום אחד אני אוכל

להנות מהאוכל של אמא שלי. (פאזזה) שיום
אחד הלב שלי יפסיק לכאוב מגעגועים ליעלי.
את יכולה?

אלונה

אביב, יש לך גם ימים טובים. אנחנו לא
מתייאשים, נכון?

אביב מהנהן. מקבל טלפון שנמצא על רטט.

אביב

סליחה.

דיני נפשות – עינב ופלח – (חקירה)

יוצרת ותסריטאית: אורי אגוז
במאי: ארז תדמור

תקציר: אלוף משנה עמוס לויט, התובע הצבאי הראשי (תצ"ר) בפרקליטות הצבאית בצה"ל, מקבל מכתב תלונה אנונימי כנגד תא"ל יושי מנדס, לוחם נועז ורב הישגים. במכתב מואשם תא"ל מנדס בניהול יחסים לא הולמים עם פקודה שלו, קצינה צעירה בדרגת סרן בשם עינב.

עינב מילוא – בת 24. מלאת סתירות פינמיות. מצד אחד ילדה שאוהבת חדר מקושט ומדברקות ודובוני פרווה, מצד שני מתגרה ופרובוקטיבית ואז שומטת את המיניות ההפגנטית הזו על הרצפה כאילו היא כלום ובטוחה שהיא מבינה ושולטת בכל מה שקורה לה. עוד הרבה לפני מנדס, השתבש לה משהו בדימוי העצמי הנשי בגלל שמיניות היא תמיד דבר מתעתע. מרגישה בוגרת ומנוסה ובטוחה אבל זקוקה להגנה וחום של ילדה מהורה, ובתוך יחסים של מפקד בכיר וקצינה צעירה הכל התערבב לה. הוא עבר מולה גבול ובתוכו היא כבר טבעה בעצמה. היא אתגר לתביעה ואתגר להגנה והייתה אתגר גם למנדס.

חוץ. בסיס חיל הים. חורשה – יום
פלח יושב על ספסל עץ מול עינב שמאזינה לו סקרנית. הטלפון בכיסו מקליט, תיקייה סגורה לפניו.

פלח

ואם היית צריכה לנחש למה אני פה?

עינב

זה עובד השאלה הזאת?

פלח

אף פעם.. אבל אני תמיד אוהב לנסות.

עינב

(צוחקת) זה שובר טוב את הקרח

פלח

נכון.. תגידי, למה עזבת את התפקיד שלך באוגדה לפני ארבעה חודשים?

עינב

סיימתי שם

פלח

לא סיימת. עזבת באמצע תפקיד. המפקד שלך אמר שהיית קצינה מצוינת, דומיננטית, ופתאום הכל השתנה.

היא מביטה בו לרגע, שוקלת כמה לשתף ואז אומרת

עינב

אמא שלי חיה בארצות הברית עם בעלה והילד שלהם ויש לי אחות קטנה שיותר קשה לה. אבא שלי הוא אחלה אבל יש לו חברה לנהל וגם הקשר שלהם לא משהו.. רציתי להיות יותר קרובה לבית.

פלח

נשמע מורכב.. זה תמיד היה ככה ביניהם?

עינב

כן

פלח

אז מה קרה פתאום שהחלטת להיות בבית?

עינב

אתה יודע.. לפעמים אתה מחזיק ומחזיק ומחזיק.. עד שאתה כבר לא..

הוא משתהה מעט

פלח

עינב.. את עשית תפקידים קשים בגודל 50, איו"ש.. תמיד חוות דעת מצוינות, תמיד מקצועית.. עזיבה פתאום לא נראית הגיונית.

עינב

הגיוני? אפשר לדעת מה הגיוני למישהו? (פאזזה. משהו בה מתרופף).. אולי התעייפתי?

פלח

התייעפת?

עינב

אנחנו חומר מיוחד קמב"ציות. מקבלות תמיד מידע ראשוני מפיגועים, ירי, מטענים, מתים חמודים.. אז אולי הקצינה המצטיינת ראתה הרבה דברים, הרבה מידי... וכבר לא הייתה בטוחה אם היא רוצה להמשיך והתלבטה והתלבטה והתראיינה לתפקידים אצל כל העולם והרח"ט ובסוף החליטה... ובצבא היו מספיק נחמדים להתחשב בבקשה שלה לקחת שקט ונתנו לה לעבור לחיל הים. לפעמים זה קורה, מישהו בצבא מקשיב לך...

פלח

אני מבין שרוב העבודה שלך באוגדה היתה מול הסגל הבכיר בתרגילים?

עינב

נכון

הוא מניד בראשו בהבנה ואז אומר ברכות

פלח

אני אגיד לך את האמת עינב. אף אחד מאיתנו לא אוהב את סוג החקירות האלה. זה לא נעים להיכנס לחיים הפרטים של אנשים ולחטט בהם ואני מתנצל מראש על השאלות שאני אשאל (ידו על התיקה)... אבל הגיע אלינו מידע שאולי קצין בכיר באוגדה הטריד אותך.

עינב

(כמעט בשעשוע) אותי?! .. ממש לא. אני יודעת לשמור על עצמי

פלח

לצערנו זה קורה גם למי שיודע לשמור על עצמו. אולי מישהו פגע בך ואת חוששת..

עינב

(חדה) לא חוששת משום דבר כי לא קרה שום דבר. אף אחד לא הטריד אותי.

פלח

עינב, את עבדת מול קצינים מאוד בכירים ויחסי מרות הם משחק עדין. עובדים יחד, הכל בסדר, ופתאום מישהו מנסה לעבור את הגבול..

עינב

..בטח כיף להיות חוקר..

פלח מביט בה קצת מופתע

אתה מתנצל שלא נעים לך וזה אבל אתה שומע את הסודות של כולם בלי לתת כלום מעצמך.. גם חקירה זה יחסי מרות לא?

פלח

יכול להיות.. אז איזה סוד אני אמור לשמוע?

היא מסתכלת בו בישרות, בקמטי ההבעה שלו..

עינב

אם אתה שואל אם מנסים להתחיל איתי, אז ברור שכן. מה, את הלא מכיר גברים? לא רק בצבא, בכל מקום. תשאל בנות ותמיד יגידו לך מי האחד שתמיד ישים לב אם את שזופה או יעיר לך כמה רזית או ישאיר לך יד על הכתף יותר מידי כשהוא שואל מה שלומך. בטח שמתחילים איתי. נגדים עם בדיחות מטופשות

וחיילים שמשעמם רהם או צל"שניקים
שבטוחים שגם בגיל 40 תרצה אותם ילדה בת
20... תמיד יש כאלה שמנסים, אבל אני נראית
לך כמו מישהו שתיתן לשים עליה יד אם היא
לא רוצה? באמת נראה לך?

פלח אומד אותה ממושכות במבטו. ואז קם

פלח

אני מתנצל. כנראה הייתה טעות במידע שהגיע
אלינו

מושיט ידו ללחיצה ואז כביכול נשמטת לו התיקייה. תמונה מוגדלת צבעונית של מנדס
גולשת מהתיקייה עם עוד מסמכים. עינב לא מצליחה להסתיר את הפתעתה כשהוא
רוכן לאפסם.

עינב

חקרתם גם אותו?! הוא ידוע שאתם מדברים
איתי?!

דייט - קרן ועודד - אינטימי/ רומנטי

במאי: איתן פוקס

פנים. סלון דירתנו של עודד. לילה.
עודד וקרן נפגשו באינטרנט לא מזמן. עכשיו הם יושבים בסלון ביתו של עודד. זה
המפגש הראשון שלהם פנים מול פנים. הם משחקים משחק תפקידים

עודד

מתי היית מאוהבת פעם אחרונה?

קרן

האמת? בתיכון, לפני מאה שנה. אבל אהבה
קשה כזאת.

עודד

נכזבת?

קרן

אה, לא לגמרי נכזבת, אבל קצרה מדי. היה
איזה תקרית... לא משנה. נלקחה בטרם עת.
אתה?

עודד

גם, משהו כזה. תסמונת ידיד מאוהב. מכירה?!

קרן

אתה חושב שיש לזה קשר לעובדה שאנחנו
רווקים?

עודד

תראי, בוא נגיד שקשה לי להאמין שאני יכול
פשוט לפגוש מישהי ולהיות מוקסם ממנה,
"ליפול בקסמיה", הדברים האלה כבר לא קורים
לי... זה דורש איזה תמימות כזאת שכבר אין לי

קרן

אבל אין לך את הכמיהה הזאת? לטירוף?
לאובדן שליטה? אני הייתי משוגעת. הייתי
בוכה שעות, מחכה לו מתחת לבית, מכתבים,
מתנות, מתקשרת ונושמת לו בטלפון, קוראת
את ההורסקופ שלו (צוחקת)

עודד

אה, בטוב טעם, חיזרת אחריו...

קרן

כן, טוב טעם. (שתיקה) אם הייתי אומרת לך
עכשיו שיש לי שיקוי, ואני נותנת לך לשתות
ממנו ומאותו רגע אתה מאוהב בי, אבל אהבה
מטורפת, היית לוקח?

עודד

רגע, גם את שותה את השיקוי?

קרן

כן

עודד

אז כן, בטח

קרן קמה ממקומה בחיך ערמומי, היא נעמדת במטבח ומחפשת כוס. עודד מביט בה בחיך. קרן מוזגת מים אל הכוס ומתקדמת אל עבר עודד. היא מגישה לו את המים.

עודד

אז זה השיקוי?

קרן

כן, אנחנו צריכים לשתות להסתכל אחד לשני בעיניים

עודד שותה ולאחר מכן מעביר את הכוס לקרן.

קרן

אתה מרגיש את זה?

עודד

כן, זה יורד לי, זה עובר דרך הלב נכון?

קרן

כן, אבל צריך להמשיך להסתכל ככה בעיניים

קרן מקרבת את פניה לפניו של עודד, הם מביטים זה בעיני זה.

עודד

את רואה איך את מתאהבת בי?

קרן

כן, הנה זה קורה, וואו, איזה פנים יש לך, אני צוללת בתוך העיניים שלך, עמוק.

עודד

הפה שלך, השפתיים האלה, אני רוצה לשמוע את הדברים שיש לך להגיד, כל בדיחה, כל סיפור, כל הבחנה שוב ושוב עד סוף ימי חיי.

קרן

אתה רוצה לנשק את השפתיים האלו?

עודד

כן

עודד רוכן לנשק את קרן נשיקה ארוכה וממושכת, הוא פותח את עיניו ומביט בעיניה העצומות. הם מתרחקים אחד מהשני ומביטים בחיך נבוך ומאושר.

קרו

עבד לך?

עודד מגלגל עיניים.

קרו

אל תצא לי מהדמות

עודד

לא, לא, אני עדיין שם

קרו

תספר לי סוד, משהו שלא סיפרת לאף אחד בחיים.

עודד

וואו. אני לא יודע

קרו

אין לנו סודות, אנחנו מקבלים אחד את השני ללא גבולות, שום דבר לא יפגום באהבה שלנו.

עודד

פעם, כשהייתי בן 8 בערך, בת דודה שלי, שהייתה אז בת 15, הראתה לי איך היא מאוננת, היא התפשטה מולי והשתפשפה על הספה.

קרו מביטה בו בעצוב מהול ברחמים, היא מלטפת את פניו.

קרו

חמודי. לא סיפרת את זה לאף אחד?

עודד

אף פעם.

קרו

עד היום עשיתי 4 הפלות. 2 מהם בשנה האחרונה, רוב האנשים, חברים שלי, יודעים על שני המקרים הראשונים, אבל כשזה קרה בפעמיים האחרונות כבר לא היה נעים לי לחלוק את זה עם אחרים, אז עשיתי את זה לבד ואף אחד לא יודע.

קרו מצחקקת לעצמה, אך עודד לא מצטרף לצחוקה, הוא מלטף את פניה בעדינות.

קרו

סורי, הגזמתי?

עודד

לא, זה מה שזה צריך להיות.

קרו

מה, זה הוריד לך?, הסוד שלי?, לא? כאילו הפלות זה לא סקסי.

עודד

אנחנו לא באווירת סקס, אנחנו מאוהבים. אנחנו נעשה אהבה.

קרו

אתה תסתכל לי בעיניים?

עודד

אני אסתכל לך בעיניים.

עודד

כי אני אוהב אותך

השניים צוחקים בצחוק, אך מנסים להתעשת לטובת המשחק, הם מחזירים את מבטיהם חזרה, זה אל זה.

עודד

רוצה שוב?

קרו

כן.

עודד

אני אוהב אותך

קרו

אני אוהבת אותך.

עודד

אני אוהב אותך, מתוקה שלי.

קרו

אני אוהבת אותך. אתה המותק שלי.

עודד

אני רוצה לחיות אתך לנצח, אני אוהב אותך.

קרו

אתה אוהב אותי?

עודד

אני אוהב אותך!

עודד

אני אוהב אותך יותר משאני אוהב את החיים, את אימא שלי, אני אעשה הכל בשבילך!

קרו

מה תעשה בשבילי?

עודד

אני אמות בשבילך

קרו

כן! כשתמות, אני אתאבד, אני אשתה רעל, אני לא יודעת איך אני אמשיך

עודד

אני רוצה להזדקן אתך, אני רוצה לעשות איתך חמישה ילדים

קרו

חמישה!?

עודד

מה, לא?

הוואלס האחרון - בחור ובחורה - (אינטימי/רומנטי)

במאית: שרה פולי

בחורה ובחורה יושבים זה מול זה בבר. הם שותים קוקטיילים. היא מסתכלת עליו

בחור

מה?

בחורה

אני רוצה.

בחור

את רוצה?

בחורה

אני רוצה לדעת. אני רוצה לדעת מה היית עושה לי.

פאוזזה

בחור

וואו

בחורה

אמרתי את זה!

בחור

כן, אמרת את זה.

פאוזזה

בחור

כרגע נישקתי אותך על הראש. בשיא העדינות.

בחורה

באמת?

בחור

כן. ואחר כך נישקתי את העפעפיים שלך והם רטטו תחת השפתיים שלי. רק קצת.

בחורה

קצת

בחור

ולאט לאט. נגעתי עם השפתיים שלי בשפתיים שלך... אבל בגלל שאת נשואה לא העזתי לנשק אותן.

בחורה

לא

בחור

לא. במקום זה המשכתי לאט במורד הצוואר שלך ונישקתי כל סנטימטר והתעכבתי על הכתם לידה שעל הכתף השמאלית שלך. כן. זה. והרחתי אותך. הרחתי אותך באמת ושאפתי פנימה.

בחורה

איך אני מריחה?

בחור

כמו שאת מריחה. כמו שהרחת במטוס. כמו שאת מריחה עכשיו. תערובת של מתיקות ו... זיון. ואז נישקתי לך את השדיים וליקקתי את הפטמות שלך. ונשארתי שם שעה בערך. בהתחלה הייתי עדין אבל אז קלטתי שאת לא ממש רוצה שאני אהיה עדין.

בחורה

לא.

בחור

לא?

בחורה

לא.

בחור

ואז אמרתי לעצמי: אני חייב לגלות מה מפעיל אותה. איך פועל כל איבר שלה. וביליתי בערך שבוע וחצי עם הגוף שלך. והתחלתי ללמוד אותו ולהכיר אותו... כל פרט שבו... ושיחקתי איתך... לפני שנכנסתי לתוכך... לפני שפישקתי את הרגליים שלך... ודפקתי אותך בכוח. זיינתי אותך יותר חזק ממה שרציתי... אבל לא שלטתי בעצמי. ומשכתי לך בעדינות בשיער בזמן שזזתי בתוכך. זיינתי לך את הפה וכל איבר אחר בגוף שלך עד שהיינו כל כך חרמנים שלא ראינו שום דבר. ומילאתי אותך בשפוף שלי. ואמרתי לך שוב ושוב: אני אוהב אותך. אני אוהב אותך.

היא מביטה בו והוא בה. הם פורצים בצחוק.

בחורה

אז המרטיני האלה.

בחור

הם מיותרים לדעתי.

בחורה

(מוציאה את הארנק שלה לשלם) אני הולכת.
רק דבר אחד...

בחור

מה?

בחורה

בגלל שכל הדברים האלה לא יקרו אף פעם אז
אפשר אולי לקבוע איתך פגישה?

בחור

איזו מין פגישה?

בחורה

אני רוצה לקבוע איתך פגישה לנשק אותך.

בחור

הלו"ז שלי די גמיש.

בחורה

גם בעוד עוד שלושים שנה?

בחור

שלושים שנה?

בחורה

אני רוצה לראות אותך בקייפ ברטון. במגדלור
בלואיבורג. אני רוצה לפגוש אותך שם. אני
אהיה בת 58. בן כמה אתה תהיה?

בחור

59.

בחורה

אני רוצה לפגוש אותך שם. בתאריך הזה. ב2
בצהריים שעון מזרח, 5 באוגוסט 2041. אני
רוצה להתנשק איתך. עד אז אני אהיה נשואה,
אבל אחרי 35 שנה של נאמנות לבעלי תגיע לי
נשיקה ממך. (קמה) אני הולכת הביתה
להתרחץ.

הולכת. הוא מביט אחריה.

הסיפור שלי עם יוסי - יוסי ונינה - (אינטימי/רומנטי)

במאי: איתן פוקס

פנים. מסדרון בבית החולים + חדר מנוחה. לפנות בוקר האחות נינה צועדת במחלקה. עוצרת ליד חדר הצוות. היא פותחת את הדלת. החדר חשוך. היא סוגרת את הדלת אחריה. היא רואה את דר יוסי גוטמן ישן במיטה, היא מתקרבת אליו ומביטה בו. היא מושיטה יד ומלטפת את שערו. היא רוכנת אליו ונושקת על לחיו. יוסי מתעורר בבהלה, והודף אותה בחוזקה מעליו.

נינה:

אני מצטערת שהבהלתי אותך

יוסי:

מה קורה כאן?

נינה:

אני מצטערת (מחזיקה את הפה המדמם)

יוסי:

לא, אה...אני מצטער, את קיבלת מכה

נינה:

לא זה בסדר, זה כלום.

יוסי:

בואי רגע.

נינה:

דוקטור גוטמן, אני בסדר, באמת. אני מצטערת על זה, אני פשוט חשבתי שאתה לא תתנגד.

יוסי:

להתנגד?

נינה:

חשבתי שאולי תרצה.

יוסי:

נינה, זה לא...

נינה:

אני מבינה. פשוט אתה עצוב כל הזמן אז אני חשבתי שאתה מרגיש כמוני. אני מצטערת.

יוסי:

לא את לא מבינה, נינה. זה לא קשור אליך, את, את נהדרת, זה אני, זה מסובך.

נינה:

גם אצלי זה מסובך. אני פשוט חשבתי שביחד.

יוסי:

את לא מבינה (מוציא אוויר) איך אני אסביר לך.

נינה:

אתה לא חייב להסביר לי, אתה לא חייב לי
כלום. אני פשוט חשבתי שאולי אם אני אנסה.
דוקטור גוטמן

יוסי:

יוסי.

נינה:

יוסי.. אתה מבין, אני לא מאמינה למה שאנשים
מדברים.

יוסי:

על מה את מדברת?

נינה:

סתם, אני מצטערת.

נינה יוצאת מהחדר. יוסי נושם עמוק.

התנתקות – אבירם ואיילת

יוצרים: חוה דיבון
במאי: לייזי שפירא

רקע: איילת היא ילדה טובה מפתח תקווה שבאה לחזק את גוש קטיף לאחר שנעצרה בברוטליות על ידי המשטרה לאחר שהפגינה בצומת בפתח תקווה. היא מגיעה למחסום הכניסה לגוש קטיף בשעה שפורצת שם מהומה כאשר אבירם וחבריו מוחאים באלימות על הטלת סגר על גוש קטיף. במהלך המהומה אבירם, שלא מכיר אותה קודם, מחלץ אותה מידי של שוטר אלים ונמלט איתה בטרמפ לישוב שבו הוא גר. הוא מקפיד לא להגיד את שם משפחתו מאז"ה כי הוא לא רוצה שאיילת תדע שאבא שלו הוא מפקד ההתנתקות.

אבירם מאז"ה (17), חתיך. בנו הצעיר של שילה. נער סוער שלא הסתדר עם אמא אוהבת, אבל תובענית ושתלטנית, מתוקף היותה אשת איש קבע ועם אבא- איש קבע- שנעדר מהבית רוב הזמן עבר ממוסד לימודי אחד למשנהו ולבסוף חתר דרומה לגוש קטיף וגר אצל עידית, אחותו של אביו. גולש גלים (כמעט) חופשי ומאושר שמצא במרחבי גוש קטיף ובשקט שלו, בית אלטרנטיבי ושלוות נפש. חולם להתגייס לסיירת מטכ"ל אך ההבנה שחיילי צה"ל הולכים לבצע את הפינוי גורמת לו להתהפך נגד הצבא ולהיגרר למעשים קיצוניים כדי למנוע את ההתנתקות. במהלך חודשי המחאה, הוא יפגוש באיילת קליין וסיפור אהבה תמים וטוב יתחיל להתפתח ביניהם וגם ייתקל במחסומים בלתי צפויים. (עדיף שחקן שיודע לגלוש אבל לא חייבים)

איילת קליין (17), ילדה טובה פתח תקווה. בהירה. שיער ארוך ופנים טובות ונקיות. לאחר שתיעצר מעצר משפיל בהפגנה לא אלימה נגד ההתנתקות, תחתוך דרומה לגוש קטיף ולא תוכל למצוא את דרכה חזרה להוריה הבורגנים, האוהבים. שומרת נגיעה בתמימות אמת, מושא אהבה שיפתיע ויבלבל את אבירם. יופייה לא נעלם מעיניו של דביר ויטמן, מתנגד אלים להתנתקות.

חוץ. רחוב ביישוב. יום
שילוט לקראת גמר כדורסל תלוי על גדרות. אבירם החבול ואיילת יורדים מטרמפ

אבירם

תודה רג'ואן

אבירם מחלץ את התרמיל של איילת מן הרכב, מکتוף אותו ונאנק מעט מהחבלות.

אבירם

מה זה התרמיל הזה? סחבנו חצי רמת גן
מהבית?

איילת

פתח תקווה. איילת לוין. נעים להכיר. סוג של

אבירם

(חיוך קטן) אבירם מאז.. (הוא נעצר). איזו
אלימות משטרית את מכירה בעצם?

איילת לא מעוניינת לענות, מחטטת בתיק שלה מוציאה פריכות, מושיטה לו אחת

איילת

רעב?

אבירם

מת מרעב

איילת מנפנפת בפריכית אבל אבירם לא לוקח

איילת

נו, נהיית ביישן? אתה רעב - תיקח

אבירם

זה כמו לאכול קלקר. זה לא ישביע אותי

איילת

יש לך אופציה אחרת?

אבירם

לא כרגע

איילת

אז תיקח את הקלקר ותגיד תודה

אבירם

תודה

הוא לוקח את הפריכית והם מכרסמים יחד, כל אחד את פריכיתו

אבירם

אמרת שאת מכירה אלימות משטרתית מקרוב.
למה התכוונת, או שסתם אמרת?

איילת לא מעוניינת לענות, מכרסמת במרץ

אבירם

סתם אמרת?

היא מתקשה לדבר, הוא מבחין

אבירם

לא סתם אמרת. מה המנוולים האלה עשו לך?

איילת

(לוקח לה זמן לענות) עצרו אותי בהפגנה
בצומת סגולה, זה ליד פתח תקווה. רק החזקתי
שלט

איילת עוצרת, ניכר שקשה לה מאוד לשתף, להיזכר

אבירם

את לא חייבת לספר אם את לא רוצה

איילת

לא עשיתי כלום, רק החזקתי שלט. "אל נא
תעקור נטוע" (מרירות צינית) שלט מנומס, נא.

ולפני שאני מבינה מה קורה, זורקים אותי לתוך
ניידת. הסיעו אותנו שעות בניידת. רוב הלילה.
לא עוצרים לשירותים. אסור לדבר. אני רק
החזקתי שלט.

היא מנסה לעצור את הדמעות.

בתחנה עשו לי בדיקה כזאת... בידוק... הכריחו
אותי להוריד... כאילו אני מחביאה נשק ב..
(משתנקת)

אבירים

(זה מכעיס אותי) זה לא בסדר

איילת

והיא השאירה את הדלת פתוחה, כל מי שעובר
שם יכול לראות. אני לא מבינה למה? להשפיל?
כי אני דתייה? (דומעת) הכניסו אותי לבית
המשפט עם אזיקים על הרגליים...

אבירים מועך את רצועות התרמיל שלה על כתפיו, הוא רוצה לחבק אותה והיא רוצה
חיבוק- אבל זה לא עומד לקרות. הוא זועם, מתוסכל, אין לזה מוצא.

אבירים (זעם)

זה לא בסדר... אני מצטער...

איילת

(מוחה את הדמעה נושמת) סליחה. עזוב. אני
מצטערת. אני לא יודעת למה סיפרתי לך..
נפלתי עליך ככה... אנחנו בכלל לא מכירים.
סליחה

אבירים

(מנסה להקליל) היי... למה להגיד בכלל לא
מכירים, אני כמעט דרכתי עלייך. לדעתי זה
נחשב מכירים, לפחות קצת

איילת

(מחייכת חיוך קטן) אתה גר כאן?

אבירים

אני גר כאן... ותודה שבאת. כל אחד שבא עוזר

איילת

אני לא מרגישה שאני עוזרת בכלל. אני לא
מפגינה ממש גרועה

אבירים

איך את במשחקי כדורסל?

איילת

(בחיוך) מה?

חוליגנים – מני ואלי

יוצרת ובמאית: לי גילת

רקע: מנחם "מני" אזולאי (בן סולטן), שמגיע מידי שבת עם עגלה של סופר לאצטדיון טדי אף על פי שבכלל אינו אוהב כדורגל. מני הוא זאב בודד עם פתיל קצר, שלא מסתדר עם מסגרות ולא מתערבב. כאשר הוא מציל את עובד חממי (שון סופטי), המתגלה כראש ארגון האוהדים הקיצוני של הקבוצה, המשטרה מחליטה להפעיל אותו כשתול שלה, בניגוד לרצונו. להפתעתו, דווקא בסיטואציה הזאת הוא מוצא את דרכו ואת תחושת השייכות שהייתה כל כך חסרה לו בארגון האוהדים.

מני - הדמות המרכזית בסדרה, צעיר ירושלמי אלים וקודר שבא מבית הרוס. מופעל על ידי מדמוני כשתול בארגון האוהדים הקיצוני בניגוד לרצונו, מקורב לעובד אחרי שהציל אותו בקטטה.

רב פקד אלינור "אלי" מדמוני – שוטרת במחוז ירושלים. חוקרת תיק "שומרי החומות" בעיר שמנסה בכל יכולתה לסגור את הארגון ולהושיב אותם בכלא. מפעילה את מני כשתול שלה בארגון בניגוד לרצונו.

פנים. לילה. בית סוהר. תא.
מני יושב בתא אחרי שכל מי שהיה מעורב בקטטה בטדי שוחרר. כולו מלא כתמי דם. והוא עדיין מוחזק שם. אלי נכנסת.

אלי

היי מנחם. אלי מדמוני, אחראית תיק שומרי החומות, מחוז ירושלים.

מני

אתם משחררים אותי או מה?

אלי

זה לא כזה פשוט

אלי מתיישבת עם ספסל בתא.

מני

אבל לא עשיתי כלום, נו.

אלי פותחת את התיק של מני ומסתכלת עליו.

אלי

שלוש הרשאות יש לך פה. עבירות רכוש, אלימות.

מני

תקשיבי גברת, באלוהים, קפצו עליי אחרי המשחק. אני לא אוהד בכלל, על הזין שלי כדורגל

אלי

אלמוג כרקוקלי, מכיר את השם?

מני

לא. וואלה, לא.

אלי

ככה קוראים לשוטר ששוכב עכשיו בטיפול
נמרץ. אחרי שתקפת אותו.

מני

אני? אני לא תקפתי אף אחד.

אלי

שני שוטרים באו לעצור אותך, זוכר? העפת
אחד מהם, נפל לא טוב. זה אלמוג כרקוקלי.
שוטר סויר, נשוי. אבא לשלושה ילדים קטנים.
הכל מתועד במצלמת הגוף שלו.

מני מנסה להיזכר, קולט.

תקיפה כזאת של שוטר זה כמה שנים טובות
לפחות זה במידה והוא יצא מזה ולא חלילה
ימות.

מני

תקשיבי, אני לא קשור לחרא הזה, נו. סתם
הייתי שם, מכרתי פחיות, קפצו עליי. זה היה
בכלל הגנה עצמית.

אלי

אנחנו מדברים על 15 שנה לפחות. אתה גמור
מני.

שתיקה. מני מנסה לעכל את הבשורה.

אלי

אני מסתכלת עליך ואני יודעת שזה היה בלי
כוונה. אני יודעת שאתה ילד טוב שעשה טעות.
אולי יש מצב שאני כן אוכל לעזור לך.

מני

איך?

אלי

עובד חממי, שמעת את השם?

מני

כן, שמעתי את השם.

אלי

מצאת חן בעיניו.

מני

מה אני אעשה?

אלי

תתקרב לבן אדם, תכיר אותו. מידי פעם תן לי דיווח.

מני

מה אני נראה לך, וויסאח?

אלי

תגיד לי מה אתה בן ארבע? החיים שלך הלכו פייפן, ואתה מדבר איתי כמו איזה ילד מטומטם?

אורזת את הדברים באה לצאת

שיהיה לך בהצלחה. ילדים כמוך שנכנסים לכלא להרבה שנים. זהו. אין להם חיים יותר. אתה רוצה לחיות? זה עד כדי כך פשוט.

חזי ובניו - מירי ועוז - (יחסים)

יוצרות: רז יובן, מיתר פרהט, לימור פרץ צרפתי
במאית: מיתר פרהט

כשאלי (אליהו) יחזקאל בת הזקונים של חזי יחזקאל, עיראקי למהדרין ואב לארבע בנות שמנהל מוסך בשם "חזי ובניו", דורכת בטעות על הכוס בחופה של אחותה והורסת את החתונה, היא ואחיותיה מתבשרות על קללה משפחתית - עד שאלי הקטנה לא תתחתן, אף אחת מהאחיות שלה לא תעמוד מתחת לחופה. ארבע האחיות לבית משפחת יחזקאל (אתי, מירי, ריקי ואלי), הנכדה רויאל ושתי הגיסות הקשישות והמטורללות (שושנה וסוסו) שמתגוררות יחדיו עם חזי בבית משפחת יחזקאל, יוצאות למסע במטרה להסיר את הקללה - ובדרך חושפות סוד משפחתי שהיה אמור ללכת עם אמן המנוחה לקבר. חזי ובניו היא דרמה יומית קומית פרועה ומרגשת על משפחה שמדברים בה על הכל (כולל הכל) ולא בוחלים באמצעים כדי לחתן את הקטנה שמוכנה לעשות הכל, רק לא להתחתן.

מירי - מרים (30) - האחות השלישית. דוקטור לביולוגיה במכון ויצמן, שעובדת על מחקר משנה חיים שמכליא בין קנאביס לזעפרן. כמה שהמח שלה חריף ומבריק, ככה היא תמימה ופתייה בכל הנוגע לעניינים של הלב.

חוץ. מכון ויצמן - יום.

מירי יוצאת מהמעבדה שלה, בחוץ מחכה לה עוז עם זר פרחים ענק ומתנה ארוזה בסרט. מירי מתרגשת ברמות. הכי מאוהבת בו -

מירי

זוזו! מה אתה עושה פה???

עוז מושיט למירי את הזר והמתנה

עוז

משמח את האישה של החיים שלי.

היא קופצת עליו בחיבוק, מאושרת

מירי

מה זה? לכבוד מה כל זה?

עוז מרוצה מעצמו, בחיוך רחב -

עוז

תפתחי נו

מירי פותחת את המתנה, לא מבינה

מירי

מברשת שיניים חשמלית?

עוז

מברשת שתהיה אצלי בבית... אם תרצי. יש גם מדף בארון שמחכה לך, ו... למה אנחנו מחכים

מיצי? אני יודע שאני רוצה להיות איתך כל הזמן. ואת?

מירי

מאמי!!! אני לא מאמינה, זה...

עוז

אז מה את אומרת?

מירי

שזה מושלם!!! ברור שכן, ברור ברור שכן!

עוז

אני משוגע עלייך.

מסתכלת לו בעיניים ומנשקת אותו נשיקה סוערת, הכי מאוהבים בהיי -

עוז

מה את אומרת יפה, נעשה קפיצה שניה למעבדה, נביא קצת שמן? נדאג גם לזומא, מסכן נקע את הרגל בספינינג. הוא בכאבי תופת.

מירי

נראה לך, זוזו? זה חומר של המחקר שלי, אני לא יכולה לחלק...

עוז

ברור שלא לחלק, מיצ! אבל אנחנו-

מירי

אנחנו זה משהו אחר. אני לא נותנת זוזו, זה של המעבדה. אם תופסים אותי...

עוז

ברור מיצ, אני יודע. אבל חשבתי שאם את כבר נותנת קצת, אז זומא...

מירי

לא יכולה, מאמי. אני לא משחררת. רק לי, לך, לדודה סוסו אם צריך לפעמים, לריקי במקרי חירום, לאתי שגם ככה לא רוצה לגעת, לאלי מדי פעם, וקצת לשושנה, לפעמים לפעמים לפעמים לידיד שלה מבית הקשיש וזהו.

עוז

(מחייך) וזהו?

מירי

וזהו, זוזו. נו, אני לא צוחקת. זה המחקר שלי...

עוז

ברור, ברור יפה שלי. צודקת.

היא מחבקת אותו, נמרחת

מירי

טוב, אני חייבת לחזור. תאסוף אותי בערב?
מתה להיות איתך לבד כבר...

היא מנשקת אותו

עוז

גם אני יפה שלי, אין לך מושג כמה... אבל לא
נראה לי שישתדר הערב. פשוט הבטחתי
לזומא שאני מתגבר אותו הערב, הוא לא יכול
לזוז בגלל הכאבים...

מירי

אתה רציני? כולה נקע. הוא לא יכול לעבוד על
מחשב?

עוז

מה אני אעשה, את יודעת איך הוא...

מירי חושבת לרגע-

מירי

כן...

עוז

טוב יפה שלי. לא נורא, יהיו לנו עוד ערבים
להיות ביחד. לדבר על הדברים, על העתיד
שלנו, אולי עם כמה הפתעות... יאללה יפה
שלי.

נשיקה, הוא הולך. היא לא מתאפקת, קוראת אחריו -

מירי

זוזו! חכה שניה, נו.

עוז

מה יפה שלי?

מירי

אני... לך תביא את האוטו, אני אביא לך
בקטנה. שירדו לו הכאבים, ואתה אצלי בערב.
או בכל מקום אחר שתבחר להפתעה...

עוז

בדוק מיצי? זה המחקר שלך, אני לא רוצה ל...

מירי

נו כבר!

הוא מנשק אותה נשיקה סוערת והולך משם-

עוז

אין כמו האישה של החיים שלי! אין! ערב
מהחלומות, תתכונני! הפתעה של החיים
שלך!

הוא הולך, היא נשארת עם עצמה מתה מהתרגשות, מקליטה הודעה בקבוצה של
האחיות –

מירי

נחשו מי מתחתנת?! זהו! זה קורה! הערב הוא
מציע. אמאאאא, אני מתה. ישר לפרצוף של
סוסו המקללת! שתי חתונות בשנה, איזו
קללה?!

חזי ובניו - אתי וגולן - (יחסים)

יוצרות: רז יובן, מיתר פרהט, לימור פרץ צרפתי
במאית: מיתר פרהט

כשאלי (אליהו) יחזקאל בת הזקונים של חזי יחזקאל, עיראקי למהדרין ואב לארבע בנות שמנהל מוסך בשם "חזי ובניו", דורכת בטעות על הכוס בחופה של אחותה והורסת את החתונה, היא ואחיותיה מתבשרות על קללה משפחתית - עד שאלי הקטנה לא תתחתן, אף אחת מהאחיות שלה לא תעמוד מתחת לחופה. ארבע האחיות לבית משפחת יחזקאל (אתי, מירי, ריקי ואלי), הנכדה רויאל ושתי הגיסות הקשישות והמטורללות (שושנה וסוסו) שמתגוררות יחדיו עם חזי בבית משפחת יחזקאל, יוצאות למסע במטרה להסיר את הקללה - ובדרך חושפות סוד משפחתי שהיה אמור ללכת עם אמן המנוחה לקבר. חזי ובניו היא דרמה יומית קומית פרועה ומרגשת על משפחה שמדברים בה על הכל (כולל הכל) ולא בוחלים באמצעים כדי לחתן את הקטנה שמוכנה לעשות הכל, רק לא להתחתן.

אתי - האחות השניה במשפחה. דתייה. שרופה על הקדוש ברוך הוא, החיים שלה. אם הוא יכל להיות בשר ודם היא גם הייתה מתחתנת איתו. היא מאוד רוצה לעשות את הדברים כהלכתם אבל קשה לה כי יש לה ליבידו מאוד בווער. היא מאוד אוהבת סקס והיא מאוד אוהבת לעשות את זה עם גולן. אמא לרויאל.

גולן - חבר ותיק של משפחת יחזקאל. ועובד במוסך של חזי. מנהל רומן בסתר עם אתי. מאוהב בה.

ערב. פנים. מוסך של משפחת יחזקאל. גולן מסיים לארגן את השולחן הרומנטי שהכין לאתי. נרות, יין. אווירה. חשב על הכל. אתי נכנסת.

אתי

וואו. גול. מה זה, לכבוד מה כל זה?

מסתכלת על השולחן שהכין. מתקרבת לגולן. גולן מביט בה ומנשק אותה.

גולן

והאלה.

מוביל את אתי לכיסא ומושיב אותה בצד אחד של השולחן.

אתי

או או.. איזה גינטלמן

גולן

הבשר פה כשר והכל מאהבהההה (דופק לה עוד נשיקה)

אתי

טוב, מה?

גולן מתיישב מולה ושם על השולחן את דפי הגירושין שקיבל בחיור. מתלהב לשתף את אתי בבשורות.

אתי

די, ברוך השם, גול, נתנה לך.

גולן

נתנה גם נתנה.

אתי

ישתבח שמו. נו, אתה רואה? מה אני אמרתי לך? אתה לא תישאר עגון לנצח, נכון?

גולן

תקשיבי, זה יום המזל שלי היום. אני הולך למלא לוטו. גם גט, גם את מתחילה לעבוד איתנו במוסך.

אתי

מה מזל בזה? יא מהבול? באו מעקלים על אבא שלי.

גולן

נכון. מה את עכשיו? בסדר. אבל מצד שני?

אתי

נו?

גולן

אני הולך לראות את הפרצוף שלך עכשיו כל בוקר. נו, מה, יש יותר טוב מזה?

אתי

גול, די, נו, המצב של המוסך לא טוב.

גולן

בסדר, אני יודע, אבל את ג'דאית, אין כמוך. אם מישהו יכול להוציא את אבא שלך מהצרה הזאת, זאת רק את. אני לא דואג בכלל!

אתי

כן? איך אתה ככה בטוח?

גולן

(מביט בה) כי את טובה, אסתר. ואתם אנשים טובים. מגיע לכם שיקרו לכם דברים טובים. מה לא ככה?

אתי

ככה

גולן

(בהתלהבות מוזג את היין) היידיהה! מוכנה להרים כוסית? לקבל לחיים שלך איזה... גרוש טרי-טרי יד ראשונה כדת וכדין?

אתי

מה זה לקבל? גול, אתה כבר שם.

גולן

בסדר, נו, את יודעת למה אני מתכוון. אפשר להרים הילוך זהו. כאילו אפשר להתחיל בזה, קודם כל, שאנחנו יכולים לצאת החוצה. כמו ביחד. כמו זוג. זוג-זוג.

אתי

מה? (מביטה בחוסר הבנה)

גולן

מה, מה?

אתי

מה זה... מה זה ככה? גולן, רגע, לא הבנתי. זה כאילו, זה מה שאתה רוצה?

גולן

את לא?

אתי

אני לא יכולה

גולן

למה לא?

אתי

למה אני דתייה שמשדלת כל יום להתחזק במצוות, גולן, אני לא יכולה שנהיה זוג-זוג.

גולן

אבל אני כבר לא נשוי.

אתי

בסדר, אתה גם לא נשוי לי.

גולן

את רוצה להתחתן?

אתי

לא

גולן

(חצי בצחוק) אז מה?

אתי

אני צריכה להתחתן, גולן, אבל עם מישהו שהוא כמוני. שהוא דתי ואוהב את השם, לבנות איתו בית כשר לרויאל ולעוד ילדים, אתה יודע,

שיבואו בעזרת השם. ומה, מה זה קשור אליך,
גול?

גולן

איך זה לא קשור אליי? לחיים שאת רוצה
לבנות, לבית.

אתי

הדתי! גול. אתה חילוני גמור, נו, מה לך ולזה?

גולן

את! את! וואלה אני לא מבין אותך. אני לא מבין
אותך. מה.. מה אנחנו עושים ביחד?

אתי

(מתבוננת לא יודעת מה להגיד) טוב, נו. אמרת
שיש לנו שמחה לא? (מרימה את הכוס יין
בניסיון לעשות לחיים) יאלה. נעשה לחיים.

גולן מביט בה המום. לוקח את הכוס יין שותה במכה את כל היין ומניח בכעס על
השולחן.

גולן

יין חמוץ מגעיל. יאלה, נאי עייף, נראלי אני אלך
לבית. נאי אלך לבית לישון אני עייף. צאי, צאי,
אני אקפל פה.

אתי

גול. גולי נו..

גולן יוצא מעוצבן מהמוסך. אתי נשארת לבדה ליד השולחן.

חזי ובניו - אתי ועוז - עימות

יוצרות: רז יובן, מיתר פרהט, לימור פרץ צרפתי
במאית: מיתר פרהט

כשאלי (אליהו) יחזקאל בת הזקונים של חזי יחזקאל, עיראקי למהדרין ואב לארבע בנות שמנהל מוסך בשם "חזי ובניו", דורכת בטעות על הכוס בחופה של אחותה והורסת את החתונה, היא ואחיותיה מתבשרות על קללה משפחתית - עד שאלי הקטנה לא תתחתן, אף אחת מהאחיות שלה לא תעמוד מתחת לחופה. ארבע האחיות לבית משפחת יחזקאל (אתי, מירי, ריקי ואלי), הנכדה רויאל ושתי הגיסות הקשישות והמטורללות (שושנה וסוסו) שמתגוררות יחדיו עם חזי בבית משפחת יחזקאל, יוצאות למסע במטרה להסיר את הקללה - ובדרך חושפות סוד משפחתי שהיה אמור ללכת עם אמן המנוחה לקבר. חזי ובניו היא דרמה יומית קומית פרועה ומרגשת על משפחה שמדברים בה על הכל (כולל הכל) ולא בוחלים באמצעים כדי לחתן את הקטנה שמוכנה לעשות הכל, רק לא להתחתן.

אתי - האחות השניה במשפחה. דתייה. שרופה על הקדוש ברוך הוא, החיים שלה. אם הוא יכל להיות בשר ודם היא גם הייתה מתחתנת איתו. היא מאוד רוצה לעשות את הדברים כהלכתם אבל קשה לה כי יש לה ליבידו מאוד בווער. היא מאוד אוהבת סקס והיא מאוד אוהבת לעשות את זה עם גולן. אמא לרויאל. אחותה הגדולה של מירי שדואגת לה. מגלה שעוז בוגד בה.

עוז - בן הזוג הבוגדני של מירי, המשפחה לא אוהבת אותו.

עוז מחכה למירי מחוץ לבית. בזמן שמירי מתארנת, אתי ניגשת לדבר איתו אחרי שגילתה על הבגידה שלו מגולן, חבר המשפחה. אתי ניגשת עצבנית.

עוז

אה, אתי. מה קורה?

אתי

בוא אני אגיד לך בדיוק מה קורה. מעבר לזה שזה שאחותי בכלל מסתכלת על הפרצוף שלך זה נס גלוי.

עוז

טוב, אתי, מה את רוצה?

אתי

(קוטעת, לא נותנת לו לדבר) -שבע רמות מעל הליגה שלך. כמו לשים את הפועל מרמורק וריאל מדריד על אותו מגרש, אבל אני בכלל לא מדברת על זה עכשיו.

עוז

טוב, תגידי, מה נפלת עליי עכשיו? מה עשיתי לך?

אתי

תקשיב, אחותי ילדה חכמה, ואני נתתי לה ללמוד מהטעויות של עצמה. אבל מה לעשות?, לכל טעות יש מוצאי טעות. זה מה שחסר לי, כפרה, שאני אמצא אותה בסוף מרוסקת, למה זה יהיה הסוף שלך.

עוז

(מתעצבן) אתי, מה שיש ביני לבין מירי זה אהבה חד פעמית ביקום אין סופי. על מה את מדברת בכלל?

אתי

גולן ראה אותך יוצא מהשירותים עם המלצרית השרלוע הזאת.

שתיקה. אתי בווה בו

אתי

תראה איך הפלת אותי בלשון הרע. ועל זה שהבאת אותי לדבר חטא, אל תדאג, אתה תשלם. אבל לפני זה, אתה תספר למירי, ואתה תעשה את זה ברגע זה או שיש לך עסק איתי.

עוז

טוב, אתי, שנייה רגע, תקשיבי שנייה...

אתי

ברגע זה, מה לא הבנת? אם יש לך עוד חרא כדאי שתיתן לו לצוף, למה העיניים שלי עליך ולא כדאי לך לנסות אותי. ותוכיח לי כמה אתה ראוי לאחותי. ושהכוונת שלך כלפיה הן טהורות. ואתה תתחיל מזה שאתה תספר לה את האמת. כי אם אתה לא תספר לה, אני אספר לה.

מירי מגיעה מאחוריהם

מירי

מה תספרי לי?

מסתכלת על שניהם

על איזה אמת היא מדברת?

עוז

סתם..

אתי מסתכלת עליו במבט מאיים.

חזי ובניו - אלי וחזי - (יחסים)

יוצרות: רז יובן, מיתר פרהט, לימור פרץ צרפתי
במאית: מיתר פרהט

כשאלי (אליהו) יחזקאל בת הזקונים של חזי יחזקאל, עיראקי למהדרין ואב לארבע בנות שמנהל מוסך בשם "חזי ובניו", דורכת בטעות על הכוס בחופה של אחותה והורסת את החתונה, היא ואחיותיה מתבשרות על קללה משפחתית - עד שאלי הקטנה לא תתחתן, אף אחת מהאחיות שלה לא תעמוד מתחת לחופה. ארבע האחיות לבית משפחת יחזקאל (אתי, מירי, ריקי ואלי), הנכדה רויאל ושתי הגיסות הקשישות והמטורללות (שושנה וסוסו) שמתגוררות יחדיו עם חזי בבית משפחת יחזקאל, יוצאות למסע במטרה להסיר את הקללה - ובדרך חושפות סוד משפחתי שהיה אמור ללכת עם אמן המנוחה לקבר. חזי ובניו היא דרמה יומית קומית פרועה ומרגשת על משפחה שמדברים בה על הכל (כולל הכל) ולא בוחלים באמצעים כדי לחתן את הקטנה שמוכנה לעשות הכל, רק לא להתחתן.

אלי- אליהו. הבת הצעירה של משפחת יחזקאל. בעצם כמו עוד איבר של חזי, אבא שלה. אמא שלה, אהובת ליבו של חזי, מתה בלידה שלה. מתקיימת ביניהם מערכת יחסים סמביוטית על גבול הלא בריאה. אלי היא שונה. כל החיים שלה עובדת במוסך, זה התשוקה שלה. היא באמת אוהבת את זה וטובה בזה ומאמינה בזה.

פנים. פינת אוכל. ערב.

חזי יושב ושותה קפה ליד השולחן. אלי מצטרפת אליו.

אלי

יום לא קל היום, אבוייה

חזי

שום יום לא קל מאז שהיא הלכה.

אלי

(אחרי שתיקה קלה.) כן. מצטערת.

חזי

(מסתכל עליה) מה פתאום? על מה יש לך להצטער את? היום הכי עצוב בחיים שלי נהיה היום הכי שמח וזה בזכותך.

אלי

איך זה יכול להיות הגם וגם הזה, אבא?

חזי

יכול להיות. הנה, דודה סוסו, גם מבהילה וגם מפחידה.

צוחקים. אלי מבחינה בערעור של חזי

אלי

נו, מה אבא, זה בגלל המגי'נונה?

חזי

אולי היא צודקת, אולי אני מחזיק אותך באמת יותר מידי קרוב אליי.

אלי

נראה לך שאתה מחזיק אותי, אבא? אני פה כי אני רוצה להיות פה.

חזי

כי זה מה שאת מכירה.

אלי

אבא, אני כבר ילדה גדולה, אני חוויתי דבר או שניים אם אתה מבין למה אני מתכוונת.

חזי

לא מבין ולא רוצה להבין.

אלי

(מחייכת וממשיכה) מה, יכולתי לצאת מהבית, יכולתי לעבוד במוסך אחר, יכולתי.. ללכת עם מישהו אחר למשחקים של מרמורק.

חזי

אההה עד כאן.

אלי

מה סוסו יודעת, אבא? בחייאתך, נו, היא לא הייתה פה כל השנים האלה, אתה היית. היא לא יודעת יותר טוב ממני וממך מה טוב בשבילי.

חזי

באמת?

אלי

ברור. ברור, נו, אתה אבא ואימא והכול בשבילי. לאן יש לי ללכת?, למה לי?

חזי

פדאוה אני על הראש היפה שלך. (נותן לה נשיקה על הראש) רוח אלבי.

אלי

מה, הולך לנוח?

חזי

להיזכר. יום הולדת שמח, יבנית.

להיות איתה – נועה ועמוס

נועה

תקשיב, אני כל פעם שאני רבה עם חבר שלי, חבר שלי לשעבר, אני נעלמת לו. אבל נעלמת, ישבת אחרת בסדר? אם אנחנו בסידיני אני נוסעת לטוקיו, אם אנחנו בלונדון אני נוסעת לניו יורק, ככה. מנקה את הראש חוזרת אחרי איזה שבועיים, אפשר לדבר.

עמוס

סבבה, רק שאני לא יכול להרשות לעצמי לדלג, ככה מיבשת ליבשת כל פעם שאנחנו בכסאח, את יודעת.

נועה

בסדר, אז לא סידיני, אפשר ברלין גם אתה יודע. יוון? אילת?

עמוס

אילת זה סבבה

נועה

אז סבבה אז גם אילת זה טוב אתה יודע, כאילו מה שמשנה זה להתנתק זה לא המרחק

עמוס

כן...

נועה

לא אני מתה מזה. לשבת במסעדה של שלוש מאות שקל מנה, זה יש לך כסף, אבל ליוון אין?

עמוס

טוב תירגעי מה את עפה עליי עכשיו?

נועה

בא לי לעוף עליך.

עמוס

אז תעופי

נועה

עפה

עמוס

בכיף, עופי לסידיני, שבי שם שבועיים, תירגעי ותחזרי.

נועה

תגיד, למה אמרת לה לא?

עמוס

למי?

נועה

למשוגעת שלך

עמוס

היא לא.. היא לא משוגעת היא לפעמים קצת משתגעת

נועה

היא רוצה להתחתן אתה יודע, עד שהיא לא תקבל את זה היא....

עמוס

היא משוגעת. (פאזזה) ומה איתכם למה אתם נפרדתם? את לא.. את לא חייבת לענות על זה אבל את בסדר לפחות? כאילו, על זה את יכולה לענות?

נועה

בוא נגיד שאחרי שנתיים שנתתי הכל למערכת יחסים הזו זה היה צריך להיגמר אחרת טוב? הגיע לי יותר

עמוס

אז את בדיוק כמוני. משחק אותה שהכל פיקס אבל.. תכלס, בלילה כשאני אלך לישון לבד אז אני רק ארצה שנתחבק. (רגע ביניהם) כאילו אני וונסה, לא אני ואת. טוב נראלי שאני בכל זאת אתקשר אליה.

נועה

אתה לא מתקשר אליה, לא היות. גם לא מחר, קח את הזמן. תהנה קצת מהלבד ואז אולי.

עמוס

איזה לבד? תשע שנים לא הייתי לבד. היא כל מה שאני מכיר.

נועה

עכשיו אתה מכיר גם אותי.

עמוס מתקרה לנשק את נועה, נועה נסוגה)

עמוס

סליחה נועה אני לא..

הטלפון של עמוס מצלצל.

נועה

תענה, נראה אותך למטה (הולכת)

מייק - מייק ושרה - (אינטימי)

במאי: איתן פוקס

רקע: בתחילת שנות השבעים נחשב מייק ברנט לזמר הישראלי המצליח ביותר בחו"ל אי פעם. עם עשרות להיטים שהבולט שבהם היה "לס מואה טמה", קול מושלם ויפוי גברי מהפנט, נדמה היה שבשבילו רק השמיים הם הגבול. ב-25 באפריל 1975 כשהוא בן עשרים ושמונה בלבד, קפץ מייק ברנט אל מותו ממרפסת דירה בפריז. הסרט "מייק" מספר את סיפורו של הילד משה ברנד מחיפה, בן להורים ניצולי שואה ששרף את כנפיו כשהתקרב מדי אל השמש. במרחק בין חיפה תחתית לפריז, בין מויש'לה שהתחיל לדבר רק בגיל חמש לבין מייק ששר לעולם כולו, ינסה הסרט לפענח את חידת מותו המוקדם והטראגי.

פנים. בית שרה - לילה

מייק ושרה מתעלסים. הפער ביניהם ניכר מאד. היא מחויכת ואימהית. הוא להוט וחסר כל ניסיון. בתוך שניות מייק מגיע לשיא ומתמוטט על גופה.

מייק

אני מצטער.

שרה

אל תדאג. אתה עוד תהיה מצוין בזה. (מייק מביט בה בחוסר אימון) תסמוך עלי. צפוי לך עתיד גדול באהבה

מייק

איך את יודעת?

שרה

כי ראיתי אותך שר.

מייק מרוצה. שרה דוחפת אותו מעליה בעדינות וקמה מהמיטה

שרה

תתלבש. יש לי טיסה על הבוקר.

מייק

לאן?

שרה

לפריז.

מייק מתיישב במיטה ומביט בה כשהיא מתלבשת

מייק

תספרי לי על פריז

שרה

מה לספר לך?

מייק

הכל

שרה

אהמ. פריז. אני אשמיע לך את פריז

היא מחטטת בערימת תקליטים, שולפת תקליט של סילבי ורטאן ומניחה על הפטפון.
את עטיפת התקליט היא מניחה על המיטה כך שפניה של סילבי מביטות בהם. נשמע
השיר la plus belle pour aller danser לרקוד. היא מתחילה לרקוד.

שרה

פריז זה המקום לרקוד בו. (פאזזה) הנשים הכי
משגעות בעולם

מייק

(לא מאמין שיש עוד נשים משגעות מלבדה)
לא..

שרה

(מהנהנת) והגברים הכי אלגנטיים בעולם.
(חושבת מה לספר) הם אוכלים צפרדעים

מייק

(בזעזוע) לא.

שרה

ולובשים הוט קוטור

מייק

מה זה?

שרה

בגדים שעולים כמו דירה. ואין להם אפילו חצי
מושג שאנחנו קיימים

מייק

(המום מהרעיון) אין להם מושג.

שרה

לא

מייק קם אליה ושניהם נעמדים בחלון ומביטים החוצה אל הלילה.

שרה

אין להם מושג שיש מקום כזה כמו חיפה, עם
אנשים שהולכים לישון מוקדם וקמים מוקדם
וחולמים חלומות קטנים

מייק

(מניד בראשו לשלילה) גדולים. (פאזזה)
חלומות גדולים.

מייק – מייק ושרה 2 – (אינטימי)

במאי: איתן פוקס

מייק ושרה אחרי סקס. מעשנים במיטה. שרה נראית קודרת.

שרה

אתה יודע.. אתה אף פעם לא שאלת אותי מאיפה אני.

מייק

מה זאת אומרת? אני יודע מאיפה את. את מהחלומות שלי.

שרה (מצחקקת)

לא משה. גם אני "משם".

מייק

משם?

שרה

גדלתי בבריסל. וכשהגרמנים באו אבא שלי שילם למכר שלו, חוואי, שיסתיר אותי ואת אחי הקטן. התחבאנו אצלו באסם שלוש שנים.

מייק

נשמע בטוח.

שרה

בטוח. מדי פעם הגרמנים היו באים לחפש יהודים ו..האיכר היה מסתיר אותנו בתוך הקש.. אני הייתי שמה לאחי את היד על הפה שלא יעשה רעש, כמעט חנקתי אותו פעם.

מייק מסתכל לצדדים, נראה שהוא רק מחפש לאן לברוח.

שרה

לילה אחד החוואי ניגש אלי ואמר שאם אני רוצה שהוא ימשיך להסתיר אותנו אני צריכה לבוא אליו לחדר.

מייק

והלכת?

שרה

היתה לי ברירה אחרת? בטח שהלכתי. הלכתי כל לילה.

שתיקה. מייק מתיישב על המיטה, מתחיל להתלבש.

שרה

הייתי בת שתיים עשרה

שרה

אחרי המלחמה לקח לי שנים עד שיכולתי להתקרב לגבר. אבל איתך – אני לא יודעת מה זה. זה היה. כאילו תיקון.

מייק

אני צריך ללכת.

שרה

לאן אתה הולך?

מייק כבר עם מכנסיים. נעמד.

מייק

אני פשוט צריך ללכת.

שרה

מוישלה.

שרה מביטה בו. הוא כמעט אומר משהו אבל בסוף לא.

שרה

אתה ילד טוב.

הוא מניד בראשו לאט. ואז זורק על עצמו חולצה ויוצא מהחדר. שרה מסתכלת אחריו בעיניים עצובות וחכמות.

מייק - מייק וד"ר באואר

במאי: איתן פוקס

מייק והרופאה יושבים זה מול זה בשתיקה. היא מתבוננת בו. מבטו של מייק משוטט בחלל ואז ננעץ בה

מייק

את אלביס את אוהבת?

דר' באואר

האמת היא שלא ממש. אתה אוהב אותו?

מייק

איך אפשר לא לאהוב את אלביס? טום ג'ונס?

דר' באואר

אני לא כ"כ מכירה את השירים שלו

הוא שר שורה של טום ג'ונס בחיקוי מושלם, היא מנידה בראשה לשלילה

מייק

ארית'ה פרנקלין?

הוא מחקה אותה, היא מנידה בראשה לשלילה

דר' באואר

זאת המוזיקה ששמעו אצלכם בבית?

מייק

(קוטע אותה) הביטלס? את הביטלס את בטוח

אוהבת. אין אחד שלא אוהב את הביטלס

היא מביטה בו בחיוך מתנצל

דר' באואר

אני מניחה שאני קצת מיושנת, אני עדיין תקועה

במנדלסון..

מייק

(קוטע אותה) אותי את אוהבת?

היא נאלמת, נבוכה. הוא מישיר אליה מבט בציפייה

מייק

את מכירה את המוזיקה שלי בכלל?

דר' באואר

אתה רוצה שאני אכיר אותה?

מייק

אולי פה בשווייץ אני פחות מפורסם- אני לא

יודע למה אתם מקשיבים במקום המדכא הזה-

אבל בצרפת אני ענק! תשאלי את הלגה, היא

מעריצה שלי.

דר' באואר

זו בטח תחושה חזקה מאוד, כשמעריצים אותך
ככה

מייק

את יודעת שלפני שהגעת הנה היה לי tour
בצרפת ובבלגיה של 80 הופעות, תקשיבי לי
טוב, 80! וכולן היו מלאות! זה כפול ממה
שג'וני הולידיי עשה השנה! את יודעת מה זה
להופיע שמונים הופעות רצוף כמעט ערב ערב?
אין הרבה אנשים שמסוגלים לעשות את זה,
ל...איך אומרים את זה? להביא את האנרגיה
הזאת לבמה, ובחודש הבא אמורות להיות לי
עשר הופעות בגרמניה. הכל כבר סולד אאוט.
את קולטת איזו הצלחה?

מייק משתתק כאילו בבת אחת יצאה לו הרוח מהמפרשים, ומרכין מבט.

דר' באואר

נשמע מדהים

יש שקט

מייק

(כאילו לעצמו) איך אפשר לא לאהוב את
אלביס?

מייק - מייק וד"ר באואר 2

במאי: איתן פוקס

פנים. חדרו של מייק בקליניקה - יום
דר' באואר נכנסת לחדר בדיוק כשמייק עומד כשהוא שעון על קביו ומנסה להרים שק
דואר ענק

דר' באואר

וואו...זה הרבה דואר. אתה צריך עזרה?

מייק מייצב את עמידתו ולוקח את שק הדואר לארונית שמונחת בפניה. הוא פותח
אותה ומכתבים נוספים נשפכים ממנה החוצה. כל המכתבים חתומים עדיין וניכר
עליהם שלא נפתחו.

מייק

ויינטרוב מתקש להעביר הנה את כל מכתבי
המעריצות שמגיעים למשרד. הוא חושב שזה
יזרז את ההחלמה שלי.

דר' באואר

זזה עובד?

מייק מנסה לדחוק את המכתבים פנימה. הוא בועט בארונית המסרבת להיסגר

דר' באואר

לא מעניין אותך לדעת מה כתוב בהם?

הוא נוחר בבוז, שולף מכתבים סגורים מתוך השק ומחקה את קולות המעריצות
שכתבו אותם.

מייק

מה כתוב בהם?! (מחקה קול של נערה) "מייק
היקר. דאגתי כל כך כששמעתי מה קרה לך עד
שבכיתי כל הלילה..." (הוא מניח פרח מאחורי
אוזנו וממשיך בקול נערי אחר) "מייק אהובי,
אני חולמת שאתה מחזיק אותי בין זרועותיך"
(מניח על ראשו מטפחת שהוא מוצא בחדר
ומחקה קול אחר) "הו מייק, אתה כל כך יפה,
המוסיקה שלך גורמת לגוף שלי לרעוד" (קול
אחר) "אתה כל כך גבוה ורגיש, אני בטוחה
שאם רק היית פוגש אותי היית מבין שנועדנו
להיות ביחד"

היא משועשעת מהחיקויים שלו אבל מרצינה כשהוא מעיף מידיה את המכתבים בזעף

דר' באואר

זה לא מה שרצית? כל האהבה הזאת?

מייק מגחך, הוא חושב על זה

מייק

אולי. אולי בהתחלה חשבתי שאת זה אני רוצה

דר' באואר

ועכשיו?

הוא אוסף את המכתבים שהתפזרו ושוב מנסה לדחוק אותם לארון. הוא מתאמץ מאד

מייק

עכשיו אני רק רוצה לסגור את כל זה בתוך
הארון המזויין הזה

הוא מתוסכל, המאמץ גדול מדי והוא מתיישב על הרצפה, פניו מתעווים בכאב.
הרופאה רוכנת לצידו בדאגה

דר' באואר

אתה בסדר? תן לי לעזור לך

היא סוגרת את הארונית כמעט בקלות ונועלת אותה.

דר' באואר

הנה.

מייק מביט בעיניה. במבטו יש עצב תהומי ומצוקה

מייק

כואב לי

מייק - מייק וד"ר באואר 3

במאי: איתן פוקס

פניה חמורות הסבר של דר' באואר נכנסות לפריים. היא בודקת את אישוניו של מייק ששוכב במיטה על גבו, מסטול

דר' באואר

מה לקחת? קוקאין? הוא נתן לך קוקאין? אתה מודע לזה שהערבוב של זה עם התרופות עלול להיות קטלני?

מייק מניד בראשו לשלילה, נראה גמור

מייק

תישארי אתי

היא מתעלמת מבקשתו, רותחת בגלל השימוש בסם

דר' באואר

אתה יודע טוב מאד ששימוש בסמים אסור פה בתכלית האיסור.. אנחנו יכולים לסלק אותך מכאן בגלל זה

מייק

אני משלם לכם כל כך הרבה שאתם לא יכולים לסלק אותי

הוא אוחז בזרועה

מייק

אני משלם לכם מספיק שתישארי אתי הלילה

היא מנסה להסתיר את זעמה

דר' באואר

תכף תיכנס הנה האחות של משמרת הלילה. היא תיתן לך עירו של נוזלים ואתה תרגיש יותר טוב

מייק מנסה למשוך אותה אליו אבל היא מתנערת ממנו ופונה לרשום משהו בגיליון הרפואי שלו

מייק

כמה זה עולה להשאיר אותך כאן כל הלילה? אה דר'? זה עולה הרבה?

היא מתקשה לתלות מחדש את הגיליון הרפואי על מעקה המיטה והוא נשמט מידה על הריצפה ברעש גדול, היא מסננת קללה

מייק

מה קורה לך דר'? המחשבה הזאת מרגשת אותך? זה רק נדמה לי או שאת מתחילה לאבד את קור הרוח המפורסם שלך?

דר' באואר

לילה טוב

היא יוצאת. מייק שוכב בעיניים פקוחות ואישונו מזוגגים. מתחיל להישמע הביצוע שלו ל – qui suera.

70 מיליון סיבות לעושר – שרי ואלי – (עימות/קומי)

יוצר: שמוליק לוי

רקע: אלי זכה בלוטו ומסתיר את הזכייה מאשתו. הוא רוצה לטוס לאלבניה (כדי לצאת לטיסה תיירותית לחלל עם חבר שלו הרצל) ומנסה למכור את זה לאשתו.

פנים. דירתם של אלי ושרי. יום
אלי ושרי בדירה.

שרי

כנס שמאים באלבניה?

אלי

מה מפתיע אותך? שיש כנס שמאים או שזה באלבניה.

שרי

הכל. זה שיש, זה שזה שם, וזה שאתה נוסע לשם.

אלי

אני שמאי. יש כנס - קוראים לי אני בא.

שרי

(בחשדנות) מאיפה יש לך כסף לטוס לחו"ל, ועוד מלון לשבוע.

אלי

אה. איגוד השמאות הבינלאומי מסבסד את זה. זה בקושי עולה לי משהו.

שרי

אוקי. אז מתי טסים?

אלי

טסים!?

שרי

כן. אני באה גם, לא? אז בשביל מה סיפרת לי?

אלי

בשביל להיפרד ממך. מה, ככה אני אעזוב את הבית לשבוע בלי להגיד כלום!?

שרי

אלבניה!?

אלי

אלבניה.

שרי

איפה זה אלבניה?

אלי

איפשהו בחו"ל. מאיפה אני יודע איפה?

שרי

אני באה גם.

אלי

לאלבניה?!

שרי

כן, למה לא? המון זמן לא הייתי בחו"ל.

אלי

אז לא כדאי שתנצלי את ההזדמנות ותטוסי
כבר לניו יורק או לוס אנג'לס?

שרי

לא, דווקא נראה לי מדליק. אלבניה. אומרים
שגרוזיה מאוד יפה. אולי גם אלבניה.

אלי

אם אומרים שגרוזיה יפה, אין ספק שאלבניה
יפה גם. אחרת למה שיגידו דבר כזה?

שרי

בדיוק. אתה תשב לך בכנס אני אסתובב
ברחובות אלבניה.

אלי

טוב, אני אגיד להרצל, מסכן, ירגיש גלגל שלישי

שרי

הרצל? הרצל גם בא? רותי מרשה לו לטוס לבד
לאלבניה?!

אלי

איתי. לא לבד. וכן – היא זאת שדחפה אותו.
היא רוצה שהוא יעזוב את המכבסה. והיא
חשבה שבכנס הוא יוכל ללמוד על המקצוע
השמאות, ואולי לעשות הסבה.

שרי

רותי?!

אלי

רותי.

שרי

הסבה לשמאות?!

אלי

כן.

שרי

היא יודעת מה המצב הכלכלי שלך.

אלי

היא יודעת יותר ממה שנדמה לך.

שרי

(כסיכום אופטימי) טוב! מה מזג האוויר שם, מה לארוז?

אלי

(לעצמו, עגום) תכריכים.

70 מיליון סיבות לעושר – שרי ופקיד – (עימות/קומי)

יוצר: שמוליק לוי

רקע: שרי מנסה להוציא במרמה משכנתא על הדירה ללא ידיעת בעלה. פנים. הבנק של שרי. יום. שרי מול פקיד הבנק שלה. היא מתוחה. זה לא טבעי לה לזייף ולפעול ככה.

שרי

בבקשה, הכל פה.

פקיד (מעין)

והחתימה של בעלך על יפוי כוח?

שרי (מגישה לו)

בבקשה.

פקיד

אז מצוין, את כבר בדרך לבית קפה משלך.

שרי

(בחיוך) כן.

פקיד

תדעי לך שיש לך מזל, לא לכל אישה יש בעל כזה תומך.

שרי

כן. כזה הוא אלי.

פקיד

באמת, בעל שמסכים למשכן את הבית בשביל החלום של האישה, זה לא משהו רואים כל יום.

שרי

הוא באמת משהו מיוחד.

פקיד

גם אני כזה, את יודעת? אשתי מאוד רצתה להפסיק לעבוד וללמוד היסטוריה של המזרח הרחוק. ואני חשבתי לי.

שרי

סליחה שאני קוטעת אותך, אבל אני ממש ממהרת.

פקיד

את צודקת. אני הגזמתי. אני אקצר. חשבתי – מה לה ולהיסטוריה של המזרח הרחוק? היא לא סינית. לא יפנית. לא טיבטית.

שרי

הבנתי.

פקיד

אבל אם זה מענין אותה, למה שאני, בעלה,
האיש הכי קרוב אליה.

שרי

סליחה, באמת. אבל – אני באמצע יום עבודה.

פקיד

צודקת. אז אגיע לפואנטה – היא למדה,
והגיעה לתואר שני בהיסטוריה של המזרח
הרחוק, ואני בעל גאה כל כך... והיא, אשתי –
אביבה – היתה מודה לי, ומפנקת אותי מידי יום
אם את מבינה למה אני מתכוון. כי יש רגעים
בחיים, שאדם צריך לחשוב.

שרי

אתה מבין מה שאני אומרת לך?! אני ממהרת.
אני צריכה ללכת.

פקיד

(פגוע) טוב. הצ'ק יהיה מוכן עוד כמה שעות,
תבואי אחר הצהריים לקבל אותו.

שרי

תודה וסליחה. הסיפור שלך מאוד מרתק.
באמת. חבל שאין לי זמן לשמוע אותו בפרטי
פרטים.

פקיד

בהזדמנות אחרת כשיהיה לך זמן, נשב ואני
אספר לך את כל הסיפור. ואיך קרה
שהתאלמנתי.

שרי

(בולעת רוק – זאת הייתה הפתעה) בכיף...

הפקיד מחייך אליה.

מקום שמח – ורד ונדב

יוצרים: נועה קולר

מגרש ניקוי רכבים. ורד חוזרת מבדיקה עם אמא שלה. עשתה פיפי במכניסיים ומחכה לנדב אחיה שמגיע מהבסיס להביא לה מכניסיים להחלפה.

נדב

קחי.

ורד

מה זה?, זה מה שהבאת לי?

מוציא משקית מכנבי ב צבאיים.

נדב

מה אני עובד בזארה?

ורד מחליפה מכנס בזמן שנדב מסתיר אותה עם שמיכה.

ורד

לא קרה לי דבר כזה בחיים. אתה יודע, אני מכירה דליפה מאפצ'י, אבל מה זה? (נדב צוחק) זה לא מצחיק.

נדב

בסדר

ורד

שומע? אמא רוצה למות.

עובד במגרש

גברת, מה זה הריח הזה? מה זה, פיפי?

ורד

לא, הבן שלי הקטן השתין שם בזה.

עובד במגרש

לא נורא, קורה

ורד

(לנדב) היא רוצה למות.

נדב

מה חדש?

ורד

לא, לא, משהו מחורפן, אני אומרת לך. היא התקשרה לדבורה שלוש, ביקשה ממנה שתהרוג אותה.

נדב

איזה דבורה, דבורה הפרטיזנית? זאת עם הצבים? שמפרקת את הצבים

ורד

כן, כן, כן. אז היא הרגשה את בעלה, עשתה לו המתת חסד כי הוא היה סופני, אז אמא ביקשה ממנה גם. אבל אמא לא סופנית, אימא כולה הולכים להוריד לה איזה שתי אצבעות מגעילות ברגל. אז היא לא מדברת איתה עכשיו והן רבו ואני לא יודעת. מחופפת.

נדב

הולכים להוריד לאמא שתי אצבעות ברגל?

ורד

כן, כן. הייתי איתה עכשיו בבדיקה. מורידים לה.

מסיימת להחליף. שתיקה ביניהם. הוא מסתכל עליה.

ורד

מה?

נדב

מה את צריכה ממני?

ורד

תשמע, אימא שלנו חולה, והיא בדיכאון. והיא צריכה עכשיו שאנחנו ניקח אותה לכל מיני בדיקות, ויש לילות שהיא לא רוצה לישון לבד... ויש מה לעשות, אוקי? אמא שלנו החליטה שהיא זקנה. ואנחנו צריכים להתייחס לזה.

נדב

בסדר, ניקח לה מטפלת.

ורד

לא, אנחנו לא ניקח לה מטפלת. זה לא התשובה מטפלת. זה לא הזמן. היא גם לא רוצה עדיין, זה.. אתה יודע, היא צריכה אותנו.

נדב

אני לא בסיפור.

ורד

מה הכוונה?

נדב

לא בסיפור

ורד

מה זה אתה לא בסיפור, נדבי, זאת אמא שלך.
מה אתה לא בסיפור?

נדב

ורד, האישה הזאת לא לטעמי.

ורד

מה אמרת עכשיו?

נדב

מה ששמעת

ורד

מה זה, חומוס? זאת אימא שלך. מי אימא שלו
לטעמו? מה זה "הא לא לטעמי"? מה אתה..

נדב

אני לא רוצה ממנה כלום. אני לא חייב לה כלום.

ורד

חייב לה! זאת אימא שלך! מה זה אתה לא חייב
לה?

נדב

לא.. אני חייב רק לילדים שלי.

ורד

תקשיב, נדב, נדב, אני מבינה את הכל, אוקי?
אימא שלנו באמת אישה לא מושלמת.

נדב

אה!

ורד

ולא.. בסדר. והיו לה את הקטעים שלה.

נדב

בלשון המעטה.

ורד

אוקי. אבל היא אישה טובה. והיא תמות, נדב,
היא תמות. ואתה תתחרט, אתה תתחרט על
איך שאתה מתנהג עכשיו.

נדב

תקשיבי, את רוצה להיות איתה? לנסוע איתה
לזה? את נהנית מזה, זה טוב לך? סבבה, לכי
על זה. אני זה לא.. אני, את לא מבינה, האישה
הזאת, אני 20 דקות איתה, אני לא ישן אחר כך
בלילה. אוקי? אני.. היא מעשנת בבית. היא
מקללת ליד הילדים. היא בלתי נסבלת, היא

אישה בלתי נסבלת, מגעילה, עם הרגליים
שלה, עם הזה, אני לא... אני מנסה להיות בן
אדם.

ורד

נדב.

נדב

ורד, אני מנסה להיות בן אדם. אני מנסה להיות
בן אדם והיא לוקחת אותי אחורה. לא בא לי.

ורד

אתה חרא של ילד.

משמר הגבול – אבי ומירי – (אינטימי)

יוצרים: מני יעיש, ריקי רוטר

רקע: אבי ברכה – צעיר חמום מוח הממהר לכעוס מבת ים, המחליט להתגייס למשמר הגבול במטרה לסגור חשבון מול ערבים איתם הסתבך. בזמן השירות מתאהב במירי. מירי סבג - לוחמת מג"ב פמיניסטית, מבית חרדי המתעקשת כי התגייסה למשמר מטעמי שלום. בזמן השירות מתאהבת באבי. מותקפת מינית על ידי ורסנו במסווה של פעילות סודית (מבוסס על סיפור אמיתי)

פנים. ערב. חדרה של מירי.

אבי מגיע לבקר את מירי אחרי שיצאה הביתה ולא היה כמה ימים בבסיס. מירי מחליטה לספר לו מה קרה לה.

מירי

אתה באמת רוצה לדעת מה קרה לי שם?
איזה התקף אני עברתי?

אבי

ברור. (מביט בה) נו, מירי, דברי כבר. מה היה שם?

מירי

(לוקחת נשימה) זוכר את היום חמישי שהיינו אמורים להיפגש בו?

אבי

כן, אמרת שהיה לך איזה אירוע משפחתי בצפון, לא?

מירי

אז לא.. ורסנו לקח אותי ל..פעילות מבצעית, עלאק. מערב לילי מסווג לחוליית שב"חים בירושלים. ואנחנו היינו מחופשים לזוג.

אבי

מה הכוונה מחופשים לזוג?

מירי

שאני הייתי אמורה להיות הדייט שלו, כאילו אנחנו זוג, לבושים יפה על אזרחי ו.. אתה יודע, כאילו, חלק מההסוואה היינו צריכים להתמזמז.

אבי

(מבולבל, מנסה להבין מה היא אומרת לו)

מה זאת אומרת להתמזמז, מירי? מה...מה זה אומר?

מירי

אתה רוצה שאני אפרט לך? עזוב אתה אחרי התקף, עדיף שלא. בוא נגיד ש... ורסנו... נכנס לתפקיד שלו מאוד ברצינות

אבי

מירי, מה.. הוא.. הוא כאילו...?

מירי

(עוצרת אותו לפני שהוא מסיים) לא, לא, לא למזלי משהו, לא יודעת הבהיל אותו באמצע והוא עצר. אחרת זה היה נגמר הרבה יותר גרוע.. (לא מצליחה להביט באבי)

אבי

והמבצע מה איתו?

מירי

(מחייכת) לא היה שום מבצע, אבי. הוא עבד עליי, הוא המציא הכל. יצאתי כזאת סתומה ותמימה.

אבי מבין ומעכל את המידע. מתחיל לאט לאט לאבד את זה. להיכנס שוב להתקף זעם.

אבי

אני לא מאמין... אבל למה?

מירי

כי הוא סתם בן זונה שקרן! שדיבר על ערכים בזמן שהוא חתיכת אפס שמונע מתאוות כוח ושליטה ואין בו טיפה אחת של אמת. זה למה

אבי

מה, פאקיג ורסנו?

מירי

פאקינג ורסנו

שתיקה. אבי מתחיל להתנשף בכבידות. מתחיל לאבד שליטה, מכסה את ראשו בידיו. מירי קולטת ומנסה להרגיע אותו

מירי

אבי... אבי אתה בסדר?

אבי לא עונה

מירי

היי, הכל טוב. אבי, תסתכל עליי. תסתכל עליי, אני בסדר. היי (מנסה למשוך אותו אליה ולהרגיע אותו, טיפה בחיוך) אני בסדר, תראה אותי. (אבי כבר מתחיל לאבד את זה) אבי?

מירי

אבי אתה בסדר?

אבי

הוא מת (לעצמו) הוא מת, הוא מת, הוא מת...

מירי

אוקי, לא, הוא חי. הי תסתכל עליי. הוא חי והוא ישלם על זה. נכון? הוא ישם על מה שהוא עשה כי הוא פושט אמיתי שצריך לשבת בכלא.

אבי

(בהתקף) לא, לא, את לא מבינה מה אני אומר. הוא מת, מירי, אני לא צוחק איתך, הוא מת.

מירי

(מנסה להרגיע את אבי) אבי, חיים שלי, היי, היי, תסתכל עליי. הכל בסדר. אבי, חיים שלי, זה לא שווה את העצבים שלך. תסתכל עליי. היי, היי, אני כבר סיפרתי לכולם, אני סיפרתי לאמא שלי, החלטנו ביחד שאני הולכת להתלונן עליו במח"ש, הכל בסדר, זה בטיפול. חיים שלי, תודה שאתה דואג, אבל אני אומרת לך, הכל בסדר. אנחנו החלטנו ביחד שאני הולכת להתלונן עליו במח"ש.

אבי

מירי... (לא הצליח להקשיב למילה שאמרה)

מירי

אבי, באמת אל תדאג אני בסדר, הכל טוב.

אבי

(נסער) מירי, אני יכול שניה ללכת לשטוף פנים? סליחה, אני מצטער, אני באמת מצטער, סליחה. אני יכול שנייה?

מירי

כן, ברור, בוא בוא.

יוצאים מהחדר. מירי מראה לו את הכיוון לשירותים. אבי סוגר את דלת השירותים ומירי חוזרת לחדר. אמא של מירי נכנס לפתע לחדרה של מירי. (הכירו לראשונה כשאבי רק הגיע)

אמא של מירי

תקשיבי, הוא חמוד. מה זה?

מירי

אמא, חלאס, הוא באמבטיה, הוא עוד שניה חוזר, לכי מפה!

אמא של מירי

מה פתאום הוא הלך. יצא, אמר לי להתראות.
איזה מתוק תקשיבי

מירי

מה?? שיט.

רצה אחריו.

משמר הגבול 2- אבי ומירי - (רומנטי/אינטימי)

יוצר ובמאי: מני יעיש

רקע: ברוכים הבאים למג"ב, היחידה הכי מושמצת בצבא הישראלי. מג"ב היא כנראה היחידה הכי "ישראלית" שיש. מתגייסים אליה בעיקר צעירים מהפריפריה: מזרחים, אתיופים, רוסים, דרוזים, נוצרים ומסולמים וגם נשים (מג"ב היא היחידה שמשלבת נשים בתפקידי לחימה). הסדרה מביאה את סיפורה של אבי, בחור צעיר מזרחי, שגר בבת ים, יתום מאמו ובן יחיד לאביו. אבי רגיש, צנוע ובעל פיזר קצר ומסוכן. הוא וחברו קובי מתגייסים למג"ב מכל הסיבות הלא נכונות. אבל דבר אחד אבי לא לוקח בחשבון – אבי מתאהב במג"ב במפתיע, בחוקים, במשמעת. לאט אבל בטוח אבי הופך לחיי מצטיין, אהוב ונערץ על מפקדיו שמקדמים אותו בסולם הדרגות. קובי חברו הטוב לעומת זאת ימשוך לכיוון הנגדי – גזענות, בלגן וצרות. עכשיו, בפעם הראשונה בחיי שיש לאבי סיכוי לעתיד טוב יותר, עבר האלים מהשכונה ממשיך לרדוף אותו ומסכן את כל מה שהוא נלחם להשיג. ככל שהוא מתקדם במג"ב ככה.

מירי סבג(18) – מירי ילידת אשדוד, לוחמת מורעלת שמגיעה רעבה לטרוף את מג"ב. שואפת לקצונה ולתפקידים בכירים. אבא של מירי חזר בתשובה חזק והלך והתחזק עד שלבסוף הוא עזב את מירי, אימה ואחותה הקטנה לבד. והקים משפחה חרדית בירושלים. מירי גדלה עם אמא שלה ואחותה בבית של נשים חזרות וגאות. מירי עומדת על שלה, תקיפה כשצריך ומתוקה רוב הזמן. היא מייצגת את ההפך גמור מאבי, היא מצפן המוסר שלו. נוצר ביניהם חיבור רומנטי ואוהב, הם משלימים אחד את השני בהרבה דברים. גם מירי איבדה את אבא שלה וגם אבי איבד את אמא שלו.

חוץ. מטבח. צהרים שקיעה

אבי ומירי מדליקים סיגריה שואפים ונושפים בו זמנית עם אותה אנחה.. הם קולטים את זה, צוחקים ומשתעלים. חבורה של טירוניה רצה מולם ועוברים. הם מסתכלים עליהם נעלמים לשקיעה ואז שולפים את הפלאפונים שלהם, בודקים הודעות מתעדכנים בעולם. ותוך כדי מדברים.

מירי

תכלס זה בכלל חופשה תורנות מטבח.. אין לך אף אחד על הראש, אין עמידה בזמנים, ויש לך פלאפון יום שלם.. תענוג לא?

אבי

תכלס..

אבי ממשיך לגלול בהודעות הוא נתקל בהודעה של קובי >זהו אח שלי מחר אני מתגייס- רק מג"ב! תכף אני בא אינעל העולם! נו איך שם? הספקת כבר לפוצץ ערבים? בלגן? מה הולך? דבר איתי<

אבי

וואו... אשכרה מחר, אני לא מאמין...

מירי

מה?

אבי

חבר טוב שלי מחר מתגייס למג"ב פלוגה ב'...
אני אפגוש אותו פה..

מירי

וואו איזה כיף מה חבר? חבר?

אבי

קובי? קובי זה לא חבר.. זה אח

מירי

אוי אז זה קצת מסובך

אבי

ולמה את אומרת כך?

מירי

(צוחקת) אתה מדבר איתי בחרוזים?

אבי

(מצביע) הנה תראי יש שם ערבים (צוחק...)

מירי

(מצביעה עליו) והנה כאן יש גזענים

אבי מפסיק לצחוק

אבי

מה יש לך? צוחקים..

מירי

לא מצחיק

אבי

יאלה מה נהיית לי שמאלנית?

מירי

שמאלנית? למה כי אני נגד גזענות?

אבי

לא, כי את לא זורמת..

מירי

תזכיר לי מאיפה אתה?

אבי

בת ים.. האנשים הכי זורמים בארץ

מירי

..בת ים(מלעיל) אה אז אתה מהאלה שהתגייסו
למג"ב להרביץ לערבים?

אבי

ברור!! למה מה בשביל מה את באת לפה?

מירי

בטח שלא להרביץ לאף אחד- אני פה לשמור ולהגן על העם שלי ואם צריך אפילו להרוג, וזה לא משנה מי.. בלי הבדלים לדת גזע ומין

אבי

שלום לך דוברת מג"ב ערב טוב.

מירי

מי שמתגייס מתוך שנאה ולא מתוך אהבה מפספס את המטרה.

אבי

פשפשש... יא סלאם מירי, זה סלוגן לבחירות כפרה..

מירי

שימו מירי בקלפי – כן לאהבה לא לשנאה... ואני יותר שואפת לקצונה מאשר לדוברות מג"ב

אבי

קצונה?? מה אין לך מה לעשות בחיים?

מירי

למה מה הבעיה?

אבי

לא יודע... קצת חיים, בילויים, חברים אנערף לחיות קצת – קצונה נשמע כמו משהו מסנדל כזה...

מירי

בילויים? מה עם חבר מג"בניק? ממש לא בשבילי.. קלטתי את החברה כאן תודה רבהץץ אבל לא

אבי

רגע למה מאיפה את?

מירי

בחיים לא תנחש.

משמר הגבול 3- אבי ומירי – (רומנטי/אינטימי)

יוצר ובמאי: מני יעיש

חוץ. חומוס אבו חסן. יום.

אבי לוקח את מירי ביד ונכנס איתה פנימה נדחק בין האנשים ועובר את התור. חלק מהאנשים מתלוננים ברקע – "אבל אנחנו היינו פה לפניהם..." המלצר מוביל את אבי ומירי לשולחן ומושיב אותם בשולחן זוגי.

מלצר אבו חסן

מה מזמינים?

אבי

אני משולש עם ביצה.. היא פעם ראשונה שלה פה

מלצר אבו חסן

אה...!! אהלן וסהלן.. נביא לך מנה קלאסית חומוס מסבחה.. מפנק

מירי

סבבה.. תודה.. שוקראן.

המלצר הולך צועק בערבית את ההזמנה של אבי ומירי למטבח.

מירי

פשששש.. איזה. קip אתה פה אה?

אבי

כן תכלס אני אוכל הרבה פה...

מירי

אז זה המקום המפורסם?

אבי

לא נעים להודות אבל זה החומוס הכי טעים בעולם...

מירי

בעולם? בוא לא נגזים..

אבי

מירי.. תקשיבי טוב.. החומוס הכי טוב בכל הזמנים....

המלצר מגיע ומניח את המנות במקצועיות על השולחן. מחלק להם מפיות. ומניח פרח בודד מפלסטיק בתוך כוס. אבי מסתכל על המלצר בפליאה והמלצר קורץ לו עין.

מלצר אבו חסן

בתאבון...

המלצר עוזב אותם. מירי מתרשמת.

מירי

תגיד לי מה זה ככה הם עושים לכולם?

אבי

יש להם קטע כזה פה שהם אוהבים לארח מכל
הלב...

מירי תופסת את הפיתה ובאה לנגב אבי מראה לה איך דופקים ניגוב מכל הלב דופק
ביס כל החומוס נמרח לו מירי צוחקת. גם היא מנגבת ודופסת ביס גדול.

מירי

חריף..

אבי

חריף?? שששש. שלא ישמעו אותך יו איזה
אשכנזייה את

מירי לוקחת לגימה מהשתייה.

מירי

יאלה, יאלה אתה משחק אותה גם כן.. אתה
טורקי לא תימני.. תירגע

אבח צוחק והם ממשיכים לנגב חומוס

אבי

בחייך מירי, אני חייב לראות תמונה שלך מפעם

מירי

מה זה מפעם? כאילו חרדית?

אבי

כן! מה את אשכרה דתייה חצאית על מלא וזה?

מירי

לא הראיתי לאף אחד

אבי

נו תראי לי ואני אראה לך.. תמונה שלי מפעם
שהייתי ערס

מירי

פעם?

אבי

חה, חה, חה... מצחיק מאוד..

מירי מוציאה את הפאלפון שלה ומראה לאבי תמונה שלה מפעם. תמונה משפחתית
11 אחים ואחיות דוסיים חרדים. ואז אבי יזהה אותה בתוך התמונה וילהב, מירי
מגוללת עוד תמונות שלה כדתייה ונעצרת לרגע על תמונה אחת יפה שלה עם אבא
שלה. אבי נגב

אבי

רגע.. וזה אבא שלך?

מירי

כן..

אבי

וואו מירי תקשיבי זה מטורף..

מירי מחזירה את הפלאפון לכיס

אבי

בואנה איזה קטע. תכלס, יפה לך דתייה.. יוש עלייך בול

מירי

כן אה?

אבי

רגע, אז מה זה חוזרת בשאלה? מה היה לך תשובה לפני זה ועכשיו התחרטת אז את חוזרת בשאלה?

מירי

לא, לעולם לא חזרתי בשאלה, אני היום מצאתי את התשובה שלי. מגיל קטן כיוונו אותי להאמין במשהו אחד, אסרו עליי לשאול שאלות, והשאלות הלכו וגדלו, עד הרגע שרצו לחתן אותי והייתי חייבת לברוח

אבי

לחתן אותך? בלי שחיכו לי?

אבי קורץ לה, מירי מחייכת אליו.

מירי

הייתי לייבת לברוח כדי למצוא את התשובה האמיתית שלי, למרות שלעולם לא נגמרות השאלות..

אבי

מה אם יש אלוהים או לא? כאלה שאלות?

מירי

נגיד..

אבי

יש אלוהים אין שאלה בכלל..

מירי

כן?

אבי

ברור. אם לא היה, לא הייתי פוגש אותך..

מירי
(צוחקת) נו דיי כבר אתה, באמת...

משפחה טובה – שירלי ואוהד – (אינטימי)

יוצרים: איתן פוקס, איתי סגל

רקע: אוהד – מרצה לאמנות, גבר נאה, womanizer, שחצן ואולי בצדק, אינטליגנטי ומשכיל.

פנים. דירת אוהד - יום

אוהד עומד במטבח בתחתונים, קוצץ עגבניות וזורק לתוך סיר שמתבשל בו רוטב, בסיר אחר יש פסטה מסוננת. שירלי מצטרפת אליו, עם שיער רטוב מהמקלחת, מחבקת אותו מאחור

שירלי

מממ. מריח טוב

אוהד

גם את.. אני מקווה שאת רעבה

שירלי

מורעבת. (לוקחת את סיר הפסטה ומתחילה לנשנש מתוכו) אני מקווה שהכנת גם משהו בשבילך

אוהד

בסדר, נראה אותך. את בטח מהבנות האלה שאחרי שני ביסים תגידי שאת מפוצצת

שירלי

הלוואי. זה בול מה שאיתמר תמיד אומר לי להגיד. להזמין מנה ראשונה, לאכול שניים שלושה ביסים ולהגיד "וואי אני ממש מלאה.."

אוהד

שטויות, בנות שאוהבות לאכול זה סקסי

שירלי

אני שמחה שאתה חושב ככה, רוב הבנים חושבים שבנות שאוהבות לאכול זה שמנות אוהד לוקח כף מהרוטב, מגיש לשירלי לטעום

אוהד

איך?

שירלי

טעים. הרבה שום..

אוהד

שום זה הנשמה של הרוטב, זה מה שנותן לו עומק.

שירלי

וואו, זה חריף גם. שמת צ'ילי או משהו?

אוהד

ממש קצת, רק בשביל הפיקנטיות

שירלי ניגשת למקרר, מוציאה בקבוק מים ולוגמת ממנו

שירלי

נראה לי שנפלתי על הביס עם כל הפיקנטיות.

אוהד

תביאי לי את הבזיליקום משם בבקשה, ואת
הוויסקי מהשולחן

שירלי

אתה שם וויסקי ברוטב?

אוהד

זה בשביל השף- איפשהו בעולם יש עכשיו
..happy hour

שירלי מגישה לו את הבקבוק, שהיה מלא עד חציו בערב הקודם, ומבחינה שהוא כמעט
ריק. היא מעירה בחיך:

שירלי

התחלת עם ה happy hour מוקדם היום

הבעתו של אוהד מתקשחת. הוא נוטל ממנה את הבקבוק ומוזג לעצמו כוסית

אוהד

אם הייתי רוצה שירות ספירת משקאות הייתי
נשאר נשוי

שירלי מבינה שפגעה בנקודה רגישה בלי להתכוון, היא נבוכה ומנסה לפייס, מתקרבת
אליו ומלטפת את זרועו

שירלי

לא ספרתי, מה פתאום, אני סתם צחקתי,
כאילו, התכוונתי שהיום איתך עבר לי כל כך
מהר, שלא שמת לי לב איך הזמן.. כאילו, איך
כבר נהיה כל כך מאוחר- לא שמת לי לב אפילו
שאני רעבה.

שירלי מתקרבת אל אוהד, מנשקת אותו, ומתחילה ללטף את גבו, להתגפף איתו. הוא
משתף פעולה לרגע, ואז קוטע אותה בחיך, וטופח על ישבנה

אוהד

לא עכשיו, עכברונת, אני צריך לעבוד קצת. יש
צלחות עמוקות בארון.

אוהד יוצא מהמטבח ושירלי נותרת לבדה. היא מבינה שהוא קצת דוחה אותה בגלל
מה שאמרה.

משפחה טובה – שירלי ואוהד – (אינטימי)

יוצרים: איתן פוקס, איתי סגל

פנים. מסעדה. לילה.

שירלי ואוהד במסעדה. אנשים יושבים סביבם. מפות על השולחן. מולם בקבוק יין, ושתי כוסות מלאות. שירלי לובשת חצאית קצרה. רגליה חשופות. קוראת בתפריט. אוהד מסתכל סביב על העיצוב של החלל, עוקב אחרי ישבני המלצריות.

שירלי

הכל פה עם בשר.

אוהד

(מוריד לה את התפריט) עזבי. תיקחי את הסטייק פילה. הם עושים אותו פה הכי טוב בעיר

שירלי

נהההה. לא בא לי בשר, אני מנסה להפחית.

אוהד

בשום פנים.

שירלי

סליחה?

אוהד

בשום. פנים. ואופן. את אוכלת בשר.

שירלי

(מגחכת בהתנגדות) דבר ראשון, אתה לא תגיד לי.

אוהד

(שם לה יד על הברך) ששש..

שירלי

"ששש"!? אמרת לי עכשיו "ששש"!?!

אוהד

ששששששששש (מלטף את הברך). מתוקה שלי, אני יודע שהדור האימפוטנטי שלך חושב שבשר זה רצח וכל הבולשיט הזה, ואת יכולה לעשות מה שבא לך, אבל אם את רוצה שאני אקח אותך ברצינות - את אוכלת בשר.

שירלי

מה אכפת לך מה אני אוכלת?

אוהד

כי את זה מה שאת אוכלת. ואת יכולה, כמו ארנבת קטנה, לכרסם לך איזה חסה או כרובית

מטופשת אבל זה לא מה שאת באמת רוצה.
 ממש לא. עמוק בפנים, את רוצה בשר. את
 טורפת – (היד שלו עולה במעלה ירכה) זה
 הטבע האמיתי שלך, שאת מנסה לחנוק עם
 ה... הפוליטקלי קורקט המבוהל שלך... את
 רוצחת רעבה, שרק רוצה להתנפל על הטרף
 שלה, ולנעוץ בו שיניים, ולקרוע אותו, (היד שלו
 מגיעה למפשעה שלה. שירלי נבוכה, מגניבה
 מבט סביב) ולתת לכל העסיסיות הזאת,
 הבשרניות הזאת, לכל עוצמת החיים הזאת
 להיכנס פנימה, ולמלא אותך... לטעון אותך עד
 קצות השערות. (שירלי מתנשמת, שולחת יד
 מתחת לשולחן, רוצה להזיז את ידו ממנה) לא!
 אל תזוזי. תודי, זה מה שאת רוצה. נכון?
 (שירלי מביטה בו נרגשת ונבוכה. היד שלו נעה
 בין רגליה בעדינות) את רוצה את זה. אז תגידי
 שאת רוצה את זה. אני רוצה לשמוע את זה
 יוצא מהשפתיים המדהימות האלה. קדימה.
 ממה את מפחדת? בשר זה הדבר הכי טעים
 שיש. את לא צריכה להתבייש. קדימה... אני
 רוצה לשמוע אותך. תגידי את זה. תני לי
 לשמוע אותך אומרת את זה. (שירלי עוצמת
 עיניים).. תגידי לי שאת רוצה את זה. תגידי.

שירלי

(עם השפתיים) אני רוצה

אוהד

מה?

שירלי

(לוחשת) אני רוצה את זה

אוהד

תסתכלי לי בעיניים כשאת אומרת את זה

שירלי פוקחת עיניים, מבט קצת טורף, חיוך קטן וממזרי

שירלי

אני רוצה את זה.

אוהד

ילדה טובה.

שירלי מגיעה לסיפוקה אבל ניכר עליה שהחוויה הזו הייתה מצד אחד מסעירה ומצד
 שני קצת משפילה.

משפחה טובה -שירלי וסופרמן

במאי: איתן פוקס

סופרמן – גיק אלטנרטיבי, חובב קומיקס, עובד בחנות ספרים, בסתר ליבו קצת מאוהב בשירלי שעובדת איתו

פנים-חנות הספרים- יום
שירלי מבחינה שסופרמן הצליח "להבריח" עוד לקוחה מהחנות

שירלי

רק שתדע שאתה ממש גרוע.

סופרמן

אה באמת?

שירלי

באמת.

סופרמן

טוב, כשזה בא ממך זו מחמאה.

שירלי

מה זה אמור להביע.

סופרמןאת המוכרת הכי גרועה שראיתי בחיים שלי.
היחסי אנוש שלי מעולים יחסית לשלך.**שירלי**

כן, ראיתי כמה הם מעולים.

סופרמןאת יודעת מה? הלקוח הבא שנכנס לפה - בואי
נתחרה ונראה מי מצליח למכור לו ספר ראשון.**שירלי**אוקיי, אבל בוא נעשה את זה מעניין. אני
בוחרת לך איזה ספר אתה מנסה למכור ואתה
בוחר לי.**סופרמן**

סגור. רוצה לבחור ראשונה? ליידיז פירסט.

שירלייאללה. קיצור תולדות האסלאם של הורוביץ,
שני הכרכים.**סופרמן**בת זונה. אוקיי. את מוכרת את "מלחמה
ושלום".

שירלי

זה לא נורא.

סופרמן

ברוסית.

שירלי

מניאק.

משפחה טובה - שירלי וסופרמן 2

במאי: איתן פוקס

פנים- חנות הספרים-יום
שירלי וסופרמן עומדים מול לקוחה (כבת 50) שמביטה בשירלי המומה.

לקוחה

רוסית?!

שירלי

יש יצירות שהן כל כך קלאסיות שחייבים
להחזיק אותן בבית בשפת המקור. את לא היית
מחזיקה תנ"ך לא בעברית!.

לקוחה

אבל אני לא קוראת רוסית!

שירלי

נו – אז איזו סיבה טובה יותר יש פעם אחת
ולתמיד ללמוד? תחשבי מה זה לקרוא את
דוסטויבסקי בשפת המקור!

סופרמן

(מתערב) בינינו – אני תמיד חשבתי
שדוסטויבסקי הוא קצת, איך להגיד? אובר
רייטד. לעומת זאת מה יותר חשוב מאשר
להכיר את התרבות של השכנים שלנו?

מציג בפניה את שני כרכי "תולדות האיסלם" העבים שבידיו –

סופרמן

(קורא מהעטיפה האחורית) אפילו "על
המשמר" קרא לספר הזה "המקור המקיף
ביותר להיסטוריה של האסלאם עבור התלמיד".

שירלי

מה היא, תלמידה? ואתה רוצה לשבור לה את
הגב עם שתי המשקולות האלה?

הלקוחה לא מבינה מה הם רוצים מנסה להגיד משהו אבל הם מהסים אותה

סופרמן

אפשר לחשוב שמלחמה ושלום זה איזה ספרון
דקיק.

שירלי

הורוביץ הזה שכתב את הספר הזה – זה לא
הפרופסור ההוא שישב אחר כך בכלא כי הוא
הרביץ לאשתו?

סופרמן

לפחות אני לא מנסה למכור ספר ברוסית
ללקוחה שלא קוראת רוסית!

לקוחה

(רק רוצה לברוח) סליחה, לא משנה – אני אקח
להם תלויים פה בכלי בית או משהו.. תודה.
שלום

הלקוחה נמלטת משם כל עוד נפשה בה.

נווה ברושים – שירי רונן –

במאי: אריאל בנבגי

רקע: שירי עזבה קריירה די מצליחה כשבנה השני נולד ומאז היא בבית צמודה לילד. היא מאמינה פאנטית בתאוריית הרצף מה שלא מאפשר לה לעזוב את הילד (בן 5) ולחזור לעבוד. היא מושקעת כל כולה בילד. שירי חיה בבועה שיצרה לעצמה. היא לא שואלת את רונן מה בדיוק מצבם הכלכלי כי היא מפחדת לדעת, היא מרגישה שהיא לא יכולה לתרום כלום, ובעלה מצדו לא רוצה לשתף אותה ונחוש לפטור את הבעיות הכלכליות בעצמו. היא מפחדת מהעולם החיצוני האמיתי ובורחת אל הבועה שיצרה. היא מרוכזת בכפייתיות בילדם בן החמש מה שגורם לה לחיות באופן חלקי ומבטל סיכוי לקריירה ולזוגיות בריאה ושיתופית עם בעלה. אבל מתחת לזה יש כוחות חזקים ויכולת לקחת אחריות על המשפחה ושירי תגלה את זה במהלך הסרט.

חוץ. כביש בדרום הארץ. יום.

רכב זול נוסע. בתוך הרכב רונן נוהג, כועס ומכונס בעצמו ולידו אשתו שירי (40) מתאמצת לשמור על אופטימיות. במושב האחורי יושבים הילדים-יונתן (4) ואמיר (13), ילד שקט עם שיניים בולטות באופן דיי קיצוני (לא גרוטסקי אבל דרוש לו יישור שיניים דחוף).

שירי

(באווירה חיובית) בואו נעשה את השיחה עכשיו.

רונן

(חסר סבלנות ולא נחמד) עכשיו?

שירי

(חיובית) כשנגיע בטח יהיה לנו את כל הבלאגן של הפריקה, ואני לא רוצה לוותר על יום. כשאתה מוותר על יום הריטואל מאבד מהכוח שלו.

שירי מוציאה מתיק היד שלה קונכייה גדולה.

רונן

(חסר סבלנות ולא נחמד) את לקחת את הקונכייה בתיק?

שירי

פחדתי שהיא תשבר בבאגאז'! (לכולם) או קיי. היום בגלל שזה לא יום רגיל, במקום שכל אחד יספר מה קרה לו היום, אני רוצה שכל אחד יגיד רגש שהוא מרגיש. אני אתחיל. אופטימיות. אני מרגישה שהמעבר הזה, גם אם הוא נראה כמו ירידה, יביא לנו צמיחה, כבני אדם, כמשפחה. אני מרגישה אופטימיות. יונתן, קח מאמי. הקונכייה אצלך, תורך להגיד רגש.

היא נותנת את הקונכייה ליונתן.

יונתן

(עם הקונכייה ביד) במבה.

שירי

תקווה. יופי מאמי.

רונן

(חסר סבלנות ולא נחמד) הוא אמר במבה.

שירי

הוא התכוון להגיד תקווה. אני יודעת לקרוא אותו.

שירי

אמיר חמוד, קח את הקונכייה, ותגיד רגש שאתה חש.

מעבירה לאמיר את הקונכייה.

אמיר

(עם הקונכייה ביד, אומר בשקט) חרא.

שירי

פחד? למה פחד חמוד?

רונן

(חסר סבלנות ולא נחמד) הוא אמר חרא.

שירי

הוא התכוון פחד. אתה רוצה לדבר על הפחד הזה, אמירצ'וק?

אמיר

לא.

שירי

(אופטימית בכח) פחד זה דבר טבעי כשיוצאים לדרך חדשה.

לרונן אין סבלנות לזיוני שכל שלה. הוא נאנח

שירי

(אופטימית בכח) אתם לא זכיתם לפגוש את סבא וסבתא שלכם מצד אבא, אבל עכשיו תגורו בדירה שבה הם גרו ואבא יחזור לשכונה שבה הוא נולד. שזה יפה.

רונן

ילדים זה באופן זמני אנחנו עוברים לפה. אבא עובד על איזה רעיון לסטארט אפ ואני בתהליך של גיוס משקיעים. זה זמני פה.

שירי מגישה לו את הכווניה.

שירי

רונן קח.

רונן

(חסר סבלנות) אוי נו, שירי

שירי

(מתעקשת) רונן.

רונן לוקח ביד אחת את הקונכייה בחוסר חשק.

רונן

אני מרגיש.. א.. (לשירי חסר סבלנות) מה את הרגשת?

שירי

אופטימיות.

רונן

(סתם אומר כדי לסיים עם זה) אז אני מרגיש גם אופטימיות.

שירי

(מנסה להוציא ממנו דיבור כנה על רגשותיו) אתה מרגיש חרא.

רונן

(מאבד סבלנות. קצת בז לה) איך הגעת לחרא? אמיר אמר חרא אמרת שזה פחד. אני אמרתי אופטימיות אמרת שזה חרא, איך בדיוק זה עובד? אני לא רואה פה חוקיות.

שירי

לא הכל עובד עם חוקיות אדוני המתכנת. (מנסה לגרום לו לשתף ברגשותיו) זה טבעי לגמרי שתרגיש חרא אחרי מה שקרה.

רונן מסתגר בתוך עצמו ולא עונה. אמיר מתחיל לשיר. הוא שר מאוד יפה.

רונן

(קצר רוח) אמיר אולי די לשיר. לא עכשיו. אני.. לא עכשיו.

שתיקה ברכב. כל אחד מכונס בעצמו.

ניו יורק – ענת וישי

יוצרים: שוקי בן נעים, אוהד זקבר, אלעד חן

פנים. דירת ענת וישי. לילה.
ישי על המחשב, משחק באובססיביות בוואקאמול ענת ניגשת ומתחילה להתחנן עליו.

ענת

(נמרחת) וואו, ממש נכנסת למשחק הדבילי הזה.

ישי

ממכר בטירוף, והקטע המצחיק זה שאני יודע שזה ממכר בטירוף כי אני פאקינג תכנתי את זה. זה גאוני.

ענת

גאוני או דבילי, תחליטי.

ישי

גם וגם. הכל פעולות פשוטות בתכל"ס אבל הוריאציות אינסופיות כמעט והכנסתי מרכיב של למידה עצמית אז הוא לומד את ההרגלים שלי תוך כדי. אני לא יכול להפתיע את החפרפרת הזאת.

ענת

אז לירון אשכרה עלה על משהו.

ישי

הוא לא יודע מה יש לו ביד. המשחק הזה הוא משאבת מזומנים אבל הוא יכול להיות הרבה יותר מזה.

ענת

כמו שאני מכירה את לירון, איבדת אותו במזומנים.

ישי

כמות האינפורמציה שהמשחק הזה יודע על כל משתמש והאפשרות שלו להגיע להפצה המונית, אתה יכול לדעת פחות או יותר הכל על כל אחד. זו הכל שאלה של דאטה.

ענת

מדליק.

ישי

מדליק? הייתי אומר מסוכן, ולא אחראי ומפוקפק.

ענת

אתה כזה צדקן לפעמים.

ישי

סליחה. אני יודע שאני נשמע כמו פוץ אבל.

ענת

אבל באמת אכפת לך. לכן אני אוהבת אותך.

מנסה לחרמן את ישי

ישי

די, נו. אני חייב לסיים את השלב זה.

ענת

טוב, עכשיו אני אוהבת אותך קצת פחות

הוא נכנע, מתנשקים – היא מושכת אותו לכיוון הספה, מתחילים עניינים. מעבר זמן.

ענת

אתה יודע כבר איזה כלב יזכה במירוץ שבוע הבא.

ישי

בגדול כן. זו מערכת סגורה. לא נכנסים אליה הרבה פקטורים מבחוץ.

ענת

מה אם מישהו ינסה למכור את המשחק? יש לך דרך לדעת דבר כזה?

ישי

(עוצר פתאום) מה זאת השאלה הזו?

ענת

אני סתם רוצה לדעת.

ישי

טוב, בגדול הכנסתי פקטור של הטיה לא חוקית, בהתחשב בנפשות הפועלות. אז גם הנתונים האלה משוקללים פנימה.

ענת

אז זה לא יעבוד.

ישי

למה את כל כך מאוכזבת.

ענת

לא מאוכזבת.

ישי

ענת, אני יודע שאת רוצה להגן עליי אבל אם את מתכננת משהו אני רוצה לדעת.

ענת

כדי שזה יעבוד אסור לך לדעת. אתה חייב לבטוח בי, בסדר? אבל זה ממילא לא יעבוד. תשכח מזה.

ישי

אני סומך עלייך. פשוט החברים שלך.

ענת

עזוב. סליחה שהעליתי את זה.

ישי

המשחק מכור! בן זונה.

ענת

אמרתי סליחה.

ישי

לא את. מלכה. זה יכול לעבוד. איך לא חשבת על זה. להכניס לולאה קוונטית.

ענת

ועכשיו בשפה שאני יכולה להבין.

ישי

במצב הנוכחי של התוכנה אני יכול לחזות גם אפשרות של מכירת משחק, אבל אני לא יכול לחזות מכירת משחק אם מי שמנסה למכור את המשחק יודע את התוצאה של התוכנה ובכל זאת מנסה למכור את המשחק. כי הוא נמצא במעמד של צופה משתתף. והצפייה משנה את התוצאה. זה גאוני [מנשק בהתלהבות] כדי לפתור את זה אני צריך להכניס אלגוריתם של לולאה קוונטית שאני ומלכה פיתחנו בשביל התיזה שלי.

ענת

ואז אי אפשר למכור את המשחק.

ישי

לא, אבל אני לא אכניס אותה, כי ברור לי שיש לך תכניות.

ענת

אז אפשר למכור את המשחק.

ישי

כן. (פאזזה) רק תיזהרי מותק, טוב?

ענת

אל תדאג לי. פשוט תמשיך להיות גאון. (ישי מתרומם עם הלפטופ ויוצא)

ניורק - שמרית ויוסי

יוצרים: שוקי בן נעים, אוהד זקבך, אלעד חן

פנים. דוכן עגלות בקניון. יום.
יוסי יושב עם שמרית בעגלות. לבוש בבגדים משומשים שטיפה גדולים עליו. מסתכל על מה שהוא אמור למכור. נראה כמו ויברטור.

יוסי

זה מה שאני חושב שזה?

שמרית

זה מכשיר מסאז' לכפות רגליים.

יוסי

זה נראה כמו...

שמרית

לא רק נראה. יש לי אחד ליד המיטה (קורצת לו)

יוסי מפעיל את המכשיר שרוטט באופן מגונה ממש.

יוסי

איך אני אמור למכור את החרא הזה?

שמרית

מכרתי עשרים מהבוקר. אם אתה חושב שזה חרא גם הלקוח יחשוב שזה חרא. אתה צריך לחשוב שזה ההמצאה הכי גדולה מאז האי-פאד.

יוסי

אין סיכוי.

שמרית

(מחייכת) אני לא יודעת אם שמת לב, אבל כבר כמה בחורות עצרו פה, בגללך. חכה מה יקרה כשנוריד ממך את הבלונד המזעזע הזה. וגם בגדים נורמליים, (פאזזה) שדדת הומלס או משהו?

יוסי מסתכל עליה במבט בוחן.

יוסי

ולמה לעזאזל אנחנו מדברים באנגלית? (לא צריך לדבר באנגלית)

שמרית

הוראה של גושן. ואם פונים אליך בעברית אתה מתעלם.

יוסי

מי עוד עובד בזה חוץ מישראלים. על מי אנחנו עובדים.

שמרית

על אף אחד. אבל מוכרים שמדברים בשפה זרה זה רעל לקניון. יעיפו אותנו מפה.

לירון מגיע, מחויך, עונד טבעת.

לירון

(באנגלית) מה קורה, חברה? מגיע לי מזל טוב.

שמרית

נו, יא נודניק, אפילו בחתונה שלך אתה לא לוקח חופש?

לירון

רק בודק איך הולך, כמה מכרת?

שמרית

עשרים.

לירון

וסיבוני.

שמרית

סיבוני לומד את העניינים. הוא יהיה תותח.

לירון

וגם האנגלית השתפרה. כל הכבוד סיבוני. (לשמרית) סומך עלייך שתכניסי אותו לעניינים. אולי תלמדי אותו את השיטות שלך (מצביע על השדיים)

שמרית מוציאה אצבע. לירון הולך.

שמרית

חשבתי שהייתם יותר קרובים בצבא, ממה שהוא סיפר עליך. כבר התכוננתי לשנוא אותך.

גבר שמן ישראלי למראה עובר לידה.

מוטי

(בעברית) נו, יפיופה, מה את מוכרת לנו היום?

שמרית

אינגליש, מוטי, אינגליש.

סבלט - דני ומיכל - (אינטימי)

במאי: איתן פוקס
 פנים. חדר שינה. יום
 שבת בבוקר. מיכל (40) במיטה מתעוררת. לידה דני (40) שוכב בצד שלו. מסתכל עליה.

מיכל

בוקר טוב.

דני

היי לך זרה. איך ישנת?

מיכל

מעולה. (שומעת משהו) מה זה? הבנות קמו?
 הם למטה?

דני

כן. הם משחקות. חמודות כאלה

דני נשאר עם חיוך ארוך. מיכל לא מבינה מה הוא רוצה

מיכל

מה?

דני

איך אני אוהב להתעורר ככה בשבת בבוקר
 שאנחנו יכולים להישאר במיטה ולהתכרבל
 שעות.

מיכל

כן אה? מה השעה? ההורים שלי אמורים
 להגיע עוד מעט

דני

יש עוד המון זמן. עכשיו אף אחד לא מפריע
 לנו, לא צריך ללכת לשום מקום, אפשר
 להתחבק ולהתחכך. אפשר אם בא לנו
 להתמזמז או אפילו.

מיכל

(קוטעת אותו) אני חייבת להתקלח.

מיכל קמה ונכנסת למקלחת. דני מופתע.

דני

אפשר להתקלח.

סבלט - דני ומיכל 2 - (אינטימי)

במאי: איתן פוקס

פנים. מקלחת. יום.
מיכל מתקלחת. דני נכנס לחדר האמבטיה ומתחיל להתפשט. מיכל מבחינה בו

מיכל

היי

דני

(מפתה) היי לך זרה.

מיכל

למה אתה מתפשט?

דני

אני גם חייב להתקלח

מיכל

אז תן לי חמש דקות רק לסיים לחפוף ואז
תיכנס

דני

אבוד כבר התפשטתי.

מיכל

לא, אל תיכנס...

דני נכנס למקלחת.

דני

הופה. היי לך זרה.

מיכל

כבר אמרת את הבדיחה הזאת שלוש פעמים.

דני

חשבת שיש לא שמעת, זוזי קצת.

מיכל

בייב, לא מתאים עכשיו.

דני

(מפתה, מדבר במבטא ספרדי) ששש.. אל
תדברי. אני חושב שכדאי שאני אסבן אותך, כי
את נראית לי בחורה מלוכלכת ובאופן כללי
מישהו צריך לנקות אותך כי את מריחה איום
ונורא. ואת מזיעה ודוחה כמו איזה. פרה ש..
אוקי זה לא יצא טוב (מתחיל שוב לפתות) בכל
מקרה יש פה חבר קטן שרוצה... סליחה גדול,
שרוצה להגיד לך שלום.. (מדובב את הזין שלו)

הולה סניורה, קומה סטאס התגעגעת אלייך
מאוד. הייתי מעוניין לתת לך נשיקה על...

מיכל

הוא מקסיקני?

דני

ספרדי. אבל הוא יכול להיות מה שאת רוצה
(מדובב במבטא רומני) הלו אני הערפד הרומני
הנורא, הנסיך חד העין, ולדימיר האיום ואני
באתי למצוץ לך את הדם ושבתמורה את
תמצצי לי את ה..

מיכל

זה לא רומני, זה רוסי.

דני

זה אותו דבר.

מיכל

טוב יאללה, יצאתי.

דני

ברצינות?

מיכל

נו. הילדות בבית. ההורים שלי צריכים להגיע.

דני

הילדות לא בבית, (חוזר למבטא הרומני)
שלחתי אותם לצינוק האפל בטירה שלנו ושם
הם יראו טלוויזיה כל החיים. עד שיגדלו להם
אנטנות על המוח. וההורים שלך יגיעו רק עוד
שלוש שעות כי אבא שלך נוהג כמו פחזניה.
(צוחק צחוק מוגזם)

מיכל יוצאת מהמקלחת.

דני

היי.. מה? בואי הנה.

מיכל

(מתנגבת) עזוב אותי. לא עכשיו. הן יכולות
להיכנס כל רגע.

דני

הן לא יכנסו, נו.

מיכל

אני לא רוצה ככה.

דני

מה זה ככה?

מיכל

ככה. לא בא לי קוויקי במקלחת עם ה..פיצול אישיות שלך.

דני

אבל למה? באי נזרום. גם ככה הבנות בחופש כבר שבועיים ולא הייתה לנו שנייה להיות ביחד. והנה יש פה רגע.

מיכל

להיות ביחד או לעשות סקס?

דני

מה? גם וגם. זה אותו דבר.

מיכל

לא זה. לא. אתה יודע שאני לא יכולה סתם ככה. כמה פעמים צריך להגיד לך שזה לא עובד אצלי בצורה הזאת?

דני

אוקי, אוקי. נכון נכון את צודקת, אני יודע את זה עלייך אחרי 16 שנות נישואין. אבל. וזה אבל גדול מאוד. (חוזר למבטא הספרדי) תראי איזה גוף מהמם יש לנו פה (מצביע על עצמו) והוא רק בשבילך. לעשות אתו כל מה שאת רוצה, סניוריטה.

מיכל מתעלמת וממשיכה להתנגב וליבש את השיער.

דני

וזה חבל מאוד שאת מתעלמת ממנו כי אם אני יורד ככה לרחוב עשרות נשים מתנפלות עלי ברגע זה ואומרות לי קח אותי עכשיו סניור אודי, גוף כזה פוגשים פעם בגלגול. ואת זכית בו ועדיין את לא מנצלת עשרה אחוז ממנו...ומהמוח היפה והקטן שלך. (ממורמר) כמה יפה. ככה קטן.

מיכל

סורי. לא יקרה.

דני מתעצבן ומפסיק עם ההצגות

דני

למה? ברצינות. תסבירי לי איזו סיבה בעולם מונעת מאתנו עכשיו לעשות סקס ספונטני במקלחת? הבנות למטה, רעידת אדמה לא תזיז אותם מהבוב ספוג, הממתקים ושמונה טון צ'יפס שנתתי להם. אנחנו יכולים לנעול את הדלת. שבת בבוקר. הכל טוב. אז למה לא?

מיכל

נתת להם צ'יפס וממתקים בשעה כזאת?

דני

אה.

מיכל

ושמת להם בוב ספוג, על הבוקר?

דני

הן ביקשו.

מיכל

נו באמת.

מיכל יוצאת מהאמבטיה לכיוון החדר שינה. דני מופתע שהיא יצאה, יוצא אחריה ערום ונוטף מים.

סבלט - דני ומיכל 3 - (אינטימי)

במאי: איתן פוקס

פנים. חדר שינה. יום

דני עומד במרכז חדר השנה באמצע שלולית של מים שזורדים ממנו בזמן שמיכל מתלבשת

דני

מה? למה את ככה?

מיכל

עזוב אותי, אין לי כח לשיחות האלה עכשיו.
טוב?

דני

ולי אין כח שעוד פעם לוקח לנו חודש לשכב וכל פעם שאני מנסה ליצור רגע אינטימי ספונטני בינינו את לא שם.

מיכל

איזה אינטימי? שאתה נכנס לי למקלחת ומצפה שנזדיין תוך שנייה? ואיזה ספונטני? אתה תכננת הכל ירדת למטה והעמסת את הבנות עם צ'יפס וממתקים רק שישתקו. אני לא אתפלא אם אני ארד ואמצא אותם קשורים לכיסא עם מנעולים לעיניים כמו בתפוז המכני עושים בינג' של בוב ספוג רק בשביל שאתה תוכל לעשות סקס.

דני

אתה תוכל לעשות סקס? איזה מין משפט זה?? אנחנו נוכל לעשות סקס!!! זה רק בשבילי? שאני אבין..(מיכל לא עונה). זאת בעיה גדולה מאוד שרק לי אכפת ורק אני משקיע באינטימיות הזאת.

מיכל

בפעם האלף. זאת לא אינטימיות. אינטימיות לא מגיעה תוך שנייה ורבע במקלחת. על אינטימיות צריך לעבוד. אמרתי לך את זה שוב ושוב. אבל אתה לא תופס את זה וכל פעם אנחנו מגיעים לאותם ריבים וממש לא תכננתי לפתוח ככה את השבת הזאת.

דני

אנחנו כל פעם מגיעים לריבים האלה כי אני כמו אפס צריך להתחנן בפני אשתי שתואיל בטובה לשכב עם בעלה, ואו, איזה בקשה מוגזמת. איזה בעל תובעני וגוזמן אני. אולי אם היית

קצת יותר זורמת אז השבת הזאת הייתה
נראית הרבה יותר טוב ממה שהיא תראה
עכשיו.

מיכל

אוקי, סיימת? תתלבש. אתה מרטיב את
הפרקט.

דני

אני לא מתלבש. ואני לא מתנגב. סבבה?

מיכל

מה?

דני

לא בא לי להתלבש. החלטתי עכשיו שאני
מסתובב ככה ערום כל היום. גם שההורים שלך
יבואו לעל האש בצהריים אני ככה. למה? כי
ככה מתאים לי עכשיו.

מיכל

תתלבש בבקשה.

דני

סורי. לא יקרה.

מיכל

אתה תעשה בושות לעצמך וטראומה לבנות.

דני

סבבה, אני כבר רגיל לזה.

סבלט - דריה עומרי ומייקל

במאי: איתן פוקס

דריה היא רקדנית וכוריאוגרפית. יש לה להקה תל אביבית קטנה. היא אומנית עכשווית. לפעמים ילדותית ואימפולסיבית, לפעמים רגישה ומתפלספת. לפעמים היא קצת יותר מידי עסוקה בעצמה אבל כשצריך יודעת להיות חברה טובה ונאמנה.

פנים. מטבח/סלון דירה. לילה
מייקל מוזג לעצמו מים, מוציא כדור מקופסת הכדורים שלו ומחליק אותו בגרון. עומרי מגיח מאחוריו. הוא יצא מהמקלחת, עוד רטוב קצת. מגבת קשורה מסביבו. הוא מתבונן בקופסת הכדורים של מייקל, אבל לא אומר דבר. דפיקה חזקה בדלת נשמעת ברקע, ואז צלצול בלתי פוסק בפעמון. מייקל מביט בעומרי, כאילו שואל "האם הם מצפים למישהו?". עומרי בעצמו נראה מופתע. הוא פותח את הדלת ואל הדירה מתפרצת דר, חברתו הטובה של עומרי. היא בוכה וצורחת וקשה להבין מה היא אומרת. מייקל מציץ מאחור. הוא קצת חסר אונים למראה הדרמה מולו.

דריה

אנ...והוא...אככ...נג...מר...עכשיו....

עומרי מחבק את דריה, ודרך כתפה עושה למייקל תנועה מרגיעה של "משוגעת". הוא לוקח אותה לסלון, ומייקל עוקב אחריהם, עדיין עם כוס המים שלו. הוא מגיש לה אותה, כדי שתשתה ואולי תירגע מעט. הוא חושב שהוא מזהה אותה. היא הבחורה שעומרי מחבק על שפת הים בתמונה שתלויה על המקרר. דריה מנגבת את הדמעות ולוגמת מהכוס. אין לה מושג מי זה האיש הזה בדירה שנתן לה לשתות כוס מים, אבל נראה שזה גם לא ממש מעניין אותה

עומרי

זה מייקל. הבחור ששוכר ממני את הדירה השבוע. זאת דריה. היא קצת מופנמת, אם במקרה פספסת

מייקל

נעים מאוד

דריה

היי.

מייקל

את בסדר?

עומרי

כן, כן. היא בסדר גמור.

דריה

אני לא בסדר. (מתחילה לבכות שוב) למה אתה אומר שאני בסדר?

עומרי

סליחה. מה קרה?

דריה

הוא בן זונה, זה מה שקרה. זהו, זה נגמר,
סופית. הפעם אני רצינית.

עומרי

ברור, ברור. (למייקל) היא נפרדה מחבר שלה.

מייקל

אני מצטער.

עומרי

זה קורה אחת לשבוע בערך.

דריה

הוא אמר לי שאני אשכנזייה פריוולגית! אני!
שאני משחקת אותה סובלנית ואוהבת ערבים,
אבל שאני עשירה ומפונקת ושאין לי מושג מה
זה להיות הוא.. שהוא, בניגוד אליי, לוחם
חופש, שהוא יוצר מתוך הסבל שלו או אני לא
יודעת.

עומרי

טוב, את באמת לא יודעת. (למייקל) החבר
שלה ערבי. היא לא. הם אוהבים לריב על זה.

דריה

אנחנו לא! למה אתה אומר את זה!?

עומרי

דרי, הוא בטח לא התכוון לזה. הוא סתם בלחץ
מהפרמיירה שלכם מחר.

דריה:

ואני לא בלחץ?.

עומרי

אני מבטיח לך, מחר. מחר אתם תשלימו ותעשו
מלא makeup sex

דריה

אנחנו לא. אני שונאת אותו, והלוואי שהוא
יסבול תמיד והכיבוש לא ייגמר לעולם!

סבלט - דריה עומרי ומייקל 2

במאי: איתן פוקס

פנים. דירתו של תומר. לילה
הערה: יש בסצנה משחק שלם עם מעבר מאנגלית לעברית, אבל בכדי להקל עליכן, כאן היא כולה בעברית
והעבודה עליה בכיתה תעשה בעברית

דפיקה נשמעת בדלת. תומר ומייקל מביטים זה בזה בבלבול. הדפיקות מתגברות.
צלצול פעמון נשמע. מייקל שואל במבטו את תומר אם מישהו צריך להגיע. תומר עצמו
נראה מופתע למדי. תומר פותח את הדלת, מייקל עומד מאחוריו. דריה, חברתו הטובה
ביותר של תומר, מסתערת פנימה, נראה שהיא בכתה לפני.

דריה

למה אתה לא עונה.

תומר

מה יש לך?

דריה מבחינה במייקל ומביטה בתומר בבלבול.

דריה

מה זה סטוץ?

מייקל מתבונן בהם מהצד, מעט חסר אונים לנוכח הדרמה הנפרשת לפניו. תומר מציג
בינהם.

תומר

דריה, מייקל, מייקל דריה (עובר לאנגלית)
מייקל הוא הדייר של האיר-בי-נ-בי.

דריה לוחצת למייקל את היד.

מייקל

נעים מאוד.

דריה

היי.

מייקל

את בסדר?

דריה

כן

דריה מפנה חזרה את מבטה אל תומר.

דריה

אני צריכה להיות נחמדה אליו עכשיו, או שאתה
רוצה לשמוע מה קרה?

מייקל מגיש לדריה כוס מים בתקווה שזה ירגיע אותה. דריה לוקחת, נבוכה. היא
נראית מוכרת למייקל. הוא ראה אותה בתמונה שעל המקרר, זו הבחורה שתומר
מחבק בחוף הים. דריה מנגבת את הדמעות ושותה את המים.

סבלט – דריה תומר ומייקל 3

במאי: איתן פוקס

פנים. סלון - לילה

דריה מגלגלת ג'וינט, תומר מחבר את האיפון שלו לרמקול. שיר של ג'וי דוויז'ן מתחיל להישמע. דריה עדיין מלאת אימוציות, כמעט היפראקטיבית. מייקל יושב על הכורסא שלצידה.

דריה

(בעברית) הוא לא כמונו, הם לא מחוברים לרגשות שלהם באמת.

תומר

(באנגלית) אנגלית.

דריה

(באנגלית) הוא לא כמונו, הם לא מחוברים לרגשות שלהם באמת. הכל אצלם זה הדחקה, אתה מבין? אין, אני לא יכולה בכלל לסמוך על דברים שהוא עושה ואומר. יש מתחת לזה כל כך הרבה חרא, שהוא אפילו לא יכול להתחיל לתקשר אותו אלי. הוא נכה. הוא מסכן בעצם.

תומר

מה הוא עשה אבל?

דריה

באמצע חזרה, עצר הכל ואמר שאני הורסת את הריקוד. אני?! קילל אותי בגרמנית. וזה לא בגלל משהו שקרה בחזרה בכלל. זה בגלל משהו שאמרתי לו לפני כמה ימים, שהוא אגר בפנים, ופתאום זה יוצא. אני אומרת לך, סבא שלו היה נאצי!

תומר מביט במייקל שיושב בקצה הספה ומביט בשניים בבלבול וסקרנות

תומר

(למייקל) לדריה ולחבר שלה, יורגן, יש מחר פרימיירה למופע מחול שלהם.

מייקל

הו, ניסו. בהצלחה.

תומר

(מתעלם) ואז היא עוזבת איתו לברלין.

מייקל

את עוזבת את ישראל?

דריה

כן.

תומר

חשבת שאתם נפרדים.

דריה

אנחנו נפרדים.

תומר

אז את לא נוסעת איתו לברלין?

דריה

לא יודעת... מה אתה משגע אותי עכשיו?

תומר מחייך למייקל, מוודא שהסיטואציה נעימה לו. מייקל מחזיר לו בחיוך מאשר.

תומר

(למייקל) היא עוזבת אותי.

מייקל

אתה יכול להצטרף, לא?

דריה

(לתומר) אתה רואה!

מייקל

למה? אתה לא רוצה?

תומר

ברור שאני רוצה. אני מחכה להזדמנות הנכונה.

דריה

תומר לא מסוגל לחיות בחו"ל. כל עוד אמא שלו תקועה בקיבוץ, הוא בחיים לא יעזוב אותה.

תומר

איזה שטויות.

מייקל

(לדריה) אז מה את הולכת לעשות שם? את כבר יודעת?

תומר

מה שאני עושה פה פחות או יותר, רק שבמקביל אני לא אצטרך למלצר.

תומר מצחקק, אך נראה שעדיין לא באמת התמודד עם כך שדריה עוזבת. הוא לוקח מדריה את הג'וינט ולוקח שכטה ענקית.

מייקל

זה החלום?

דריה

מה? לרקוד בחול? (מייקל מהנהן) לא יודעת. נראה לי שפשוט התייאשתי מלנסות את זה כאן.

מייקל

למה את מתכוונת?

דריה

אנשים לא ממש באים לראות כאן מחול. כלומר, ברור שיש קבוצה קטנה של אנשים שאוהבים ומעריכים מחול, אבל אתה לא ממש יכול לבנות על זה. אף אחד לא תומך באמנות כאן. אנחנו מפיקים את ההופעות שלנו לבד. אנחנו מממנים הכל לבד. לפני חצי שנה העלנו מופע מטורף. עבדנו עליו חודשים. יומיים לפני הפרימיירה, התחיל גל פיגועים. עם הסכינים, (לתומר), אתה זוכר את זה? מה זה היה? אז אנשים לא יצאו מהבית. הופענו מול חמישה אנשים.

תומר מציע למייקל את הג'וינט. הוא מסרב. תומר לוקח עוד שאכטה ומעביר לדריה.

מייקל

אתם יכולים ליצור אמנות שמתכתבת עם "המצב".

דריה

אבל זה לא מעניין אותי. מה זה יעזור אם אני אצור עבודה על המלחמה כאן? זה ישנה משהו?

מייקל

זה יכול להשפיע.

תומר

זה לא עושה שום דבר. אם כבר, זה רק מחדיר לתודעה שלנו את זה שזה המצב, ואז אנחנו מתרגלים לזה. זה חלק מהתרבות שלנו, זה חלק מהשגרה שלנו. אתה מבין?

מייקל מביט בו מתעניין. הוא לא בטוח שהוא מסכים.

סימני שאלה – אלי ובתיה – (אינטימי/עימות)

יוצרים: אופיר בביוף, עידו דרור

רקע: זוג גרוש, היא חרדית, הוא היה חרדי ויצא בשאלה מה שהוביל לגירושים. היה ביניהם נתק וכעס גדול מצידה אבל סביב המחלה של בנם המשותף ואשפוזו בבית החולים הם בילו זמן רב יחד והרגשות הישנים מתעוררים מחדש.

פנים. בית בתיה – יום.

הדלת נפתחת ובתיה נכנסת הביתה. היא משאירה את הדלת פתוחה ואלי נכנס אחריה עם המזוודה, הסטנדער והכלים. הוא מניח את הדברים על הרצפה ומסתכל סביבו. זה היה הבית שלו במשך רוב חייו הבוגרים והוא לא ביקר בו שלוש שנים.

אלי

זה נעים להיכנס לפה דרך הדלת ולא דרך החלון.

בתיה

אני רק צריכה שתעזור לי להזיז לו את השידה שתהיה ליד המיטה ואתה משוחרר. (לוקחת את הכלים למטבח) אני אבוא להחליף אותך מחר בעשר.

אלי

אני כבר בא.

אלי ניגש לטייפ שעל השידה. הוא מסתכל בקלטות ליד הטייפ. לוקח קלטת של אברהם פריד- "אוצרות יהודיים". מסתכל עליה ומחייך.

בתיה

(מסדרת את הדברים במטבח)

זה לא עובד.

אלי

מה לא עובד..

אלי שם את הקלטת בפנים. מפעיל וזה לא עובד. הוא פותח את הטייפ, מטפל בו כמה שניות, שם את הקלטת והיא עובדת. שיריו של פריד נשמעים ברקע. בתיה מחייכת. אלי מבחין בסידור שמונח על השולחן, הוא ניגש ומעלעל בו.

אלי

השתמשת בסידור שלי?

בתיה

האותיות בו יותר גדולות מאלה שאצלי.

אלי

(בוחן את ארון הספרים) כשתולי היה אצלי הוא לא הבין איך זה שאין לי שם ספרים. אני חושב שמאז שעזבתי את הדת לא קראתי אף ספר, חוץ מספרי רפואה על תפקודי כליות.

בתיא

(מביטה בו לרגע) תגש לתיק שלי בפינת אוכל.
 (אלי מביט בה ואז ניגש) תסתכל בפנים.

אלי פותח את התיק ומוציא מתוכו ספר עטוף בנייר מתנה. הוא מביט בבתיא.

בתיא

מגיע לך מזל טוב.

אלי פותח את העטיפה. "סיפור לשבת" של מ. ארבל.

אלי

(מחייך) זה החדש שלו? (נרגש מהמחווה)
 תודה בתיא.

בתיא

תולי רצה שניתן לך ביחד, אבל הציור שלו עוד
 לא היה מוכן ואנחנו לא נתראה כבר היום.
 אמור להיות פתק החלפה בפנים.

אלי

(מעיין בספר) ממתי אני מחליף ספרים של
 ארבל?

בתיא

לא יודעת. אולי מאז ש"עזבת את הדת".

אלי מרים את מבטו ורואה שבתיא הסתובבה והלכה למטבח. הוא מניח את עטיפת
 הקסטה ומתקרב אליה.

אלי

זה בדיוק מה שהיה בתיא. בכל מצב אחר אני
 הייתי פה איתך ועם תולי. את יודעת את זה.

בתיא

נוח לך להסתתר מאחרי זה, "לא היתה לי
 ברירה". אבל זה שקר. אתה קודם כל עזבת
 אותי.

אלי

זה לא נכון. את יודעת בדיוק כמה סבלתי, את
 ראית כמה ניסיתי להתחזק. עשיתי את הכל כדי
 לא לזעזע את החיים שלנו. אבל לא הצלחתי.
 זה לא היה קשור אלייך.

בתיא

(פונה לסדר את הדברים במטבח)

אני לא רוצה לדבר על זה יותר.

אלי

אני יודע שגרמתי לך הרבה צער וסבל, ואכזבתי אותך. אבל זה אף פעם, אף פעם, לא היה בגללך.

בתי

(מבלי להסתובב) אז למה לא הצעת לי לבוא איתך?

אלי

מה?

בתי

(מסתובבת) למה לא שאלת אותי אם אני רוצה לבוא איתך?

אלי

את באמת שואלת?

בתי

(מישירה מבט) כן.

אלי

את היית באה?

בתי

אני לא יודעת מה הייתי עושה, אבל אם הייתי באמת חשובה לך לא היית מוותר כל כך בקלות. היינו נלחמים, מנסים למצוא דרך. אני בכלל לא הייתי שיקול בהחלטה שלך.

אלי

זה לא הוגן מה שאת עושה. את עכשיו מדברת ככה אבל באותה תקופה לא בדיוק הבעת תמיכה או הבנה. מהרגע שראית שאני רציני, את הפנית לי את הגב, אמרת לי כמה דברים מאוד קשים, אני לא רוצה להתחיל לצטט עכשיו. איך יכולתי לחשוב שיש מצב שתעברי את זה איתי ביחד?

בתי

ממתי הפנית לי את הגב אלי? אתה זוכר? כי אני זוכרת בדיוק מתי היה הרגע, שהפסקתי לנסות להבין. זה היה אחרי הישיבת ועד, אתה זוכר מה אמרת לי אז?

אלי

(זוכר) שאני חושב לעבור לגור בת"א לתקופה.

בתיא

מה רצית שאני אגיד לך? תלך אהוב שלי, אני
אחכה לך פה? (אלי שותק). אתה לא היחיד
שעבר את זה. העולם שלי התמוטט והתרסק
לחתיכות, ולי לא היה משהו חדש ומרגש
לברוח אליו. אני נשארתי פה לבד! עם המבטים
ברחוב, עם תולי שלא הבין מה קרה לאבא, עם
ההורים שלי וה"אמרנו לך" שלהם. (פורצת
בבכי) אני שנאתי אותך כל כך!

מבלי לחשוב אלי מניח עליה את ידיו ומחבק אותה, בתיא דוחפת אותו אבל אלי לא
מרפה ומאמץ אותה אליו.

סימני שאלה – דידי וחמי – (אינטימי/עימות)

יוצרים: אופיר בביוף, עידו דרור

רקע: שני יוצאים בשאלה בשנות העשרים לחייהם עם אישיות גבולית, מתקשים להתמודד עם העולם החדש, הוא מסתגר בדירה ומפחד לצאת לעולם, היא עברה התעללות מינית ועובדת כחשפנית. הם נפגשו היום בדירת מסתור של יוצאים בשאלה, היא חזרה להתגורר כמה ימים בדירה וקבלה את החדר שהיה שלו. הוא ניסה לצאת מהדירה לכמה ימים וחזר לבסוף לדירה.

פנים. חדרה של דידי – יום.

חמי זורק לדידי את החפיסה והיא תופסת ומוציאה ממנה סיגריה.

חמי

מסתכל סביבו) אני אוהב מה שעשית עם החדר.

דידי

לא עשיתי כלום.

חמי

זה מה שטוב. שמרת על האופי של המקום.

חמי מדליק לדידי את הסיגריה, היא מביטה מקרוב בצלקות. הוא מבחין.

דידי

לאורך. היית רציני.

חמי

לא מספיק, מסתבר.

דידי

(סקרנית) חשבת לקפוץ?

חמי

כן, אבל זה רק קומה שלישית. בעייתי.

דידי

אם רוצים אפשר. לפני כמה זמן קראתי על מישהו שהתאבד מגובה של 3 מטר. פחות מקומה ראשונה. צריך לקפוץ קודם עם הראש למטה.

חמי

זה התאבדות בקפיצה בלי הכיף של התאבדות בקפיצה. כל הקטע זה עד למכה.

דידי

אני הכי שונאת את השפנים שמתאבדים עם כדורים. זה לא נקרא בעיני להתאבד.

חמי

זה יותר ממה שאת עשית, אין לך זכות לבקר אותם.

דידי

צודק. אבל אני סוללת יפה את הדרך, אין סיכוי שאחרי כל הבילד אפ הזה אני לוקחת כדורים.

חמי

אז מה? תליה זה של פעם, אקדח לא כל אחד יכול להשיג.

דידי

חרקירי.

חמי

מה זה?

דידי

עם סכין, בבטן, עושים חתך לרוחב, כל המעיים נשפכים. מאוד כואב.

חמי

קדימה, לכי על זה.

דידי

יש רק בעיה אחת. צריך אחרי זה מישהו שיוריד לי את הראש במכה, אחרת זה מוות ארוך מאוד.

חמי

רק תספקי לי את הכלי, אני אשמח לעזור לך. איך עושים את זה? עם חרב?

דידי

אי אפשר לסמוך עליך. תראה דם אתה תתעלף.

חמי

דם זה אחד הדברים הכי יפים שראיתי בחיים. הצבע האדום הסמיך החזק הזה. כמעט שחור. היית צריכה לראות איזה שלוליות עשיתי כאן. (חושב) אבל באמת לא כדאי לך לסמוך עלי. יכול להיות שאני בכל זאת אתן לך לסבול קצת לפני.

ימים קפואים – גליה ואלכס

במאי: דני לרנר

פנים חדר אמבטיה. גליה עומדת חסרת מעש, בוהה בעצמה במראה של ארון התרופות. היא שולחת יד ופותחת את התאים של הארון. מברשת שיניים בלויה, שקית ריקה וחתיכות סבון שזרוקות בצד. היא סוגרת את הארון, חוזרת להביט בעצמה במראה. משהו בשיער שלה לא נראה לה. היא מנסה לסדר אותו אחרת, אבל לא מתרצה, משאירה אותו כמו שהיה. גליה על רצפת חדר האמבטיה, שענת על צד האמבט. הטלפון מולה. היא צופה במספר שרשום עליו.

גליה

היי.

(מנסה טון סקסי)

היי...

(מנסה דיבור נורמלי)

מה נשמע? כן, אצלי בסדר, מה שלומך?

היא נשענת בנינוחות וממשיכה:

גליה

אז אתה. אתה רוצה להיפגש?! אבל, הממממ, אנלא יודעת. שאני אתן לך הזדמנות? כי אני לא יודעת מתי אני יהיה פנויה.

היא סוקרת את החדר תוך כדי

גליה

אני פשוט כל כך עסוקה כרגע ויש לי מלא מלא דברים על הראש וכל כך הרבה דברים לעשות. כמו מה? כמו, אני מאוד עסוקה בעבודה. מה אני עושה? לא, לא מפריעה לי לספר. אני עובדת במכירות, מוכרת כל מיני דברים, חוצמזה אני.. אני גם בדיוק עוברת דירה. עוד לא הספקתי עדיין לגמור לשפץ, הכל אצלי בארגזים, ככה שאתה מביין..

לפתע הסלולארי שבידה מצלצל!! השיחה המזוהה על הצג מציגה את המספר המתקשר אליה: זה. 008 הצלצל ממשיך בעקשנות. גליה מתיישבת, נותנת לצלצל להתנגן. הטלפון צמוד לאוזנה. היא לא מוציאה הגה, מקשיבה בסקרנות. השקט מתפוגג עם קולו של בחור כבן 30

אלכס

הלו?

גליה לא עונה.

אלכס

(הוא מנסה שנית)

הלו?

קולו נעים, רגוע, לא נשמע מאיים. היא משתהה בתגובתה.

גליה

כן,

אלכס

שלום

היא לא משיבה.

אלכס

המספר הזה היה על הצג שלי

היא נעמדת, קולטת את בבואתה במראה של ארון התרופות.

אלכס

'מייאו'

היא צופה בעצמה במראה, מסיטה את עיניה כשהיא מדברת

גליה

אפס?

אלכס

אז ככה את נשמעת

גליה

איך?

אלכס

יש לך קול יפה

גליה

סתם קול

אלכס

שמעת את עצמך פעם בטלפון?

גליה

זהו, שלא ממש יצא לי לדבר עם עצמי עדיין

אלכס

144 היו מחתימים אותך על המקום.

היא מחייכת קלות, זורקת בעצמה מבט דרך המראה.

גליה

מה אתה רוצה?

אלכס

סתם, לדבר אתך. אם את לא רוצה לדבר עכשיו, לא נורא

גליה

(משתהה)

אתה יכול לדבר

הם משתתקים. הוא לוקח יוזמה

אלכס

אז מה את עושה?

גליה מסתכלת מסביב, עיניה מטיילות בחדר

גליה

עוברת דירה.

אלכס

איפה את גרה?

גליה

בתל אביב

אלכס

אני יודע שבתל אביב, איפה?

גליה

באמצע של לסדר את הבית

היא לא עוצרת להסביר

גליה

אז למה אתה לא ישן?

אתה הבטחת שתספר לי חלום

אלכס

(משתהה)

עזבי, אני אספר לך, את תנתקי

גליה

אני מקשיבה

אלכס

אני בקושי זוכר אותו

היא מקשיבה.

אלכס

האחרון. חלמתי על בחורה שנראתה לי מאוד מוכרת. אבל אני לא זוכר מתי פגשתי אותה. היא מתקרבת אלי. אנחנו מסתכלים אחד לשניה בעיניים ואני מרגיש כאילו אנחנו מבינים אחד את השניה. אנחנו מתנשקים ופתאום אור לבן מסנוור אותי מכל מקום.

היא בוהה בעצמה במראה, מקשיבה

אלכס

אני מסתובב לחפש אותה אבל היא נעלמת.
ואז אני לבד. אני מתחיל לשמוע קולות מכל
מקום. אנשים מדברים אבל אני לא רואה אותם,
לא מבין מה הם אומרים והקול שלהם רק הולך
ומתחזק-

גליה

(נבלעת בדבריו)
היה לי גם חלום

אלכס

עד שאני לא יכול לשמוע את עצמי-

גליה

משהו עם מספרים

אלכס

ואז התעוררתי

גליה

לא זוכרת בדיוק

אלכס

מה?

גליה

כלום

הם משתתקים

אלכס

אז את מנתקת?

גליה

אני עדיין פה

אלכס

אז מה אהה-?

גליה

מה אתה רוצה לדעת?

אלכס

כל מיני. מה את מחפשת?

גליה

מחפשת?

אלכס

כולם מחפשים משהו

גליה

אני לא

אלכס

גם את

גליה

לא יודעת

אלכס

תספרי לי

גליה

אני לא יודעת. מישהו שיתן לי את הזמן שלי.
מישהו שיהיה שם להקשיב, שיספוג את כל
הזיוני שכל שלי- היא מתהלכת בחדר, מגייסת
מעצמה עוד.

גליה

לא שיש לי הרבה מה לומר. זה יהיה נחמד
לשמוע מישהו אומר מפעם לפעם "הכל
יסתדר". זהו "לילה טוב" זה הכל כרגע. אני
יודעת-, אני בחורה קלה. אני לא צריכה הרבה.

אלכס

אני רוצה לראות אותך

גליה לא עונה, מחייכת לעצמה.

גליה

יש מלא בחורות בצ'ט, למה דווקא אני-

אלכס

את אחרת, את שונה

גליה

לא אני לא

אלכס

את מעניינת אותי

גליה מביטה בעצמה במראה, הטלפון צמוד לאוזנה.

אלכס

תשמעי, אני אהיה בקניון בעוד שעה.
אני אהיה ליד המדרגות הנעות.

גליה

לא

אלכס

אני אחכה לך שם.

גליה

אני עסוקה, אנ'לא יכולה

אלכס

תבואי

היא ממשיכה להביט בעצמה במראת האמבטיה. הטלפון כבר לא עליה. אנחנו צופים בה מרחוק. היא פותחת את ברז המים לשטוף ידיים אך נשארת לעמוד, אפופה במחשבות.

ימים קפואים – גליה ונחמן

במאי: דני לרנר

פנים חדר מדרגות לילה. גליה עולה במדרגות.

גליה

(לטלפון)

אני מחכה במדרגות. תצא.

היא מנתקת, ממשיכה במדרגות. מוסיקת טרנס חסידיית נשמעת מאחת הדירות ומתעצמת. היא מגיעה לדלת דירה פתוחה. היא נעצרת ליד המעקה עם הקסדה שבידיה במרחק בטוח בעוד הדלת נפתחת.

נחמן

בן 35. בחור חייכן בלבוש דתי. שיערו ארוך. הוא עומד בפתח הדלת, נראה נמרץ ואנרגטי במיוחד. רעש המוסיקה גובר עם הדלת הפתוחה וקולות של חבר'ה שרים ומדברים נשמעים מבפנים.

גליה

(החלטית)

בחוץ.

הוא מסמן משהו לחבריו שבפנים ויוצא אליה, משאיר את הדלת פתוחה.

גליה

תסגור ת'דלת.

הוא חוזר, עושה כמו שהיא אומרת. גליה סוקרת אותו תוך שהוא מתקרב אליה שוב. הוא מצמיד את כפות ידיו ומתחיל לשפשף בהנאה תוך שחיוך משתרע על פניו.

גליה

ותעיף ת'חיוך הזה.

אבל החיוך רק מתגבר.

נחמן

החיוך זה סוד האושר, אחותי.

אבל זה לא קונה אותה. הוא מתחיל לדלקם בלחש פזמון חסידי שהולך ומתגבר בעוד הם מביטים אחד בשניה עד שגליה נשברת ומחייכת קלות. היא ממהרת למחוק את החיוך מפניה.

גליה

האושר שלך נמצא אצלי בכיס.

עיניו מטיילות בחיוך אל כיס המעיל שלה.

נחמן

בנועם, אחותי, בנועם-

אבל גליה קוטעת אותו. אין לה זמן וכוח לבזבז:

גליה

יאללה, מה אתה רוצה!?

קוטע את המנגינה שלו:

נחמן

ירוק

גליה

אין גראס, רק טריפים

רעשים נשמעים מלמטה, גליה זורקת מבט דרך חלל החדר המדרגות, אנשים יורדים ונעלמים מטה.

נחמן

ברוך המוציא טריפ מהארץ, שיהיה

גליה

כמה?

נחמן

פקט

היא מסיטה את דש המעיל, שולחת את ידה לתיק הפנימי, בעוד נחמן ממשיך:

נחמן

אחרי טעימה

היא מפסיקה, לא שולפת כלום.

גליה

אין אצלי חינמים

נחמן

אחותי, אם זה עובד-

גליה

אין טעימות. אין הנחות.

נחמן

אבל תקשיבי לי אחו-

גליה

לא טובות אישיות. לא כלום

נחמן

שניה, בואי בנועם-

גליה

מותק, אין לי זמן לנועם. אתה רוצה משהו, תקנה.

נחמן

את צודקת. באמת אחותי, את צודקת. אבל
בניתי על

ג'וניטים, באת לי עם טריפים. אבל אני יגיד לך
מה. אם טיפה אחת שלך עובדת ואני שמח
וטוב לבב ובשמיים ממך, אין, אני מזמין אצלך
פאקטים! לא אחד. פאקטים! כמו שנאמר' לא
יקנה חתול בשק עד שלא יוודא שהחתול
באמת בשק, מבינה אותי, אחותי?
היא מבינה הכל, רק לא מרוצה מהרעיון.

גליה

מי נתן לך ת'טלפון?

נחמן

שולצי!...

(מחייך שוב)

המליץ עליך בחום גבוה. אמר שהחומר שלך
פצצות!

היא סוקרת את פניו של נחמן, שוקלת את זה. הוא מתחיל שוב לפזם לעצמו מנגינה
חסידית. בעוד היא מחליטה.

גליה

אני צריכה ת'כסף.

נחמן

זה יעבוד, יהיה לך יא'מבה כסף אחותי,
כל החברה שלי יעשו אצלך מנוי. את תגורי
בהרצליה פאקינג פיתוח.

היא לא מתרצה.

נחמן

למה לא תבואי אתנו עכשיו. יש לנו אוכל
טוב. דרינקים כיד המלך. מוסיקה משובחת.
נרקוד, נתפלל ביחד. נשיר' ישתבח שמו'.

היא לא מתרצה.

נחמן

אני אלמד אותך לשים תפילין.

הם מחליפים מבט נוסף. היא שולחת ידה לתיק הפנימי ושולפת בחוסר רצון בקבוקון
יוד שבתוכו נוזל צבעוני. היא פותחת את הבקבוקון שהפקק שלו מחלטר כטפטפן גומי.

גליה

אין אצלי חינמים

נחמן

תבוא עליך ברכה, אחותי.

זה לא מרצה אותה אבל היא מעלה את הטפטפן בעוד הוא עושה פה גדול. היא
מטפטפת לו

טיפה על הלשון, מביטה בו בפנים חתומות. הוא ממשיך לפזם את המנגינה שלו, מרוצה, היא סוגרת את הבקבוקון ומחזירה אותו לתיק. נחמן חוזר אל המוסיקה שבוקעת מדירתו.

נחמן

נהיה בקשר, מיידל'ה.

הוא טורק את הדלת, משאיר את גליה לבדה בחדר המדרגות בעוד היא מכפתרת את מעילה.

קובי ושני – (יחסים)

פנים, מלון לובלין - מסדרון, לילה.
 עומרי נוחר בקול מתוך החדר. קובי ושני יושבים על הרצפה במסדרון, שעונים על הקיר
 מול הדלת של החדר. לכל אחד יש כוס ביד, אבל הם לא שותים. הם מדברים בשקט,
 קרובים זה אל זה.

שני

אתה לא מחביא קרובים מתיים באושוויץ או
 משהו?

קובי

לא, לא. סורי משני הכיוונים. לך אין? מאיפה
 אתם בכלל?

שני

אוקראינה.

קובי מביט בשאלה.

שני

נראה לי שלא... אני לא יודעת. לא באמת דיברו
 אצלנו על הדברים האלה.

קובי

וואלה.

שני

אני אף פעם לא חשבתי למה אין לסבתא שלי
 משפחה בכלל. אבל מה שאורן אמר על זה
 שכל כך הרבה יהודים בברית המועצות נרצחו
 בשואה? אני לא ידעתי. כאילו, זה לא שהיו שם
 מחנות... לא היה לסבתא שלי מספר או משהו.

קובי

סבתא שלך לא סיפרה לך כלום?

שני

אמא שלי לא נתנה לה. (ברוסית) לפעמים עדיף
 ללעוס מאשר לדבר. (בעברית) זה אומר
 שעדיף לסתום את הפה עם אוכל.

קובי

לא בחדר אוכל פה...

שני צוחקת.

שני

אני לא חושבת שהיא היתה ניצולת שואה,
 סבתא שלי. כאילו, לא חשבתי ככה. היא אמרה
 לי פעם שהיא היתה צריכה להתחבא, אבל...
 זה באמת לא נחשב, לא ככה?

קובי שותק.

שני

אבל בלילות, כשהיא השכיבה אותי לישון, היא היתה מדברת על היערות, כמו שראינו פה. היא היתה לוחשת לי על היער הגדול ליד בוריסלב, זו היתה העיירה שלהם.

קובי

באוקראינה?

שני

זה קרוב לגבול עם פולין. היא היתה מספרת איך היא היתה מתרוצצת שם, אוכלת אוכמניות ישר מהשיחים. כמה היא דיברה על האוכמניות האלה... עשרים שנה בארץ וכל פעם שאכלנו אבטיח. "מתוק מתוק, אבל לא כמו האוכמניות מבוריסלב".

קובי מחייך

שני

בשנים האחרונות היא היתה צועקת, מתוך שינה. אמא שלי עברה לישון איתה בחדר. אולי הייתי צריכה להבין אז.

רגע שקט.

קובי

(מרים את הכוס) לסבתא שלך?

שני משיקה איתו כוס. הם שותים. קובי לוקח רגע, כבר מתקשה לשתות. שני מגחכת עליו קצת.

שני

אל תגיד לי שנשברת?

קובי

מה? לא

שני דוחפת לקובי לימון לפה. הם צוחקים, ועומדים להתנשק כשפתאום נפתחת דלת חדר ואחד התלמידים יוצאים.

רון - רון ושני - (אינטימי/עימות)

יוצר: רון פלדמן

אחרי זמן מה, רון ושני האקסים מחליטים להיפגש אחרי שלא ראו אחד את השנייה כמה שנים טובות. מלילה של בילוי נחמד הם חוזרים לביתו של רון מלאי תשוקה ומתחילים להתמזמז על מפתן הדלת ולבסוף שוכבים. הסצנה לאחר מכן קורית במיטה בבוקר כאשר הם קמים לאחר לילה מוצלח.

רון

זה כמו לחזור בזמן.

שני

מרגיש מוכר.

רון

כן אה? כאילו לא איבדנו יום.

שני

לא אמרת כלום על הטבעת.

רון

מה זה, הטבעת שאני הבאתי לך? יואו אני לא מאמין שאת עדיין הולכת עם זה.

שני

אני לא הולכת עם זה. שמת י את זה עכשיו לפני שנפגשנו.

רון

אה, עדיין נחשב.

שני

זוכר ששמת לי את זה במיץ תפוזים ואמא שלי כמעט נחנקה מזה?

רון

כן, כאילו היה חסר לה סיבות לשנוא אותי.

שני

היא לא שנאה אותך. אתה לא אהבת אותה.

רון

לא נכון, לא הייתה לי בעיה עם אמא שלך.

שני

מה? אתה אף פעם לא רצית לבוא לארוחות, או סתם לשבת עם ההורים שלי בשבת.

רון

נו בסדר...מה יש לי לשבת איתם, אני חוזר מהצבא ליומיים, אני אשב עם ההורים שלך? עם ההורים שלי לא ישבתי.

שני

אתה רק רצית להיות במיטה כל הזמן.

רון

כן, רציתי אותך לעצמי, לא רציתי סתם לבזבז זמן בחוץ.

שני

מה? איך לצאת ולהסתובב זה לבזבז זמן?

רון

כן. טוב נו, את יודעת זה היה ממצמן, היינו סתומים.

שני

אני לא חושבת שאני הייתי סתומה שרציתי לצאת קצת מהבית ולא להיות בחדר ולהזדיין כל הזמן.

רון

טוב, בואי לא נעשה כאילו אני כלאתי אותך בחדר, גם את רצית להיות שם.

שני

ברור, אבל רציתי גם שנצא ו שנפגוש אנשים ו שנעשה משהו כאילו. אבל אתה היית כזה קנאי שאתה כאילו פחדת שאם אני אצא אני אראה ישהו, אני אדלק עליו ואני אלך איתו.

רון

אוקי, מה שבסוף קרה.

שני

אולי אם אתה לא היית כל כך רכושני, אני לא הייתי מרגישה שאני צריכה להתרחק ממך, ואז זה לא היה קורה.

רון

אני הייתי בצבא בלבנון כאילו כמה עוד מרחק רצית שיהיה בינינו?

שני

אני רק אומרת שאתה היית חוזר פעם בשבועיים הביתה, פורק עליי על עול, לא נותן לי לצאת עם חברות, לא יושב עם ההורים שלי. היה עלי מלא לחץ. אני כאילו הייתי הדבר היחיד שיש לך.

רון

אבל באמת היית הדבר היחידי שהיה לי. את זוכרת איך זה היה. אני הייתי זרוק שם במוצב

כמו איזה כלב, לא כמוך, שהיית בבסיס פתוח
והיה לך "ידידים" בבסיס.

שני

מה אתה מזכיר את זה כל הזמן?

רון

כי זה כן משהו שהיה אוקי? אם אנחנו כבר
מדברים, אז זה לא רק שאני הייתי לא בסדר
במערכת יחסים הזאת, את עשית את הדבר
הלא בסדר.

שני

אני אמרתי לך איך אני מרגישה, אני כתבתי לך
את הכל במכתב, ואתה לא התייחסת לזה
בכלל.

רון

בסדר, כתבת שאני לא מתייחס אלייך מספיק.
שאני לא יושב עם אמא שלך. וואי בנאדם, כמה
את אוהבת לשבת עם אמא שלך?

שני

אני הרגשתי שאתה מזלזל בי ובמה שאני
אומרת, כמו שאתה עושה עכשיו.

רון

שני, אני אהבתי אותך, אני קניתי לך את
הטבעת הזאת, חרטתי עליה את השמות שלנו.

שני

תעשה לי טובה, אתה קנית את הטבעת הזו
בשביל לסמן אותי.

רון

בטח, כי אם אני לא מסמן אותך, את הולכת
ומזדיינת עם ידידים שלך מאחורי הגב שלי!

שני

תפסיק כבר להזכיר את זה!

רון

את מה? את זה שבגדת בי? את זה שנתת לי
לחשוב שאת שלי ואז לקחת לי את הלב שלי
והשתנת לתוכו? את זה להפסיק להזכיר לך?

שני

אני לא שלך! אתה לא מבין! אני לא רכוש שלך!

רון

יופי סבבה, אז אני רואה ששום דבר לא
השתנה. את נשארת בדיוק אותו דבר.

שני

אתה נשארתי אותו דבר.

רון

סבבה, אז כנראה יש סיבה שנפרדנו.

שני

בטח שיש סיבה שנפרדנו – אתה בלתי נסבל!

רון

ואת קצת זונה שקרנית.

שני

איזה מזל שזה קרה. עכשיו אני מבינה שאני לא רוצה לראות אותך יותר.

רון

אני לא מבין איך היית תקועה לי בראש כל כך הרבה זמן.

שני

נהדר, אז בוא לא נעשה את זה יותר אף פעם.

רון

אני אשמח לא לראות אותך יותר בחיים.

שני

גם אני!

רון

מצוין, אז תודה רבה לך.

שני

ברוך שפטרנו.

רון

על הכיפאק.

לוחצים ידיים.

שני

ביי.

רון

ביי.

שני

ביי.

עושה לו אצבע משולשת.

ריסט – אדווה וגידי

יוצרים: אדיר מילר

רקע: סיפורו של גידי בר-לביא, איש קבע בן 50, שמגלה שאבחנה רפואית קטלנית עומדת להפוך אותו לחולה סופני עם חודשים ספורים לחיות. עם הידיעה שהסוף קרוב, הוא מחליט שאין לו יותר מה להפסיד: הוא מתפטר מהצבא בסערה, מתעמת עם כל מי שאי פעם החזיק אותו קצר, מעליב את המפקדים שלו בלי חשבון, מפרק את נישואיו בנאום חורבן מונומנטלי, רוכש רכב יוקרתי שאין לו שום דרך לממן, ומוודא שהוא יוצא מהעולם עם "אמת" חסרת פילטרים שמשאירה אדמה חרוכה מאחוריו. מבחינתו, זהו מסע הסיום שלו – והוא מתכוון ליהנות ממנו עד הרגע האחרון.

אבל אז מגיע הטוויסט: האבחנה הייתה טעות. גידי בריא לחלוטין. אלא שעכשיו, כשהוא אמור לחזור לחיים הרגילים שלו, הוא מגלה שאין לאן לחזור. אשתו כבר מסדרת את מסמכי הגירושים, בתו מתביישת בו, המפקדים לשעבר לא רוצים לשמוע את שמו, והבנק כבר מתחיל לחפש איך לעקל לו את הרכב החדש. בלי עבודה, בלי בית ועם שרידי חיים מפורקים, גידי נאלץ לעבור לגור אצל בתו מנישואיו הראשונים, בדירה קטנה מדי עם שותף שהוא לא סובל.

פנים. משרד מב"ס – יום.

גידי יושב בספסל המתנה. מולו בעמדה אדווה הפקידה. ברדיו מתנגן לו השיר בדד. אדווה לועסת מסטיק ועושה בלונים כל הזמן

אדווה

אז מה אתה באמת עומד למות ?

גידי

כן

אדווה

אתה לא נראה

גידי

כי אני עוד לא מת

אדווה

נכון, ברוך השם

גידי

ברוך השם

אדווה

באסה למות...

גידי

כן... אמרו לי את זה כבר

אדווה

החלטת כבר איפה להיטמן ?

גידי

לא

אדווה

אם אתה רוצה יש לי קשרים בירקון. גיסי עובד
בחברת קדישא... יכול לסדר לך גוש וחלקה
בקומבינה...

גידי

תודה

אדווה

גוש חלקה ה , גוש ד חלקה ד... כאלה

גידי

חלקת סלב יעני

אדווה

(צוחקת) משהו כזה .

שתיקה

אדווה

אתה חתום על אד"י ? תמורת איברים

גידי

לא

אדווה

חבל זה חשוב . למרות שאם אצלך כל הגוף
גרורות אז בטח לא יקחו.

גידי

לא , לא נראה לי ששווה להם לקחת

אדווה

מה אף איבר לא נשאר נקי ?

גידי

אולי העיניים

אדווה

נו אז תתרום קרניות

גידי

אני עם משקפי קריאה...

אדווה

למה קרניות עם משקפי קריאה לא תורמים ?

גידי

אני לא יודע זו פעם ראשונה שלי שאני עומד
למות

אדווה

אני יכולה לברר לך אם אתה רוצה

שתיקה

גידי

סבבה

אדווה

אתה מאמין בגלגול נשמות?

גידי

לא כל כך

אדווה

אני כן . במשפחה שלי אומרים שאני גלגול של סבתא קלרה. סבתא רבתה שלי...

גידי

את באמת מזכירה אותה

אדווה

די מה אתה הכרת אותה?

גידי

אני ? מאיפה ?

אדווה

לא יודעת אולי בגלגול קודם...יו אמאלה...

גידי

לא נראה לי שאני וסבתא קלרה הכרנו

אדווה

יו מאיפה אתה יודע שקראו לה קלרה?

גידי

את אמרת לי

אדווה

אני ? מתי ?

גידי

בגלגול קודם

אדווה

מה גם אתה היית כומר ?

גידי

מה קורה עם המכתב? עוד כמה זמן הוא יוציא לי אותו ?

אדווה

אני ממש מאמינה בגלגולים. אתה יודע שהיה את את הסיפור הזה על הילד הדרוזי שגילו שהוא גלגול נשמות של המנהיג הצרפתי הזה...

גידי

מי?

אדווה

נו איך קוראים לו? הגבינה

גידי

נפוליאון?

אדווה

כן...מצאו ילד דרוזי שאומרים שהוא היה פעם נפוליאון.

גידי

חתיכת גלגול...מקורסיקה למג'דל אה?

אדווה

מה?

גידי

לא חשוב

אדווה

ווא...ממש מעניין לאן אתה תתגלגל

יואב המב"ס יוצא. מגיש לגידי נייר

יואב

גידי...בבקשה

גידי

תודה יואב. אני מעריך את זה

יואב

בכיף...אגב גם העברנו את הטלפון שלך לקצין תגמולים באגף השיקום של משרד הביטחון

גידי

למה?

יואב

זה קרה לך בגלל הקרינה לא?

גידי

איזה קרינה?

יואב

של המכשירים של ההאזנות

גידי

אה...בטח. הרופא אמר לי שמאה אחוז זה בגלל המכשירים שנחשפתי אליהם בשירות

יואב

זהו אז שתדע שמגיע לך כסף. הם יקבעו איתך
פגישה ויראו לך מה מגיע לך,

גידי

ואללה...תודה יואב

יואב

בכיף, שיהיה בהצלחה ורק בריאות...כאילו עד
כמה שניתן

גידי(מחייך)

תודה

אדווה מנתקת טלפון

אדווה

יופי אפשר

גידי

מה אפשר?

אדווה

לתרום קרניות עם משקפיים...לסדר לך?

ריסט - מיקה וגידי

יוצרים: אדיר מילר

חוץ. בית קפה. יום

גידי יושב מול הבת שלו מיקה. מיקה בחורה יפה קולית כבת 25

מיקה

למה דילמה?

גידי

מה זה למה? מצד אחד מכניסים לי משאבת תדלוק לתחת אני רוצה להיות בהרדמה מלאה מצד שני מישהו מתעסק לי שם באזור אני חייב להיות מודע למה שקרה בחדר

מיקה

למה?

גידי

כי המקום עדיין פרש. לא נגעו בו עדיין. זה מלחיץ...

מיקה

מה באמת אף פעם לא נגעו בו?

גידי

לא מיקה

מיקה

איך לא?

גידי

מה זה איך לא? אנחנו דור פחות סקרן ממכם

מיקה

הפסד שלכם

גידי

את תבואי איתי?

מיקה

למה שאני אבוא איתך?

גידי

כי צריך לבוא עם מלווה שינהג בחזרה

מיקה

מה עם אפרת?

גידי

אני ואפרת לא...לא הכי מתקשרים לאחרונה.

מיקה

קרה משהו ?

גידי

לא

מיקה

מאימא היית מבקש לבוא לא?

גידי

מאימא שלך ברור. אבל אימא שלך זה משהו אחר. לא היה ולא יהיה כמו אימא שלך ז"ל

מיקה

כן אה?

גידי

נו אז מה את אומרת ? תבואי איתי?

מיקה

ברור

גידי

יופי תודה

מיקה

איזה כיף לי

גידי

מה כיף לך?

מיקה

כל החברות שלי הולכות עם אבא שלהן לבחור דירה או לקנות אוטו ורק אני הולכת עם אבא שלי לבדיקה שלו ברקטום

גידי

לכי תדעי אולי נמצא לך שם אוטו...

מיקה

אולי...לא נגעו שם אף פעם אמרת

גידי מחייך. מלצרית ניגשת אליהם

מלצרית

עוד בירה?

גידי

לא תודה. תגידי מאיפה אני מכיר אותך ?

מלצרית

אה... אני שחקנית. אני שיחקתי בפאודה

גידי

באמת ?

מלצרית מעלה את החולצה לראש כאילו זה חיג'אב

גידי

נכון ואללה...מגניב. שיהיה בהצלחה אה?

מלצרית

תודה

גידי

(למיקה) אללה ליקה...אז על מה דיברנו ?

מיקה

על קולונסקופיה...יא אללה איזה קשיש אתה
אבא...

גידי

(מקדם אוזן כמו איש זקן) בבקשה ?

מיקה

אתה מרגיש כבר זקן ?

גידי

ממש לא

מיקה

לא ?

גידי

תאמין לי מיקוש לגיל אין משמעות , זה הכול
בראש .

גידי לוקח את התפריט ושם משקפי קריאה .

גידי

מה נזמין ?

שבאבניקים - גדליה ודבורה - (עימות)

יוצר: אליהן מלכה

מסעדת קינג דייז, פנים לילה. המשך הסצינה. הגיע האוכל הטעים והם אוכלים.

דבורה

הבאתי לך עוגה של אמא. וכמה עניבות שהיא קנתה לך.

גדליה

(לדבורה) וגם הבאת לו את הספרים. יפה!

גדליה מנסה להצטרף לשיחה ומחווה לכיון הספרים.

דבורה

הספרים הם שלי.

גדליה חושב שהיא צוחקת עליו. אלה ספרי לימוד רציניים ביותר.

גדליה

(בזלזול) מסכת נזיר ושו"ת הרשבא? את מצחיקה.

גדליה צוחק. החיוך של דבורה נעלם.

דבורה

למה, אין אפשרות שהספרים האלה שלי?

גדליה

יש אפשרות, אבל את לא תלמדי בהם.

דבורה

כי נשים לא יכולות ללמוד!?

גדליה

הן לא יכולות זה דבר ראשון. ודבר שני, אסור להן.

לייזר נשען אחורה. מחייך. חצוצרה נשמעת ברקע. האות לתחילת הקרב.

דבורה

אסור?! מסכת סוטה פרק ג, רבי שמעון אומר: "מכאן שחייב אדם ללמד ביתו תורה, שאם תשתה, תדע שהזכות תולה לה"

זה בא לגדליה אאוט אופ דה בלו. אבל זה מקפיץ אותו בחזרה.

גדליה

רגע, רגע, ומה בהמשך?
 ר' אליעזר אומר: כל המלמד את בתו תורה מלמדה תיפלות. תיפלות סלקא דעתך? אלא אימא: כאילו למדה תיפלות. א"ר אבהו: כיון שנכנסה חכמה באדם - נכנסה עמו ערמומית

אישה שלומדת תורה מתחילה להיות
ערמומית!

דבורה

שולחן ערוך ורמבם מפורש אישה שלמדה
תורה יש לה שכר!!! מכאן אתה רואה שהם
חשבו שאישה יכולה ומותר לה ומקבלת שכר!!
או ששולחן ערוך כבר לא נחשב אצלך?

דבורה וגדליה צועקים אחד על השני והאנשים במסעדה מסתכלים עליהם. ללייזר זה
ממש , אבל ממש לא מפריע. הוא נהנה מקרב טוב!!

גדליה

סליחה!? אני לא מבין למה את מסתבכת?
תלמוד ירושלמי מפורש, יישרפו דברי תורה ולא
יימסרו לנשים!! יישרפו..

דבורה

(ללייזר) ממתי יש לך חברים כאלה יצורים?

לייזר

האמת שהוא לא חבר שלי

גדליה

ככה זה בחורות, כשאין תשובה טובה ישר.

דבורה

אתה פשוט כמו מחשב. רק מצוטט מקורות בלי
להבין! כל זה מדבר רק בנשים של פעם, שלא
ידעו לקרוא ולכתוב. היום נשים עובדות ולומדות
ועושות הכל, נראה לך שלא השתנה כלום?

גדליה

את תשקרי לעצמך איך שאת רוצה.

דבורה רותחת מזה שגדליה כזה בוק שאין עם מי לדבר בכלל! היא צועקת.

דבורה

הבת של רשי היתה מניחה תפילין!!

גדליה

את הבת של רש"י?!

היא תופסת מזלג ובא לה לדקור לגדליה את העיניים מרוב עצבים.

דבורה

העולם השתנה!!! אתה לא רואה?

גדליה

שום דבר לא השתנה הכל אותו דבר!

זה הקש ששבר את גב הדבורה. היא פשוט איבדה את זה.

דבורה

(צועקת) אה!!!!!!!!!!!!

היא צועקת וכל המסעדה מסתכלת עליה. ואז היא קמה והולכת.

שבאבניקים - גדליה וטלי - (אינטימי/דייט)

יוצר: אליהן מלכה

לובי של מלון רמאדה, ערב.
 אנחנו בלובי של המלון ויש בו כמה זוגות חרדים צעירים ונאים. הם באמצע דייט. גדליה יושב לפני בחורה.

גדליה

אני גדליה.

טלי

הי, אני טלי!!

האווירה נראית נינוחה. טלי נראית כמו בחורה נחמדה. גדליה מתיישב הוא מחייך.

טלי

נחמה סיפרה הרבה עליך.

גדליה

גם עליך.

טלי

או!! אולי אתה רוצה להחליף מקום? אתה מרגיש בנוח כאן?

גדליה

למה שאני לא ירגיש בנוח?

היא מסמנת לו על התקרה, גדליה מסתכל למעלה, מעליו יש שנדליר ענק.

זה בסדר. שנתחיל?

טלי

גם אתה קצת מתוח בהתחלה של דייט?

גדליה

בדרך כלל, כדי להפיג את המתח, אני פותח את הדייטים שלי באופן הבא:

המשפט הזה ישר יוצר מתח אצל טלי. היא מקשיבה ברוב קשב.

בפגישה הראשונה של הרב עובדיה ואשתו הוא אמר לה "שתדעי, כבר מההתחלה, אני הולך רק ללמוד תורה."

אני לא מתכוון לעשות שום דבר אחר. לא לנקות, לא לבשל, לא לעבוד. רק תורה.

טלי באה להשחיל מילה אבל גדליה ממשיך.

לא לבנות את הסוכה.

לא להחליף מנורות, לא ללכת למוסך.

אפילו לא מתכוון לגעת בסמרטוט... כלום!!

אך ורק ללמוד תורה.

טלי כבר נראית כבויה.

זה מה שהוא אמר לה בפגישה הראשונה שלהם ואני מוצא בזה משפט מאד מרגש.

מעבר זמן.

טלי כבר לא נמצאת וגדליה נשאר בלובי לבד. הוא מסתכל על הזוגות מסביב. המלצר בא לקחת את הכוס קפה הריקה.

מלצר

נו גדליה, איך היה הפעם?

גדליה

קשה זיווגן של ישראל כקריעת ים סוף.
כמה הקפה יוצא, לייזר?

מלצר

עזוב, הפעם עלי.

ליבנו נכמר עליו.

שבאבניקים – רבקה השדכנית והבנים

יוצר: אליהן מלכה

משרד רבקה, פנים, יום. רבקה מסתכלת על מאיר ובוחנת אותו. מכף רגל ועד ראש. מסתכלת על הבגדים שלו. על הזיפים שלו. על שני הכפתורים הפתוחים בחולצה הלבנה. השתיקה שלה מותחת את אבינועם ודב וגדליה שעומדים ליד מאיר.

מאיר

נו, אז מה את אומרת?

רבקה

מאיר, בוא אני יספר לך על האמא היהודיה.

כולם רוכנים קדימה. קשב רב.

יש מחקרים שאומרים שכשאדם נכנס לבית שהוא רוצה לקנות הוא תוך שתי דקות יודע אם הוא רוצה אותו או לא. ככה הכופרים קוראים לזה: אינטואיציה. האמא היהודיה לא צריכה שתי דקות. זה דקה וחמישים יותר מידי בשבילה. כשהבחור נכנס לבית, כל החושים שלה מתחדדים. המוח היהודי על אלפי שנות הלימוד שלו, מתכנס בתוך עצמו ומצליח לראות הכל. 20 שניות טוב. סתומות – חצי דקה.

מאיר

אני לא מבין.

רבקה

אני רואה. מאיר, השאלה היא מה האמא היהודיה רואה כשהיא רואה אותך, את מאיר, נכנס לסלון שלה?

מאיר

אחלה גבר?

רבקה

אני יכולה לתת ניסוח אחר?

מאיר

יאללה.

רבקה

"מי הזמין חשמלאי?"

מאיר

סליחה?! זה בגלל שאני ספרדי?

רבקה

לא!! אתה לא ספרדי. אתה פרענק.

אבינועם

זה לא אותו דבר!?

לרבקה יש משהו בראש, היא מנסחת את עצמה.

רבקה

ספרדי זה קלאסה. נגיד, הנכד של הרב
עובדיה. הנין של אבן גבירול. זה מישהו
שהמשפחה שלו היו רבנים בחאלב ויש להם
נכסים ברחביה. אתה פרענק!!! זה משהו אחר
לגמרי!!

מאיר

ופרענקים לא צריכים להתחתן??

רבקה

(מרגיעה) זה לא משהו אישי מאיר, אני יכולה
להפנות אותך לחבר שלי, שדכן ותיק, אשר
צימל.

כולם ביחד

לא!!!

רבקה

אוקי, אוקי. הבנתי.
תראה, יש לי בעיה. הבעיה שלי זה שאני לא
יכולה למכור אותך ככה. זה עניין שיווקי נטו.
אני מצטערת, אין לי כרגע איך לעזור לך.

אבינועם

טוב, חברה אתם יכולים שניה לצאת? יש לי
עניינים לדבר איתה.

כולם יוצאים ואבינועם נשאר עם רבקה לבד.

אבינועם

את הולכת לקבל אותו אלייך, רבקה.

רבקה

אבינועם, אין לי מה לעשות איתו! זה לא הקהל
שלי. הוא סתם ישב כאן על המדף.

אבינועם

הוא חבר שלי, ואני בטוח שאפשר יהיה לארגן
לו משהו איכותי.

רבקה חושבת על משהו ובאה לדבר, אבל אבינועם מכיר אותה כבר וקוטע אותו.

בלי נכות, בלי בעיות גנטיות ומחלות סופניות.
מישהי איכותית!

רבקה משתתקת.

רבקה

ברור. כי פשוט אני רואה את ליצמן לוקח את החבר שלך לחופה ורוקד איתו את הריקוד של הפרענקים עם המטפחת באוויר.

אבינועם

רבקה, זה לא ריקוד של פרענקים. זה ריקוד צ'רקסי!!

רבקה

זה לא משנה, אני לא מקבלת אותו.

אבינועם

(משכנע) יש לי הצעה. אני מוכן לצאת עם מי שתרצי בחודש, לא, שלושה חודשים הקרובים. מי שאת נותנת, אני הולך.

רבקה מופתעת. מחייכת אל אבינועם.

רבקה

אם אני אצטרך שתי פגישות??

אבינועם

שיהיה.

רבקה מתקרבת אליו.

רבקה

אתה תצא עם פרחיה מייטליס?

אבינועם

לא, לא פרחיה.

רבקה

אני לא זאת שהציעה את הדיל.

אבינועם מבין את עומק הבור, אבל מקבל את הדין בהכנעה.

אבינועם

ואת לוקחת את מאיר. והכי חשוב, את לא אומרת לו בחיים שזה בגללי. בחיים!!

רבקה

סגור. ולמה אתם לא בישיבה כשיש לכם שיעור כללי היום?

שבת בבוקר - מיכל ודני

פנים. חדר שינה. יום. מיכל (40) במיטה מתעוררת. לידה דני (40) שוכב בצד שלו. מיכל מעירה אותו.

מיכל

מאמי הילדים למטה.

דני

סבבה.

מיכל

יאללה קום אליהם.

דני

עוד מעט.

מיכל

לא עוד מעט. קום עכשיו, לך תהיה איתם. הם לא ראו אותך כל השבוע.

דני

אבל שמונה בבוקר, שבת. מה לקום?

מיכל

יאללה רד אליהם.

דני

בואי נתכרבל קצת במיטה.

מיכל

יאללה קום.

דני

אבל מאמי כל השבוע עבדתי. לא היינו ביחד בכלל...

מיכל

תרד אליהם ותסגור לי את הדלת.

דני

עוד מעט נו.

מיכל

נו, תרד כבר.

דני

(מתעצבן ומתיישב) לא! לא בא לי לקום עכשיו בשבת בבוקר לרדת לשחק עם הילדים. בא לי להישאר במיטה, אוקי. ואם את רוצה לדעת מה באמת בא לי? אם כבר לרדת, אז בא לי לרדת לך עכשיו שעה. בא לי להפשיט אותך, ולהזדיין כמו שהיינו עושים לפני טריליון שנה סתם כי

אהבנו לעשות טוב אחד לשני. כשהיינו בני זוג.
לא פונקציה. לא בא לי לשבת עכשיו בסלון,
לאכול קורנפלקס יבש עם סאונד של בוב ספוג
ברקע וצעקות של "אבא! נשפך לי החלב על
הרצפה!" "אבא מיכל לקחת לי את השלט"
"אבא, מיקה שפכה את השוקו על המחשב" בא
לי לאכול אותך במשך שעתיים ולשמוע אנחות
וצעקות של "עוד! עוד! דני! אני רוצה עוד!" ולא
בא לי לקחת אותם לבריכה, לטיול ביער, לא בא
לי לצאת עם הכלב, לשטוף כלים, לתקן את
הדלת של הארון, לשבת על חוברת "אנגלית
לכיתה ג'" לנקות את החצר, ללכת לסבא
וסבתא, לראות ברבי נסיכת האור מדובב. בא
לשתות ארבע ליטר ערק לאונן מול פורנו תלת
מימד בטלוויזיה הגדולה, להרוג זומבים ופיפא
באקס-בוקס להדליק מדורה באמצע הסלון
ולעשות על האש עם אנטרקוט הכי יקר. ורק לי.
לא לאף אחד אחר. לא לנגב נזלת לא להחליף
חיתוך, לא להקשיב למישהו או לסדר שום דבר.
לא לקחת או להחזיר אף ילד לשום חבר. לא
לארגן תיק, סנדוויצ'ים, לדבר עם החברים
ההיפסטרים שלך או הורים של חברים, לא
למרוח קרם הגנה, לפתור ריבים, להתנצל,
להתחשב, להתארגן או לטפל. בא לי שתעזבו
אותי בשקט. כולכם. לבד.

מיכל

(המומה) מה אמרת?!!!

קאט ל- דני נמצא באותה נקודה של תחילת השיחה. כל המונולוג שלו התרחש בראש בלבד.

דני

מה?

מיכל

מה אמרת?

דני

אמרתי שאני יורד לילדים. להכין לך משהו?

מיכל

לא. רק תסגור לי את הדלת ותשמרו על
השקט. שבת בבוקר. בא לי לישון קצת.

דני

אוקי מאמי. בכיף.

דני גולש מהמיטה מסתכל על מיכל שחוזרת לישון. בוהה בה כמה שניות. נאנח. יוצא
וסוגר את הדלת ממש בשקט.

שלומי שש - מעיין ותשע

יוצר ובמאי: חן מכלוף

שלומי "שש" ושלומי "תשע" הם שני בני דודים מנתניה שחולמים לשחק כדורגל ביחד במועדונים הכי נחשבים באירופה.

יום אחד קטטה על כר הדשא מסבכת אותם עם ארגון פשע אלים שפועל בעסקי הכדורגל והשניים נשאבים לעמקי העולם התחתון בניסיון להציל את חלומם המשותף.

מעין דרמון (17) - צעירה ליברלית ופרועה מצרפת שמתאהבת בתשע במהלך ביקור קיץ בנתניה. כזאת שיודעת להשיג הכל. העובדה שסבה האמיד (מוריץ) הוא הבעלים של המועדון בוא משחק תשע, מעמידה מול האוהבים הצעירים קשיים. במהלך העונה מנסה מעיין לכבוש את ליבו של תשע אך ממתמודדת בקרב קשה מול חברו הטוב שש, שעל פי השקפתה רק מסבך אותו. למרות האזהרות מעיין העקשנית נלחמת על תשע ומשלמת מחיר כבד.

חוץ. חוף ארגמן. ערב

תשע ומעיין נכנסים יחד לשחייה לילית. הם משתעשעים בניסיון לגבור על הגלים. הם עוברים את קו הגלים ומתקרבים אחד לשני.

מעין

ההורים שלי מגיעים לסופש הבא. הם רוצים לפגוש אותך. מה? מה העניין?

תשע

את יודעת מה יעשו לי בחדר הלבשה אם יגלו שאנחנו ביחד.

מעין

חשבת שאנחנו מסתירים בגלל שש. עכשיו כשהוא יודע ולא אכפת לו, אתה אומר לי שזה בעצם בגלל השחקנים?

תשע

זה עוד לא הזמן. מספיק שאני בן של כדורגלן, עכשיו אני גם יוצא עם הנכדה של הבעלים? אני רוצה להוכיח להם מה אני שווה בלי פרוטקציות.

מעין

ומה שש רוצה?

תשע

למה את חושבת שהוא רוצה משהו?

מעין

הוא לא עונה לך חודש ופתאום הוא מופיע באימון?

תשע

בא לבקר. התגעגע. אף פעם לא התנתקנו לכל
כך הרבה זמן. מאז התאונה של אבא שלו
אנחנו צמודים אחד לשני כמו אחים.

מעיין

מסכן. לקחו לו את הדבר שהוא הכי אהב. אבל
עכשיו אתה שלי.

הם מתנשקים אך תשע עדיין טרוד.

תשע

קשה לי לראות אותו ככה. כולו נהיה חיוור.
רזה. אני חייב למצוא דרך לעזור לו

מעיין

אני בטוחה שתצליח לעודד אותו. אבל אל
תבזבז את הזמן שלך על אשמה. הוא קצת
הביא את זה על עצמו. תזכור שאתה לא עשית
כלום.

תשע

זה העניין. חשבתי שאולי... תוכלי לדבר עם
סבא שלך.

מעיין

על מה?

תשע

הניתוח זה הסיכוי היחיד של שש לחזור לשחק.
זה הדבר היחיד שיוכל לעודד אותו

מעיין

נראלך שאני יכולה לבקש מסבא שלי חצי מיליון
דולר?

תשע

הלוואה! אנחנו נדאג להחזיר לו כל שקל על
המגרש. אני ישחק אצלו עד השקל האחרון.
ואחרי שש יחלים, הוא גם ירוויח אותו. את
יודעת איזה קשר אחורי שש? לא רואה את
כנפו ממטר. וכששתינו ביחד זה בכלל

מעיין

עסקת חבילה... אני יודעת שלומי. שמעתי כבר
הכל. אבל לא הבנתי איפה אני בכל העסקת
חבילה הזאת? מה אני מרוויחה מזה?

מעיין לא אוהבת את הבקשה.

תשע

זה הדיבור? הוא צריך אותי. את לא חייבת
לעזור אבל אל תיתני לי להרגיש אשם שאני
מבקש. אני יהיה חייב לך בגדול

מעיין

אני אשקול את זה בארוחה עם ההורים שלי.
אל תעשה לי את הפרצוף הזה. אני מנסה
לדבר איתו אבל תדע שהקשר בנינו מבוסס אך
ורק על דבר אחד.